

உ
தம்
பரப்பிரஹ்மணே நம :

ஆனந்தபோதினி

“ எப்போரு ளெத்தன்மைத் தாயினு மப்போருள்
மெய்ப்போருள் காண்ப தறிவு.”—திருவள்ளுவர்.

(ALL RIGHTS RESERVED.)

தொகுதி } சித்திரபானுஸூ புரட்டாசிமீ கட பகுதி
28 { 1942ஆண்டு செப்டம்பர்மீ 17உ } 3

கடவுள் வணக்கம்.

செழுங்கமலத் திரளவின்
சேவடி சேர்த்தமைத்த
பழுத்தமனத் தடிவருடன்
போயினர்பான் பாவியேன்||
புழுக்கணுடைப் புன்ருரம்பைப்
பொக்லாக்கல்வி ஞானமிவா
அழுக்கு மனத்தடியேன்
உடைபாய்உன் அடைக்கலமே.

சு

வெறுப்பவனே செய்யுமென்சிறு
மைவையில் பெருமையினுள்
பொறுப்பவனே அராப்பூண்பவனே
பொங்கு கங்கைசடைச்
செறுப்பவனே நின் திருவருளால்
என்பிறவியை வேர்
அறுப்பவனே உடைபாய்
அடியேன்உன் அடைக்கலமே.

(2)

பெரும்பெருமா னென்பிறீவியை
வேறுத்துப் பெரும்பிச்சத்
தரும்பெருமான் சதாப்
பெருமானென் மனத்தினுள்ளே
வரும்பெருமான் மலரோன்
செருமா வறியாமக்கின்ற
அரும்பெருமான் உடைபாய்
அடியேன்உன் அடைக்கலமே.

(3)

உலகின் எதிர்கால பாதுகாப்பு

“நொகுச்சி, சகாவா, ஜெனரல் வியாங்கே ஷேக், மேடம் வியாங்கே ஷேக், சார்திஜி, நேரு முதலியவர்களையும், அவர்களது கலை, வேதார்த்தம் ஆகியவற்றையும் தந்திருக்கும் சமூகங்கள் அந்தகாரத்தில் ஆழ்ந்து கிடக்கவில்லை. சாகசிகத்தின் விளங்களைப் பரஸ்பரம் உணர்வதன் மூலம் மனிதவர்க்கம் உன்னத வாழ்வை எய்தக் கூடும்.”

இவ்விதம் அமெரிக்கப் பேரறிஞரான டாக்டர் எம். ஸீர்லி பேட்ஸ் என்பார் மேற்குறித்தவாறு கூறியிருக்கிறார். இவர் ஈர்க்கிங் மாஜி சரித்திராசிரியராயிருந்தவர். அவர் சமீபத்தில் “மனித சமூகத்தில் பாதி” என்ற தலைப்பில் ஒரு புத்தகம் எழுதி வெளியிட்டிருக்கிறார். அந்நூலில் அவர் தற்போது கீழ்த்திசை நாட்டவர்களுக்குச் சுதந்திரம் அளிக்க வேண்டிய அவசியத்தை வற்புறுத்தி எழுதியிருப்பது இங்கு குறிப்பிடத்தக்கது. “கீழ்த்திசை நாடுகளிலுள்ள லட்சக் கணக்கானவர்களுடைய முன்னேற்றத்தை உத்தேசித்து அவர்களுக்குப் பரிபூரணமாகவோ அல்லது அதிகப்படியாகவோ சுதந்திரமளிக்க வேண்டும்” என்று அவர் ஒரிடத்தில் கூறியிருக்கிறார். மேலும் டாக்டர் பேட்ஸ், “வெளியிலிருந்து தாக்கப்படுவதைச் சமாளித்து பந்தோபந்து செய்வதற்காக உலகமெங்கும் கிறிஸ்தவர்கள் ஸ்தாபனம் ஏற்பட வேண்டும். சர்வதேச சச்சரவுகளைச் சமாதான ஏற்பாடுகள் மூலம் தீர்ப்பதற்கும், ஆயுதப் பெருக்கத்தைக் குறைத்து அமைதியும் ஒழுங்கும் நிலைச் செய்ய சர்வதேசப் படையை அடையுத்தி செய்யவும் மேற்படி ஸ்தாபனங்கள் ஏற்பட வேண்டும். சச்சரவிலுள்ள சில பிரதேசங்களைப் பொதுவான ஒரு தர்ம சொத்தாக வைக்க வேண்டும். சர்வதேச ஸ்தாபனத்துடன் ஒத்துழைக்கத் தயாராக இருக்கும் நாடுகளுக்கு மூலப் பொருள்கள்; மார்க்கெட்டுகள் ஆகிய வசதிகள் உண்டு என்று உறுதி தரவேண்டும். பொருளாதார நிலையையும் வாழ்க்கைத்

தரத்தையும் அபிவிருத்தி செய்ய வேண்டும்” என்றெல்லாம் தற்போதைய யுத்த அராஜகங்களை எப்படி போக்குவது என்பதற்குரிய மார்க்கங்களையும் பரிசாரங்களையும் கூறி யிருப்பது நம் கவனத்தைப் பெறக் கூடியதாகும். கடைசிபாக, அவர், “உலக சுபிட்சம், சமாதானம் ஆகியவற்றை உத்தேசித்து தூக்கிழத்திசைக் கலைகளைப் பரிபூரணமாக உணரவேண்டும்” என்று தம் வாதங்களுக்கு ஆதாரமாக ஒரு முடிவு கூறினார்.

மேற்குறித்தவாறு டாக்டர் பேட்ஸ் கூறும் கொள்கையை அனுசரித்தே டாக்டர் ஹியூஸி என்பவரது பேச்சு இருப்பது இங்கு ஒப்பு கோக்கத் தக்கது. இவர் சீன ஸ்தானிகர் பதவியிலிருப்பவர். இவர் சமீபத்தில் நடந்த சர்வதேச மாணவர் மகாநாட்டில் பேசுகையில், இப்போது நடந்துவரும் யுத்தம் நின்ற பின்னர் கூட்டுப் பாதுகாப்பு முறை ஏற்படுத்த வேண்டியது அவசியம் என்று வற்புறுத்திக் கூறினார். அவர் இதுபற்றி விரிவாகக் கூறுகையில், “அந்நியரின் தூக்கிராமிப்பு பயமில்லாமல் வாழும் உரிமையே எல்லா உரிமைகளிலும் முக்கியமானதென நான் எண்ணுகிறேன். அதாவது, தங்கள் எலலைக்குள் அந்நியரால் ஒருவித ஆபத்தும் ஏற்படாது என்ற உறுதி எல்லா தேசங்களுக்கும் ஏற்படச் செய்யவேண்டும். உலகில் ஜனநாயகம் ஒங்கவும் மனித சமூகம் பத்திரமாக வாழவும் செய்யவேண்டிய ஒரு ஏற்பாட்டைச் செய்யாமல் எனது தலைமுறை 20 வருஷ காலத்தை விணுக்கி விட்டது. உலகின் எதிர்கால பந்தோபந்து பொதுவாக எங்கும் சமாதானத்தைப் பாதுகாக்க தேசங்கள் தங்களுடைய பொருளாதார, ராணுவ சாதனங்களைத் திரட்டி வைத்துக் கொள்வதையே பொறுத்திருக்கிறது. எந்த தேசமும் அக்கிரமமாகப் பலாத்கார முறையைக் கையாளாமல் தடுக்கும் பொருட்டு உலகிலுள்ள பல்வேறு சாதனங்களைச் சர்வதேச ஆதிக்கத்திற்குள்ளாக்க ஒரு ஏற்பாடு செய்யவேண்டுமீ” என்று கூறி முடித்திருக்கிறார்.

இவ்விரு பிரமுகர்களைப்போலவே, உலகம் புதுமும் உத்தமமும் நமது மாபெருந் தலைவருமான மகாத்மா காந்தி உலகக்ஷேமத்துக்கான உறுதிகளை அடிக்கடி கூறி வந்திருக்கிறார். இந்தியாவின் க்ஷேமம் அல்லது விமோசனமே உலகத்துக்கு க்ஷேமம் அல்லது விமோசனத்தை உண்டுபண்ண முடியும் என்று அவர் வற்புறுத்தி வந்திருக்கிறார். காந்தி அடிகள் உண்மையில் உலக முழுவதையும் பீடித்திருக்கும் துன்பத்தையும் தொல்லைகளையும் போக்காகவே இந்தியாவுக்கு இச் சமயம் விடுதலைபளிக்க வேண்டுமென்ற கூறி வருகிறாரே பொழிப, நம் நாட்டுக்கு மட்டும் நன்மை வேண்டுமென்ற குறுகிய கோக்கத்தோடு கூறவில்லை. இந்தியாவின் சுதந்திரமும் சமாதானமும் நான் உலகில் சுதந்திர

ரத்தையும் சமாதானத்தையும் ஏற்படுத்தும்; உலகத்தின் நிரந்தர சமாதானத்துக்கு இந்தியாவினால் தான் வழி காட்ட முடியும் என்று மகாத்மா வற்புறுத்தி வந்திருப்பதை, பொது நலத்தில் கருத்துடையவர்கள் இதற்குள் மறந்திருக்க மாட்டார்கள். டாக்டர் பேட்ஸும் டாக்டர் ஹியூஷியும் வெளியீட்டிற்குக் கும் மேற்குறித்த அபிப்பிராயங்களில் மகாத்மா காந்தியின் கொள்கைகளும் தத்துவங்களும் பிரதிபலிப்பதைக் காணலாம்.

ஆனால், மி. சர்ச்சில், மி. அமெரி போன்ற பிரிட்டிஷ் அதிகாரவர்க்கத்தினர்க்கு மட்டும் மகாத்மா காந்தி கூறி வருவது உண்மைத் தத்துவத்தின் உயர்வு புலனாகவில்லை. அவர்கள் மகாத்மாவின் தீர்க்கதரிசன. மொழிகளின் மகத்துவத்தை உணராததோடு, அவரைச் சிறைப்படுத்தி அபசாரம் இழைத்திருக்கின்றனர். அத்துடனில்லாது, தங்களது முறை தவறிய செயலை உலகம் சரியான தென்று கருதும்படி செய்ய, பரோதப் பிரயத்தனஞ் செய்து வருகின்றனர். மகாத்மாவையும், மற்றும் காங்கிரஸ் தலைவர்களையும் அரசாங்கத்தார் கைது செய்தது காரணமாக, தேச மக்களிடையே மனக் கொதிப்பு ஏற்பட்டதன் எதிர்ொளியாக, கட்டின் பல பாகங்களிலும் நீகழ்ந்துவரும் துர்ப்பாக்கிய சம்பவங்களை—அராஜகச் செயல்களை பெல்லாம் காங்கிரஸ்காரர்களின் துண்டுதலால்தான் நடைபெற்று வருகின்றன என்று சாதிக்கின்றனர். சமீபத்தில், லண்டன் காமன்ஸ் சபையில் நீண்டகாலத்துக்குப் பின்னர் சர்ச்சில் இந்தியாபற்றிச் செய்திருக்கும் பிரசங்கத்தையும், அதை யொட்டி கர்னல் அமெரி பொழிந்திருக்கும் வசைமாரியையும் கவனிப்பவர்கள் நாம் கூறுவது முற்றும் உண்மை யென்பதை உணர்வர் தொழிற் கட்சியார் உட்பட பிரிட்டிஷ் அதிகார வர்க்கத்தினர் அனைவரும் இந்தியா சுதந்திரக் கோரிக்கை விஷயத்தில் மாறுபட்ட அபிப்பிராய முடையவர்களாய் இருக்கின்றனர் என்பது கிரீன் உட் சமீபத்தில் இந்தியாவுக்குச் சுதந்திரம் வழங்குவது தர்ம பூர்வமான காரியம் என்று கூறியிருப்பதிலிருந்து அறியலாம்.

மிக நெருக்கடிபான இந் நிலைமையிலும் இத்தகைய மனோபாவ முடையவர்களுக்கு நாம் மிஸ்டர் பிட் என்பார் 'ஸ்டேட்டஸ் மென்' பத்திரிகையில் எழுதியுள்ள கடிதத்தில் குறிப்பிட்டுள்ள வார்த்தைகளை இங்கு கொடுத்தால் போதுமென நினைக்கிறோம்.

“சுதந்திரம் ஒவ்வொருவரையும் பிறப்புரிமையாகும், அது ஒருவர் தானமாகக் கொடுத்த இன்னொருவர் வாங்குவதல்ல.” ஆகவே, இந்தியாவுக்கு உடனடியாகச் சுதந்திரம் ஏற்படச் செய்வதே, எதிர்காலத்தில் உலகத்துக்குத் தக்க பாதுகாப்பு ஏற்படுத்துவதாகும் என்று, மி. சர்ச்சில் போன்றோர்க்கு எடுத்துக் காட்ட விரும்புகிறோம்.

புத்தாண்டு வாழ்த்து.

12

அணி செய்யும் சேவையில் அன்பு சிலைத்தோய்!

வணக்கம்.

தீண்ட எட்களாக போதினியின் சாதனையைக் காணுகின்றோம். உறுதியான அஸ்திவாரத்தின் மீது எழுப்பப்படும், ஆடாத அகத்தைப் போல், மாருத பக்தியின் எழுச்சியால் ஆக்கப்பெறும் ஆனந்தனின் இனிய சேவை, அன்பின் மறமலர்ச்சிக்கு மிகவும் உதவி செய்து நிற்கின்றது. எங்கும் சிறை எழின் செய்வம், தங்கள் மலையசையினும் சிலையசையாத சத்திய சாதினக்கு, சத்தியையும், மகிழ்வையும் மேலும் கங்க வேண்டுமாய் பிரார்த்திக்கின்றோம்.

வேண்டும் அன்பு!

பூபதி தாஸன்.

அன்புமார்க்க சங்க ஸ்தாபகத் தலைவர், கொளும்பு.

13

அன்பருளம் அமர்த்தருளும் ஆனந்தபோதினி!

அம்பலத்தில் ஆடுகின்றான் அருளாள்ரீயும்

இன்றமிழை எங்கணுமே பரப்பி எழிலாய்

இலகுவாய் வான்மழிழ்க் கொண்டலாம் கோதாய்!

பொன்றா பொருளே! புண்ணியத்தின் பயனே!

பொற்புடைய கனியே! இன் கனியின் கவையே!

குன்றா குணக்குன்றே! கிங்கிற் கண்டு

உறமிக விரைந்துகின்றேன் வாழிவா றியென்றே.

S. காராயணன், கடலூர்.

14

தேனினது கவையறிவா திருக்கும் மாந்தர்

காணினுமே களிப்புற்ற கண்ணோக்கும்—ஆனந்த

போதினியை பொத்தவொரு புத்தகத்தைக் கண்ணுறவே

மேதினியில் இலையாதல் மேல்.

1.

கந்தமிழே கவிவுற்ற கலிமீழ்ந்து கவித்துவாட

செந்தமிழி னின்கவையைச் சேர்த்த ஊட்டும்

ஆனந்த போதினிப்பேர் அமைந்ததொரு பத்திரிகை

காணுத்தோறும் களிப்பே மிகும்.

2.

அமிழ்தினு மினிதாய அருந்தமிழி னன்கவை

செழுமாத எட்டுதையாய்ப் புடைடியே—தமிழுக்கு

மேலான பணிபாற்றும் முனிசாமிப் பேருடைமோன்

ஞாலத்தே என்றும் வாழி.

தா. மா. அப்பாவு, அம்மாபேட்டை, சேலம்.

15

பெரும்புகழ்ச்சைத் தமிழ்மொழியிற் பெருகலஞ்சைத்
 மதிமுதத்தான் பெற்றேன் பல்ல;
 கரும்புமொழி மொழிபலதான் கணக்கின்றி
 வெளிவந்தும் காலத்தேவன்
 விரும்புவனம் கெடிதவவும் வியந்தான் கண்டேன்
 சிலவே அவற்றான்மேலாம்
 அரும்புகழ்ச்சைத் தமிழ்த்தொண்டை
 ஆற்றகலம் மிகப்பெற்றதம் ஆனந்தம்மே,
 வழித்தொழுத வழி காட்டும் வளர்கலைச் சிர்விராடும்;
 [வருத்தமோட்டும்;
 அழிந்தொழியாவணம் தமிழர்க் கறிவுறுத்தும்; போதினியை
 [அருளுமன்பீர்,
 கழிந்தொழி மூவெனின் பதியாண்டினிதுழைத்த வயிற்றினினே
 [கருதிவ்வாண்டும்
 பிழிந்தகனிச் சாறெனவே பேரின்பத் தொண்டாற்றிப்
 பெரிதம் வாழி!

M. A. தேவராஜன், சேயாறு, திருவத்திபுரம்.

16

அரண்வ னிடத்தம் தம்பிகை யருளால்
 பெருமையுற்றிலங்கிடும் பெரிய கிங்கிலத்தில்
 வன்மை கீதம் வளம்பல நிறியொடு
 கண்மைத் தருகு கற்றமிழாநாய்ச்சி
 இன்மைவதாங் மத்திடர் தலைப்பட்டே
 புன்மைகன்யாவுமே புணரிய மாத்தர்கன்,
 செவ்வமுத்தருகிது செழிப்பையுமனிக்குக்
 கல்வி கேள்வியும் பொருட் கருதனைத் தொழினும்
 அரவியல் ஞானமும் ஆபுயிஞ்ஞானமும்
 பரவியவுலகியல்ஞா னமும்படைத்த
 கன்னெறி திகெறி கருவமர்த் தாம் பொருட்
 பன்னயமாகப் பலவுமாய்த்த நனைப்
 பேணியும் வாழ்கலம் பெருக்கியும் போற்றி
 யானொடு பெண்ணுமகமது திருத்தியும்
 மதிப்ப வாழ்த்திடவே மழவருக்க விலே
 யுதித்த பேரறிவு அறத்தியமூ வா
 முதலே தென்னிய முத்தமிழின் வாழ்
 பதியே புவிநிலைப் பன்னாண்டு வாழ்க
 அன்பெனு மலர்க்கொடை மருத்தமிழ்த் தாய் மா
 தின்பதக் துதிபுரித்திருக்கிடுமொ தே.

சி. இராமசாமி, குகை, சேலம்.

நொச்சித்திணை

(A. K. வசந்தகோகிலம்)

நொச்சி பெண்படுவது மதில். திணை பெண்படுவது ஒழுக்கம். எனவே, நொச்சித்திணையாவது மதிலிணையும் அம் மதிலினுள்ளார் செயலிணையும் பற்றிக் கூறவ தோன்றும். இப் பகுதி புறப் பொருள் வெண்பாமாலைபிற் காணக் கிடைக்கின்றது. தொல்சாப்பிவர் நொச்சியென ஒரு திணை கூறுது அதனை உழுநனையுள் அடக்குவர். இந்நானே இவ் விருத்திணையும் தம்முன் மாறென்பது போதரும். உழிநனையின் பின்னரே நொச்சி கூறப்பட வேண்டி யிருப்பினும் வெண்பாமாலை யுண் முன்னரே கூறப்பட்டிருக்கின்றது. மதிலின் கண் உள்ள வீரர்கள் நொச்சிப்பூவினை அடைவானமாக உச்சிபிற் குடி மதிலைக் காத்து நிற்கல் பற்றியே மதிலும் நொச்சி பெண வழங்கலாயிற்று. இம் மதிலானது சரசிணைச் சுற்றி வானனாவ ஒங்கி பல ஏப்புழைகளையும் ஞாயிள்களையும் உடைந் தாய் அமைக்கப்பட்டிருக்கும். இதன் உச்சியில் பல பொறிகள் உள்ளன. இவை பகைவர் முற்றிய காலத்து வீரரின்றியே பகைவரின் மீது போர் தொடுத்த அழிக்கும் ஆற்றல் சான்றன. இவை புரியும் மன கடுக்குத் செயல்களை,

“மழுக்கன் வீசவன கஞ்சபூசமுனை வான்கன் வீசவன முத்தலைக்
கழுக்கன் வீசவன குத்தகேயியெரி காலவீசவன காலனேர்
எழுக்கன் வீசவன கப்பணங்கேவீட மென்னவீசவன வன்னெழும்
கொழுக்கன் வீசவன கற்கவண்கபிற் கோர்த்த வீசவன வார்த்தரோ.
கஞ்ச பிங்குதுனை வானெயிற்றாவு காகியிற்றெறியு மலையார
வெஞ்சினங்கொண் முழுது வாய்திறந்துபொரு வாரைகீக்கிடவிழுங்குமால்
குஞ்சாங்கொடிய முசலம் வீதியெதிர் குதகுவார் நிலைகள் சிததாமல்
அஞ்சுவெம்பொறி நிறைப்பினும் கடுகி யடுபுலிப்பொறி யழுக்குமால்”

என்னும் செய்யுட்களை கோக்குத் தோறும் அவை எம் முன்னர் கிழங்குப் போன்றன்றோ தோன்றுகின்றன. இவ்வனவோ? அம்மம்ம! இன்னும் அவை செய்யும் செயல்கள் கூறத்தக்கன வன்றும். சிற்ச, இம் மதிலினுள் ளார் வீரத்தை ஒரு சிறிது கோக்குவாம். இந் நொச்சித் திணையானேயே ஆசிரியர் கமக்கு பண்டைத் தமிழரின் வீர எழுச்சியை படம் பிடித்தக் காட்டுகின்றார். அவர் கூறும் ஒவ்வொரு உதாரணச் செய்யுளும் உள்ள மங்களும் பாண்மைகளவாய் மிளிர்கின்றன. அவர் கூறும் தமிழரின் வீரத் தற்காலத் தமிழர்களின் சங்கீதம் போன்றதன்று. “தின்றுவார் காரை மாவ்வர் புழுக்கும் இறதியுண்டோ” எனக் கருதி உயிரை மதியாது போக புரிதலே அவர்கள் வீரமாகும் எனப் பல விடங்களில் அவர் கூறவதைப் படித்தும் தமிழர் உறக்குவாராயின் காமென் செய்வல்லேம். இனி அவர் கூறவது காண்போம்;—மதின் முற்றிய பகைவனது முரசும் அன்று காதுகளில் வீழ்வதன் முன்னரே நொச்சி வீரர்கள் உச்சி மலையின்றனர் அப்புவை, பகைவரது சேனை கடல் போன்றது அகவிடற்கரிய ஆற்றல் சான்றது எனக் கருதினரில் அங் வீரர், மறு கணம் உழிநனையாத்த

தூசிப் படைவின் மேல் பல பொறிகளும் தாவுகின்றன. வான்களும் மேல்
களும் வானிடை மின்னென வயங்குகின்றன. இரு படைவீனரும் முனை
கின்றனர். பலர் விண்புகளென கொளினும் தம் கிடங்கும், மதிலும் அழிபாது
கரப்பான் வேண்டிய கொச்சி வீரர்கள் உயிர் மறந்து, விரையும் வயிரும்
குலிப்ப வான்கீரி ஆர்க்கின்றனர். ஆயினும் பகைவாது பசுழியான் பலர்
படுகின்றனர். இவ்வரிய செயலை,

காண்டரில் குழ்த விரையு மெரிமலர்ச்
காண்டரு கீண்டிடங்குல் காப்பாறாய்—வேண்டார்
மடங்க விரைய மறவே லோர் தத்த
முடம் பொரு காவ லுயிர்.

என ஆசிரியர் அவாவுடன் கூறிச் செல்கின்றார். இஃதன்றி,

இன்னுமோர் அரிய காட்சி கமது ஐம் பொறிகளையும் அநிர வவந்து
வீடுகின்றது.

கிடங்கிடை கிசலும் இப் போர் ஒருவாறு முடிவுறுகின்றது. காவாயும்
தோளையும் மேற் கொடு கன்னார் கண்குகின்றனர். அவர்களைத் தடுத்த
வீரர் பலர் குருதிச் சேற்றில் புதை புண்கின்றனர். மறுகணம் எயிற்
போர் தொடங்குகின்றது. பகைவர் கொச்சி மேல் எணி பல சாத்தி ஏற
முயல்கின்றனர். ஆண்டே, கற்பொறியும், பாம்பும், கனலும், கடிஞரங்
கும், கிற் பொறியும், வேலும் அவர்களைத் தாக்கித் தகர்க்கின்றன. எணி
னும் உழிவாகு வீரர்கள் அவற்றையும் கருதாராய் உடும்பும், பாம்பும் போல்
கறிற் கற்களைப் பிடித்து மேலிவர்கின்றனர். இவ்விடத்த நான் காம்
மெய்ம் மயிர் கிலிர்க்கும் குரிசிலின் தோற்றம் காணப்படுகின்றது. அங்
வாறு மேலிவரும் வீரர்களை, ஓர் வீரன் தனித்து கின்று கற்றிறை
போன்று தடுக்கின்றான். அவன் கையில் வான் ஒளி வீசி யின்னுமின்றது.
எனினும் மறுகணத்தே அங் வீரனின் கழல் வீக்கிய வலிய கால்கள் இரண்
டும் மதிலி னுள்ளே வீழ்கின்றன. வானேந்திய கைகள் மதிலின் புறத்தே
வீழ்கின்றன. அத்தோ! கோரம்! கோரம்! இக் கோரக் காட்சியை
ஆசிரியர்,

அகத்தன வாக்கழல் கோன்றான் அகத்தின்
புறத்தன போசெழிற் நிண்டோன்—உறத்தழிஇத்
தோட்டுரிமை பெற்ற துணைவனையார் பாராட்ட
காட்டுரிசில் காணுகி னான்.

என்று கூறி கம் துன்பத்தின் எல்லை அளவு கடவாதவாறு அக் குரிசில்,
தேவர்கள் புசுழ அம்மைபயர் தழுவு, "வாணுகிணன்" என மனம்
விம்ம காட்டிச் செல்கின்றார். இவற்றை எவ்வாம் மேனின்ற வீரர்கள்
கோக்கினா ரல்லர், வீரர்கள் பலர் மாண்டனர். பொறிகள் கிதைத்தன;
மதிலும் கடுக்க முற்றது. கிடுகு படைகள் தவிடு பொடி யாக்கப்பட்டன.
கிற் படைகள் புற் படைகள் எயின; வேற் படைகள் காற்படைகள் எயின;
வான்கள் துங்கனாயின; எனினும் கொச்சி வீரர் உயிரை காச்சினாரிவர்; அவர்
பேறுவது பெரும் புசுழன்றோ? இவாறு வீரர்கண்டு பகை மன்னன்

சார்லஸ் லாம்ப்

(தா. மா. அப்பாவு.)

அறிவை அடிமைப்படுத்தி உள்ளத்தைக் கொள்ளை கொள்ளும் உணர்ச்சி மிக்க கட்டுரைகள் வரைபவர் சார்லஸ் லாம்ப். இவ்விராத்திர நாட்டிற் றோன்றி ஆங்கில மொழியில் கற்புலமை எய்தி உணர்ச்சி மிக்க கட்டுரைகளையும் கருத்தை யுண்ணும் சிறு கதைகளையும் குன்றஞ்சு கவையுடைய கவிதைகளையும் வெளியிட்டு மன்காப்புசுழ் எய்தியவர் அவர். அவரது துஷ்கண் ஆங்கிலமொழியி லிருப்பினும் உலகெங்கணு முள்ள மக்களால் படித்த பொற்றப்படுகின்றன. அவரைப்பற்றி காரும் சிறிது தெரிந்து கொள்வது கல்வதல்வவா?

லாம்ப் 1775-ம் ஆண்டு லண்டன்மாககரிலே பிறந்தவர். சிறிந்தவப் பள்ளி யொன்றில் கல்வி கற்ற ஊத்தார். இவருடன் அங்கு உடப் படித்த வந்தவர்களில் பிற்காலத்தில் புசுழ்பெற்ற காலரிட்ஜ் என்பவரும் ஒருவர். லாம்பின் சகோதரியான மேரி லாம்பும் பிற்காலத்திலே இலக்கியத் துறையில் புசுழ் எய்தினர்.

1791-ம் ஆண்டு இன்சென்சுடல் இல்லத்திலே (South Sea-House) கணக்காளராய் அமர்ந்தார். இரண்டாண்டுக்குப் பின்னர் கிழக்கிந்தியா கம்பெனியில் எழுத்தாளராய்ச் சேர்ந்தார். இங்கு அவர் முப்பத் தைத்த ஆண்டுகள் கழித்தார். இவ் வாண்டுகளில்நான் அவரது முதற் கட்டுரைகள் லண்டன் சஞ்சிகை (London Magazine)யில் வெளியாவின். முதலில் ஓர் கவிஞனாக இலக்கிய உலகில் தோன்றிய போதிலும் பெரும் புசுழ் எய்தியது தனது கட்டுரைகள் மூலம்தான். 'எலியாவின் கட்டுரை களை' உலகம் அறியும். 'ஷெக்ஸ்பியரின் சிறுகதைகளை'யும் உலகம் போற் திற்ற.

லாம்பின் வாழ்க்கை துக்கம் நிறைந்தது. தன் வாழ்க்கை பூரணவ யும் பித்தம் பிடித்த தன் சகோதரியுடனேயே கழிக்கவேண்டி சேரிட்டது. தன் வாலிப வயதில் ஆன்சும்மன்ஸ் என்னும் கண்ணையைக் காதலித்தார். தன் மனத்தைக் கொள்ளை கொண்ட அம்மக்கையிடம் தன் வாழ்க்கை யையே ஒப்படைக்கத் தயாரா விருத்தார். ஆனால் அப்பெண் இவரை

மறுவு கொன்மின்றான். தமிழர்தம் ஆண்மை கண்டு புசுழாதார் யாவர்? மதின மன்னன் பால் மகட் கொடை சேர்மின்றான். அவ் வமயமும் கொச்சி மன்னன் உடன் பட்டாளிலன். எம் மக்கைக் கொள்க் கருதி வந்த மன்னா து மழுகளிற்றின் கோடு 'எம் மகனது வெண்கட்டிற் காலென்பதை உம் மன்னன் உணர்வானாக' என கிருபப் கொணர்ந்த துநனை கோத்தி அவன் உதம் கருத்த பொதித்த மொழிகள் என்றென்றும் தமிழர் மனத்தே நுள்வாற்பாண வன்றோ? என்னே தமிழரின் வீரம், என்னே அன்னவர் மாண்புது வண்மை. வாழ்க தமிழர் தம் கொற்றம், வாழிய பாரத-மணித் திரு காமே.

மணக்க மறத்து, பெட்டம் என்பவனை மணத்து கொண்டான். இதனால் மனமுடைந்த இவருக்கு சம்சார வாழ்க்கையிலேயே ஓர் வெறுப்பு ஏற்பட்டது. இவ்வெறுப்பை 'பிரமசாரியின் புகார்' என்று மோர் கட்டுரையின் மூலம் தெளிவாக்குகிறார். வேறொரு கட்டுரையில் சொல்லுகிறார். 'என்னவின் தோன்றிய அக் குழந்தைகள் மெதுவாக கழுவுத் தொடங்கின. அவை என்னுடைய குழந்தைகளல்ல. அவன் வேறொருவனை மணத்து கொண்டிருக்கிறான்.'

அவரது ஒரே சகோதரன் வாலிப வயதிலேயே இறந்து விட்டான். இம்மாதிரி சம்பவங்களாலான தக்கச்சட்டர்தான் 'கனவில் தோன்றிய குழந்தைகள்' மூலம் இலக்கிய அழகொளி வீசுகிறது. 'இதனால் அழகு. தக்க சம்தான் அழகு. ஏமாற்றம் ஓர் அழகு. வாழ்க்கை அழகியது. நான் உங்களுக்குச் சொல்லுகிறேன்—உங்களுக்கேறிவிக்கிறேன்' என்று சொல்லுவதுபோலிருக்கிறது அக் கட்டுரை.

லாம்ப் பெரிய ஆசிரியரென்ற போற்றப்படுவதேன்? அவர் எழுதுவதிலே சுவை விரும்பும்—உணர்ச்சி விரும்பும். உன்னை உன்சபையே வெளியிட்டு அதை உங்களை நம்பச் செய்து விடுவார். படிக்கும்போது கதாபாத்திரங்கள் எம் எதிரில் உத்தாடத் தொடங்கும். கௌரவமான முறைகளிலே துணைமையான பொருள்களை அழகாக எழுதுவதில் லாம்ப் வல்லவர். நான் கண்ட அதிசயங்களை அழகு குன்றாது வெளியிட்டு அதன் மூலம் மகிழ்ச்சி வடைபவர். நனது மனத்திற்குள் நியைவகளைக் கூட்டாமலும் குறைக்காமலும் வெளியிடுபவர். இவைதான் ஓர் இலக்கிய வாதிக் கு வேண்டிய குணங்கள்.

ஹால்யம் ததும்ப எழுதுவதில் லாம்ப் தேர்ந்தவர். நான் வேலை பார்த்து வந்த கம்பெனியில் உட உழைத்த கணக்கர் (Clerks) களைப்பற்றி வர்ணிப்பதைப் பாருங்கள். "கனவுகளிலே சஞ்சரித்துக் கொண்டிருக்கும் அம்மனிதர்கள் உயிருள்ள பேனாக்களைக் காதில் செருகிக்கொண்டு என்னை கோக்கி ஆக்ரைபோல் விழிக்கிறார்கள். உயிருள்ள கடிதங்களும் கணக்குகளும் என்னைத் தொக்திரவு செய்கின்றன. நான் தவறாகச் சொல்லவில்லை, உயிருள்ள கணக்கர்களைப் புதைத்திருக்கும் சமாதானம் இந்தப் பாக்டியின் இடித்த கட்டிடம். உடல் பூராவும் காற்றோட்டம் கொடுக்கும்படியான (பல பொத்தல்களையுடைய), அங்கியை அவர்கள் அணித்திருந்தனர். அவர்கள் உபயோகித்து வந்த பேனாக்கத்திகள் உருவான காலத்தைக் காண சரித்திரத்தைத்தான் புரட்டிப் பார்க்கவேண்டும்!

நாம் எழுதிய ஓர் கட்டுரையில் ஓர் பெரிய வீட்டை யழகாக வர்ணிக்கிறார். 'என் வீடுமுறை காட்சியில் பெரும்பாகம் அவ் வீட்டின் உட்புறங்களுக்குள் சுற்றித் திரியுதலேயே செவ்வாகும். ஆங்கிருத்த ரோம் சாம் ராஜ்யத்தை யாண்ட பன்னிரண்டு வீலர்களின் உருவங்களைக் கண்டு இன்புறவது எனக்கு ஓர் பொழுது போக்கு. அப்போது அவை என்னுடன் பேச இருப்பிடத்தை விட்டுப் பெயர்க்கு வருவதைப் போன்ற பிரமை புண்டாகும். அவ் வீட்டின் அதைகள் பெரியனவா விரும்புபோதிலும் காலியாகவே கிடந்தன. கிழித்துபோன திரைகளும் மங்கிப்போன சாயம்

களும் இற்றுப்போன சான்றங்களும் அங் வீட்டிற்குத் தனிச் சோபையை யளித்தன. தோட்டத்தைக் கண்டு இன்புற காணொருவன்தான்—நினை சமயங்களில் தோட்டக்காரன் வருவதைத் தவிர. மரங்களிலே பழங்கள் குலை குலையாய்த் தொங்குத்—செடிகளிலே கதறணம் கமழும் பூக்கள் கொத்துக் கொத்தாய் பூத்திருக்கும். ஆயினும், இவற்றைப்பற்றிக் எனக் குறிமையில்லை. பார்வைக் கழகாய்த்தோன்றும் சிறு செடிகளின் கதறும் பூக்களையும் அழகிய காய்களையும் பறித்து விளையாடுவேன். சுற்றிலும் இன் மணம் கமழ பசும் புற்றரைகள் புரள்வதில் எனக்கோர் ஆசைத் தம், கணித்து தொங்கும் எலுமிச்சம் பழங்களை கோக்கும்போது எனது எதிர்கால வாழ்க் கையின் இனிய செயல்கள் கிளைவுக்கு வரும். குளத்திலிருக்கும் சிறுமீன் களையும் அவற்றை சோம்பேறியான பெரிய மீன் வனவஞ் செய்து கொண் டிருப்பதையும் காணுவதில் எனக்கோர் களிப்பு—துவ்வியதமாகத் தான் நான் சந்தோஷமாகக் காலத்தைக் கழித்து வந்தேன். இது மற்றையோ ருக்குச் சோம்பேறித்தனமாகவும் தோன்றலாம்.”

குழந்தைகளைப்பற்றிச் சொல்லும்போது, “குழந்தைகள் கதை கேட் பதில் ஆர்வமுள்ளவர்கள். நாம் கண்டறியாத தம் முன்னோர்களைப்பற் றித் தெரிந்த கொள்கையில் மிகவும் ஆவல். தமது சிறிய அறிவைக்கொண்டு தம் முன்னோர்களின் செயலின் கன்மை நிலைகளை அனந்து விடுவார்கள்.

குழந்தைகள் என்றும் குதூசலமானவர்கள். மாசற்ற அவர்களது முகத்தில் வீசும் தெய்வீக ஒளி கமக்கு இன்ப மளிக்கிறது. இன்மொழி பிசும் கற்குழந்தைதான் உலகிலேயே இனிய பொருள்.”

லாம்ப் தமக்கு முன் இருந்த ஐசாசிரியர்களுக்கு மிகவும் கடமைப் பட்டுள்ளவர். ஏனெனில் அகரங்குடைய தூர்களுக்கும் இவருடைய தூற் களுக்கும் மிகவும் சம்பந்தம் உண்டு. பைபிள், கேட்கல்பியரின் மிக்டன், மார்வெல், கவ்லி (Cowley), ஐஸாக் வால்டன் முதலியோருடைய தூற் களினின்று செய்திகளையும் சொற்கூட்டங்களை (Phrases) இவர் எழுத் தாண்டிருக்கிறார். ஆனால் இவருடைய எழுத்து கையாளுத மற்றைய வர்களுடையதைக் ‘காப்பி’ யடிக்காமல் தனித்த சுவையுடையது சர் தாமஸ் பிரௌனரின் கட்டுரையில் விருப்ப மில்லாதவர்களும் அதையே லாம்ப் கவின கடைவில் எழுதும்போது மிகவும் சுவாசுயமாகப் படிக்கின் றார்கள். ஹாஸ்லிட் (Hazlitt) எழுதினார் “இம்மாதிரி உபயோகமற்ற பழைய ஆசிரியர்களின் தூங்களிலேயே ஊறிக்கிடக்கும் லாம்ப் ‘பெரிய எழுத்தாளராய் வர முடியாது’ என்று. ஆனால், இந்த தொழைக்கு எதி ராக, பழைய எழுத்தாளர்களின் கட்டுரைகளைப் பின்பற்றி கவின முறை யில் எழுதியதால் லாம்ப் மக்களது அன்பையும், பெரும்பிரப்பையும் பெற முடிந்தது. இவ்வாறு பேரூம் புரூம் எய்திய சார்லஸ் லாம்ப், 1884-ம் ஆண்டு டிசம்பர்மாதம் 27-ம் தேதி இறந்தார். அவரது பிரேதம் எட் மண்டன் மாதா கோவிலிலே புதைக்கப்பட்டது.

“விநாயக சதுர்த்தி”

(பி. ஆர். ராஜரத்தினம்.)

விநாயக சதுர்த்தி, அல்லது பிள்ளையார் சதுர்த்தி என்ற விரதம், பிரதி வருடம் ஆவணி மாதம் பூர்ப்பட்சம், சதுர்த்தி உடியை நினத்தில் வரும். இத்துக்கள், முக்கியமாய் சிவமதத்தை அறவுடிக் கும் பாவரும் மிகவும் விசேஷமாகவும், சித்தையாகவும் இச் சதுர்த்தியைக் கொண்டாடுவார்கள். ஸ்ரீராம கவயி, கிருஷ்ண ஜெயந்தி, முதலிய வைகாசிப் போல் இது மிகவும் முக்கியமானதைத் தவிர, மற்றவைவிட இதற்கு ஒரு விசேஷம் உண்டு. மற்ற பண்டிகைகளை, வருடம் ஒருசான் கொண்டாடி அதோடு அவைகளை மறந்து விடுகிறோம். மதபடி அடுத்த வருடம் அப் பண்டிகை வரும் வரை அறதப்பற்றி நினைப்பதேயில்லை. ஆனால் பிள்ளையாரைப் பற்றி அடிக்கடி நினைக்காமல் இருக்க முடியாது. ஒவ்வொரு நாளும் கண்மை—நீமை போன்ற எந்தக் காரியம் செய்தாலும், அவரை வணங்கிவிட்டுத் தான் மேலே ஆரம்பிக்க முடியும். அப்படி செய்தால் தான் நாம் ஆரம்பிக்கும் காரியம், விண்ண மில்லாமல் செவ்வனே பூர்த்தியாகுமென்று, கமக்குள் ஒருவித கம்பிக்கை. அதனாலேயே அவருக்கு விக்கினஸ்வரர் என்ற பெயரும் உண்டு. கம் வீட்டில் சடக்கும் சுப காரியங்களில், புரோகிதர் எனப்படும் வைதிகர்கள், மஞ்சளைப் பிடித்தவைத்து, புஷ்பங்களால் அச்சிடுத்து, ஸ்தோத்திரம் செய்து பிறகு மேலே செய்ய வேண்டியவற்றை ஆரம்பிப்பார்கள் என்பது எல்லோருக்கும் தெரியும். தவிர, சூயசையாக கண்மை அறியாமலே, சில காரியங்களில் பிள்ளையார் ஸ்மரிக்கிறோம். எவருக்காவது கடிதம் எழுதுவதா பிஞ்சுதாலும், கதைகள், கட்டுரைகள் முதலிய எது எழுத ஆரம்பித்தாலும், கமது கை, கம் முடைய உத்தரவின்றியே தலைப்பின்மேல் பிள்ளையார் சுழியிடுவது பிரத்தியகம். பண லேவாதேவி, மனை, சிலம், முதலிய சாஸனங்களுக்கு பத்திரம் எழுத, உட்கார்த்தடிடன், ‘உம்—பிள்ளையார் சுழி போட்டுண்டாச்சா? சரி எழுது’ என்று வைஷ்ணவர்கள் உட்பட பாவரும் சொல்வது கண்டுகு. திருசெனாப்பனியில் மலையின்மேல் போய் உட்கார்த்து கொண்டதால், உச்சிப் பிள்ளையார் என்று சொல்வதைவிட எல்லா இடங்களிலும் உச்சஸ்தானம் வகிப்பதால் உச்சிப்பிள்ளையார் என்ற சொல்வது மிகப் பொருத்தமாய் இருக்கும். ஸ்ரீராமகவிய வைஷ்ணவ கோத்திரத்தில், முலஸ்தானத்தை அடுத்துள்ள முதல் பிரகாரத்திலேயே, விமானச் சுவற்றில், ஒரு பெரிய பிள்ளையார் திருப்பதம், அதற்கு அன்ற தினம் பூஜையும், கொழுக்கட்டை சிவேதனமும் கோவில் செவ்விலே சடப்பதென்றால் சிலருக்கு ஆச்சரியமாய் இருக்கும். அப்பேர்ப்பட்ட விநாயகரை அனைவரும் அதன் உட்கருத்தை அறிந்து, தாயமனதுடன் பண்பத்தி யுடனும் கொண்டாடினால், காரியங்களில் சித்தியும், துன்ப சாதனங்களும் பெற்ற ஒரு குறைவு மில்லாமல் வாழ்வோம் என்பது தின்னம்.

கணபதி பிறப்பு

தேவர்களுக்கு நானுக்குளான், அசுரர்களால் கஷ்டங்கள் அதிகரித்த அந்தன. தரிமசை பொறுக்க முடியாமல் அவர்கள் சிவபெருமானைத்

குறித்த தலம் செய்தனர். அவர் பிரத்தியக்ஷமாக, “உங்கள் தவத்திற்கு மெச்சினோம். உங்கள் விஜோதிகளையி, அகார்த்துக்கு அரசனான “சிந்து” என்பவன் தலம் செய்து, தேவர்களாலும், மனிதர்களாலும், யிருஷங்காலும், சாக்ஸ்திருக்கும் வாததைப் பெற்றயிட்டான். ஆனாலும் உடிய சித்திரத்தில், இம் முப்பிரப்பு மல்லாத கணேசமூர்த்தி தோன்றலார். அவராலேயே உங்கள் தயர் தீர வழி பிறக்கும்” என்ற சொல்லிட்டுருளினார்.

கலையன்மியில் சிலபெருமானும் உமாதேவியும் ஒருகால் வகாந்தமாய் இருக்குங்கால், ஓம் என்ற பிரணவ மந்திரம், சக்கரவருபமாய் கோடிருள்வர்களைப்போல் பிரகாசிக்க அதனின்றும் ஒரு ஜோதி தோன்றி விசயக உருவம் கொண்டு மத்தியிலிருந்து உற்பவித்த பாவவடிவமாக வந்த திருவரையும் வணங்கி சிந்தது. அதை அணைத்தெடுத்த உச்சிமுகத்த உமாதேவியார் தன் மடியிற் குத்திக்கொண்டனா. சில படங்களில் சிலபெருமானும், உமாதேவியும், மடியிற் குழந்தை விருபாகருடன் உட்கார்ந்திருப்பதைப் பார்த்திருக்கலாம். துதிக்கையுடன் உடிய யானை முகத்தோடும் காங்கு கைகள், மூன்று கண்ணோடும் அகதாங்கமான அத்தினமே பிண்ணியார் சதுர்த்தி.

இப்படியாக ஒரு குழந்தை ஆயிரப்பயித்திருப்பதைக் கேள்வியுற்றான் அகார்த்துத்தரசனான சிந்து. சந்த சித்தித்துப் பார்த்தான். சிலபெருமானால் அளிக்கப்பட்ட வரம் ரூபகம் வந்தது. ‘மோசம் போனோம். மனிதர்கள், தேவர்கள், யிருஷங்கள், அல்லாத புது ஸ்வரூபமாய் இருக்கிறது. இதுவும் சமத அழிவு உடிய சித்திரம் ஏற்படப் போகிறதென்பது தின்னம். சிச்சி! என்ன பேதமை; இச் சிறகுழந்தையைக் கண்டு அஞ்சுவது கமக்கழை? சமத வீரியமென்ன, பலமென்ன, புகழென்ன! இதென்ன ஏதோ அபசருனம் கேருகிறது! புத்தி தடுமாறுகிறது! தர் சொப்பனம் கண்டமாதிரி மனது ஏன் தடுமாறுகிறது! இருக்கட்டும். எதற்கும் காம் முன் ஜாக்மிரதைபாய் இருக்கவேண்டும். இக் கணேசமூர்த்தியை இப்பொழுதே ஒழித்தவிட்டு மதுவேலை பார்த்திறேன்’ என்று சபத மிட்டான்.

இவ்வாறு உதறி கொண்ட அவன் அகார்த்தினில் ரூர்க்களையி விஜோமாகாரன்; கடமாகாரன்; சதமைடன்; கிருத்திராகாரன், முதலியவர்களை பல தடவைகளில் ஒவ்வொருவராக அனுப்பி எவ்விதத்தினாலாவது கணகாதரை, கொன்ற வரவேண்டியபென கட்டளை பிறப்பித்தான். அவர்களும் தங்களுக்குள்ள சக்தியால், சமயத்துக் கேற்றவாறு பலவேறு ரூபங்களை எடுத்த பலவித உபாயங்களால் முயன்றும் முடியாமல், கடைசியில் தங்கள் கணை கொல்லப்பட்டு திரும்பிவராத போயினர். சிலருமானது வீணைகளைக் கேட்ட தேவர்கள் தங்கள் கஷ்டம் சீங்கியதாக எண்ணி யிதவும் சந்தோஷ முத்தனர்.

தம்மால் அனுப்பப்பட்டவர்களைக் கெல்லாம் இரத்த பட்டனர் என்பதைக் கேட்ட அதிக ஆக்குரோஷத்தை அடைந்தான் சிந்து. இச்சத் தடவை அநிபராக்மிரமாவியாகிய கணகாதரை, எப்படியும் செய்ததடனேயே திரும்பி வருவாராக எனக் கட்டளை விட்டனுப்பினான். கணகாதரனும் தன் கரம் கைகேனையுடனும் கோபங்களில் வீசப் போகுத்துக் கிளம்பி விட்டான்.

இதைக் கேள்வியுற்ற தேவர்கள் அஞ்சி உடுகெங்கி மறபடி மஹாதேவனின் காலில் போய் விழுந்து ரக்ஷித்தருளும்படி வேண்டினர். அவர்களைக் காக்கும் பொருட்டு வாக்களித்திருப்பதால் யாரை அனுப்புவதென்று கணரேரம் யோஜித்து, கணகாதரே அதற்கேற்றவரென்று முடிவு செய்து, தன்னுடைய சூலாயுதத்தைக் கொடுத்து, அகாரை அழித்து வெற்றியுடன் திரும்புவாயாக என ஆசீர்வதித் தனுப்பினார். அப்படி செய்வதாய்ச் சொல்லி, அதுக்கொஹம் பெற்ற அவரும், சிவபெருமானையும், 'பார்வதி தேவியையும்' எமஸ்கரித்து யுத்தத்துக்கு கிளம்பினார்.

இரு சாராருக்கும் கடுமையான போர் நிகழ்த்தது. பல கால்கள் வெட்டுண்டு வீழ்ந்தன. பல நிலைகள் உருண்டன. பலர் வெருண்டு ஓடினர். கடைசியில் சூலாயுதத்தைப் பிரயோகித்து, கணலாகரனையும் காலனிடம் அனுப்பினார் கணகாதர். இதையும் ஒற்றர்கள் மூலம் அறிந்த சிந்த யாது செய்வதென்றறியாது திகைத்தான். பின்னாயர் பிடிக்க குரங்காய் முடிந்ததேயென பிரலாபித்தான். வெத்து வெதுப்பினான். சரி. தன் கையே தனக்குதலி. கம்மிடம் கணலாகரனே எல்லோரையும் விட அதிபராக்கமம் வாய்த்தவன். அவனும் போனபிறகு, காமே கேரில் போவதைத் தவிர வேறு மார்ச்சுமில்லை யென்றுணர்ந்த, சேனைத்தலைவர்களில் எஞ்சியுள் ளோரை, போருக்கு ஆயத்தமாக்கச் சட்டனை விட்டான்.

சிந்தவே, கேரில் போர் செய்ய ஏற்பாடு செய்யும் சமாச்சாரம் தெரிந்த பரமசிவனும், கந்திதேவரை, தாதனாக சிந்தவிடம் அனுப்பி, ஹிதமாகவும், சுயத்திலும், பவத்திலும் அவனுக்கு புத்தி சொல்லி, 'தேவர்களுக்கும் அசுரர்களுக்கும், சண்டை வேண்டாம், சமாதானமாக வாழ்க்கை. அப்படி அடிக்கடி சண்டை போடுவதால் அக்சியில் அசுரர்களே அவதிப்பட்டு அழிய வேரும்' என்பதை அறிவிக்கும்படி சொல்லி யனுப்பினார். கந்திதேவரும் சிந்தவிடம் சென்று, ஹிதமான வார்த்தைகளால், எவ்வளவோ சொல்லியும் கேனாமல், கோபத்துடன் குறித்தெழுந்து, கந்திதேவரை இழிவாகப் பழித்து, பேசலானான்.

கந்ததேவர் மிகுந்த பொறுமையுடன் சொல்லிப் பார்த்து கேனாததாலும், பரமசிவனையும், விசாயனரையும் இழிவு படுத்தியதாலும், கோபம் கொண்டவராய், கடைசியில் சிந்தவைப் பார்த்து, 'ஐ! நீசா! என் ஒருவன் மட்டுமே உன்னையும், இங்குள்ளோர் அனைவரையும் ஒரே ஊதில் ஊதி யெறித்து விடுவேன் என்று நினை. என் சாமான்ய தாதனாகவே வந்திருப்பதால் அப்படிச் செய்ய இஷ்டமில்லை, கட்டளையும் கிடையாது. யுத்தம் செய்வதே உன் விருப்பமானால், அத்துடன் அழிந்து போகவும் தயாராய் இரு.' போர்க்களத்திலே கணகாதரை சந்திப்பாயாக' என்று சொல்லி விட்டு, திரும்பிவந்து அங்கு கடத்தவைகளை சொன்னார். அவ்விதமாகத் தான் கடக்கும் என்பதை எதிர்பார்த்திருந்த கணகாதரும், கந்திதேவர் சொன்னதை புன் முறையுடன் வரவேற்ற, பூதகணங்களை போருக்குக் கிளம்ப வைினார். ஒரு பக்கம் சிந்த தன் அசுர கசையங்களுடன் ரத, கஜ, தாக, பதாங்களுடனும், கையில் வாளைத்தி வந்து நிற்க, மறபக்கம் விசையகர், தம்முடைய பூத கண பரிவாரங்களுடன் சூலாயுத சிதம் குறிக்க, இருவர்களுக்கும், கடுமையான யுத்தம் ஆரம்பமாயிற்று. விசையகர்

அசாருடைய பல்வகை சேனைகளையும் பறக்கடித்து, ஈடைசியாக ஞாலயுத்தைப் பிரயோகித்து, அது போய் அவன் மார்பில் பாப அவனும் பூமியில் வீழ்ந்த இறந்தான். அப்பொழுது அங்குள்ள யாவருக்கும் விராயகர், விஸ்வரூப மனிதநார். தேவாசன் பூமாரி பொழிந்தனர், தத்துவி வாத்யன் முழங்கின, முனிவர்கள் வேதகோஷம் செய்தனர். அந்த விராயகரை தினமும் வணங்குவோம்.

ஒரு அசுரேந்திரனுக்கும், தேவ இத்திரன் என்னும் தேவேந்திரனுக்கும் யுத்தம் நடந்தது, அதில் அசுரேந்திரன் கோற்றப் போனான். தனது குலகுருவாகிய சுக்கராச்சாரியரை அதற்கு என்ன செய்யலா மென்ற கேட்டான். அவர் சொன்னார்:—மாகதமுனி என்ற ரிஷி தவம் செய்து கொண்டிருக்கிறார். உன்னிடமுள்ள அழகில் சிறந்த விபுதை என்னும் அசுர சன்னிகையை அனுப்பி மாகத முனியை மயக்கச் செய்து மணம் புரிந்து கொள்ளச் சொல். அவர்களுக்கு ஒர்பின்னை பிறக்கும். அவனால் உன் அவமானத்திற்கு விமோசனம் உண்டு என்றார். அப்படியே விபுதை, அசுரேந்திரனும் அனுப்பப்பட முனிவரின் சூசிரமம் அடைந்து, தன்னுடைய சாகசங்களால் அவரைக் காழாற் செய்து, மணமும் செய்து கொண்டான். அவ் விபுதருக்கும் யானை முகத்தோடு கூடிய கயமுகா தான் பிறந்தான். அவனும் தவம் செய்து பாமசிவனிடத்தில் சாகாவரம் பெற்றவன். அதனால் கர்வமடைந்த அவன், தேவர்களையும் தனக்கு குற்றேவல் செய்யும்படி ஆக்ஞாபித்து மதங்கபுரியை ஆண்டுவந்தான். தேவர்கள், தன் சபைக்கு வரும்போ தெல்லாம், இரண்டு கைகளையும் இரு காத அளவாக மாற்றிப் பிடித்துக்கொண்டு, முன்ற தரம் தோப்புக்காரணம் போடும்படியும், தலையில் இருகைகளால் குட்டிக்கொண்ட வேண்டு மென்ற உத்தரவிட்டான். தேவர்கள், மஹாசிவனை வேண்டி, அவர், கணபதியை அனுப்ப, அவரும் சென்று கயமுகாசுரனை வென்றார். அவன் இறக்குமுன், தன் சக்தியால் முஞ்சுறு என்னும் எலியருவம் கொண்டு, மறுபடி கணபாதரை எதிர்த்தான். அவரும் அவனை கொல்லாத பிடித்து அமுக்கி, அநீன்மேல் ஏறி உட்கார்ந்து கொண்டார். தோற்றப்போன அவன், பின்னையாரை, ஒரு வரம் கேட்டான். அதாவது, தன்னை எப்போதும் அவருடைய வாகனமாக இருக்கச் செய்ய வேண்டும் என்று; அவர் அப்படியே செய்வதாய் வாக்களித்து அது முதல் முஞ்சுறுவை வாகனமாய்க் கொண்டார். தேவர்கள் தங்கள் கஷ்டம் நீக்கியதற்காக, அன்றையிலிருந்து, கயமுகாசுரனுக்குச் செய்த மரியாதையாகிய குட்டிக் கொள்ளுதல், தோப்புக்காரணம் போடுதல், இவைகளை, கணபதிக்கு செய்ய உத்தரவக்த்தடன், இசைந்தனர். அதனாலேயே, கோவில்களில், பின்னையார் இருக்கு மிடத்தில், பந்தர்கள் தோப்புக்காரணம் போட்டு தலையில் குட்டிக்கொண்டு இருக்கின்றனர்.

பூஜை, அர்ச்சனை செய்வதற்கும், படங்கள் விக்ரகங்களுக்கு சாத்தவும் எத்தனையோ விதமான, மல்விகை, முங்கை, இருவாட்கிழி, கண்பகல், ரோஜா முதலிய புஷ்பங்கள் இருக்கின்றன. ஆனால் கணகாதருக்கு எல்லாவற்றையும் விட அருகம் புல்லே பூஜைக்கு மிகவும் எடுத்துத் தகுந்தது என்று சொல்லும் அருகம் புல் கொண்டு அர்ச்சிப்பதைப் பார்த்துணர். அது ஏன்? அதற்கும் ஒரு கதையும், காரணமும் உண்டு.

எமதர்மராஜனுக்கு அக்னிஸ்வரூபமான அனலாகான் பிள்ளையாகப் பிறந்தான். அவன் கோரூபமுடைய அரசனாகும் மூவுலகையும் எரிக்கக் கினம்பினான். தேவேந்திரன் விநாயகரை வேண்டினான். அவரும் அவனை உருக்குறித்த, அக்னி கோளமாக்கி விழுங்கி, வயிற்றின் அடியில் அடக்கிக் கொண்டார். அதவும், வயிற்றில் எரிச்சலை உண்டாக்கி, கஷ்டப்படுத்த ஆரம்பித்தது. பலவித உபசாரங்களே செய்தும், குளிர்ந்த அமிர்தங்களைக் கொடுத்திட கேட்கவில்லை. கடைசியில் தேக முழுதும் அருகம்புல்லை வைத்து, போர்த்தினார்கள். உடனே சமனப்பட்டது. ஆதலால் அவரை அருகம் புல்லால் அச்சிக்கிறோம்.

பிள்ளையார் கோவிலின் மூன் தேங்காய்களை சூறையடிப்பது எதற்கு என்பதையும் சற்று கேளுங்கள். காகிபர் என்ற முனிக்கும் அதிதிகும், பிறந்தவர் மகோர்தகடர். அவரை விநாயகரின் மறு அவதாரமென்று சொல்லுவார்கள். காகி மகாராஜன் தன் துணவரசன்; மூத்த பிள்ளையுடைய விநாயகத்தை கட்டத்திக் கொடுக்கும்படி காகிபரை வேண்ட, அவர், தான் ஒரு விரதம் அதஷ்டிப்பதாகவும், தனக்குப் பதிலாக பிள்ளையுடைய விநாயகரை அனுப்புததாகவும் சொன்னார். இதைக் கேட்ட காகி ராஜனும் மிகவும் சந்தோஷப்பட்டான் அவரைக் கூட்டிக்கொண்டு அரசன்மனை அடைந்தார். அரசன்மனை வாசிகளில் கூடன் என்னும் அகரன் வாசலை அடைத்துக் கொண்டு பாரை உருவாக கின்றான். அவன் அப்போது அரசரத் தலைவனுயிருந்த கார்த்தகனும், மகோர்தகடரை, விக்கன்படுத்தவதற் காக அனுப்பப்பட்டவன். அவன் அவ்வாறு வந்திருப்பதை, கவனித்து அறிந்து கொண்ட கணநாதர் (மகோர்தகடர்) ஆயிரம் தேங்காய்களைக் கொண்டு வரச் செய்து, அஸ்திர ஆவாகனம் செய்து, சிவபெருமானை பிரார்த்தித்துக் கொண்டு அப் பாரையின் மேல் சூறையிட்டு உடைக்கக் கட்டினை விட்டான். வலி தாங்காது கூடன் உயிரிழந்தான். மகோர்தகடர் பூமியை ஸ்தோத்தரிக்க பூமி பிளவுபட்டு அரசனை தன்னுள் அடக்கிக் கொண்டது. ஊத்த காரியம் சித்தியானவுடன் மகோர்தகடர் திருப்பிடம் சேர்ந்தார். அது முதல் தங்கள் காரிய சித்திக்கு, தேங்காய் சூறையடிப்பதாய் எல்லோரும் வேண்டிக் கொள்ளுகிறார்கள்.

பிரும்மதேவர், கிருஷ்ணகர்த்தா. அவரே விநாயகரை பூஜித்த கதை பின் வருமாறு. தான் கிருஷ்ணக்கும் உருவங்கள், சரியாய் அமையாமல், மாறு ரூபங்களை அடைவதைக் கண்டு பயந்த, அங் வருவங்களாலேயே மிகவும் இகழ்ச்சிக்கப்பட்டது, தன் தவறை உணர்ந்து, கணநாதரை நியமித்தார். அவரும் சமுத்திரத்தில் ஆவிலையில் குழத்தை உருவாய்த் தோன்றினார். பிரும்மதேவர் தம் பிழையை பொறுத்தருளும்படி வேண்ட, கணநாதரும் அவ்வாறே செய்து, அப்போதும் எக் காரியத்துக்கும் என்னை வணங்கி விட்டு ஆரம்பிப்பாயாக என்று சொல்லி அந்தர் நியானமானார். அதனாலேயே, காரும் எக் காரியமும் விக்கனயில்லாமல் முடிய வேண்டி, முதலில், அவரை ஸ்மரிக்கின்றோம். அப்பேர்ப்பட்ட கணபதியை—விநாயகரை, பிள்ளையாரை—ஆனை முகத்தானை எல்லோரும் பூஜித்த, பலகாலம் பாரினில் மேன்மையுடன் வர்த்துவோமாக !!!

"அனுதினமும் கினை கொஞ்சே—3"

ஆனை முகத்தானை—3—அனுதினமும் கினை கொஞ்சே."

“காதற் கவிதை” (துறைவன்.)

★

பண்டைத் தமிழன் பெருமை வாழ்வு காதல், வீரமாதிரி அடிப் படைகளின்மீது கம்பீரமாக சிமிர்ந்து விளங்கும் பளிங்குக் கோபுரமாகும். காதலின் சந்தி வீரனுக்கு வெறி யூட்டியது; தமிழன் வீரம் தெய்வர்க்கு வெம்மையும் அல்லார்க்கு அன்பும் பயக்கும் அறகெறி யிளையுடையது. கடமைவைக் கருத்தொடு செய்யத் துண்டியது காதல், அஃது காதலுக்கு மார்க்பைக் காட்டிற்று வீரத்திற்கு இன் முகம் காட்டியமைத்தது.

காதல் மிக்க தலைவியொடு இவ்வறம் இனிதற கடாததும் தலைமகன், காடு காவல், கல்வி பயிற்சல், பொருளிட்டல் யாதானுமொரு காரணம் பற்றித் தலைவியைப் பிரித்து சென்று விடுகிறான். தான் வரும் காலமும் காரும் சொல்லிச் செல்கிறான் செஞ்சொல் தவறாத தலைவன். அவன் போன கான் தொட்டு, தலைவி தயர்க்கடலில் தோன்றிய செந்தாமரை போல் உன்னத்திற் கவலையும் ஏக்கமும் கொண்டு வாடுகிறான். “சந்திரனது வேகமும் சூரியனது கதிரும் ஏனிப்படி மந்தமடைத்த கிட்டன்” என்று வருத்திகிறான். “பருவ காவல்கள் யுகத்துக்கொரு முறைதான் மாறவனவோ” என ஐயுறுகின்றான். தலைவனையே நினைத்த நினைத்த வாசலிலேயே அவன் காவலை எதிர்பார்த்து நிற்கிறான். கற்பின் செவ்வொளி முகத்திலே பொலிய, குழையொடு பொருது நீண்ட குமுதக் கண்கள் தலைவனது மேல் துனியைப் போலச் சிவந்திருக்க, ‘பாட்டை மேல் வைத்த காட்டமாக’ வாட்டமுறுகிறான் வனிகை. பயன்றாக் கதிரும் ஒவ்வொரு விசாடியும் அவளுக்கு காகத் தீயிலே கல்ப கோடி வருஷங்கள் போன்றிருக்கிறது..... சற்று உர்மையாகப் பார்க்கிறான். தலைவனது மணி செருத்தேரின் உச்சியல்லவா அது! உச்சியின் தரிசமை அவளை உம்பர் கோகத்து உச்சிக்கே அழைத்தச் சென்று விடுகிறது. தேரின் பின்னாலே ஒரு தூசு மண்டலம்! அத்தத் தானிகள் மீது அவளுக்கு என்னவோ பொருமை? தனக்கு முன்னால் தன் கொழுநனைக் கண்டு விட்டன வவ்வா?.....

தலைவனைப்பார்ப்போம்.....அட்டா, ஊர் நீங்கியபோது வாலிபத்தின் முறுக்கிலே கட்டமைந்த உடலினாலும் கம்பீரமாய்ச் சென்ற களிஞ் இவன்! காதலியை நினைத்து வேதனை செய்யும் மனம் அவனுடைய தேரின் குதிரைகளை.....(?)ப் பார்த்துச் சிரிக்கின்றது சோகத்தோடு. காதலியின் அன்பு கிறைந்த வேற் கண்களும் அருள் கிறைந்து தனிக்கும் பார்வையும் அவன் பகக் கண் முன் தோன்றுகின்றன. “இத்தத் தேர் ஏன் இவ்வளவு மெதுவாக அகுகிறது” என்று வருத்திகிறான். பாகனையும் அடிக்கடி அதட்டி விடுகிறான். “குதிரைகளுக்குத் தீனி போட்டு எத்தனை மாதமிருக்கும்?” என்று சோகம் கிறைந்த ஹாய்யத்தோடு பேசுகிறான். பாகன்.....பாவம்.....“இன்று குதிரை தலை கால் தெரியாமல் கடிவாங்கி இந்து விடுமோ” வெணப் பாகன் பயப்பட, குடல் தெறிக்க ஓடுகிறது! “இப்படிச் சொல்கிறானே” என்று அவன் நினைக்கவில்லை. அவனுக்குத் தான் விஷயம் தெரியுமே! மெல்லச் சிரித்துக் கொல்கிறான். மவ்வளவு தான். ஒன்றச் தோன்றுது தலைவன் சூரபரத்தை அன்னாத்த பார்த்திருன். ஒரு கீலமேகம் இன்னொரு பொன் மேகத்தைத் தாத்தி விளையாடிக் கொண்டிருந்தது கட்சத்திர மலர்களைச் சிதறிச் கொண்டே. இன்னொரு

மேகம்.....யிலையும் கவலையுடன்.....தன்னூர்ப் பக்கமாகப் போய்ச் கொண்டிருந்ததைக் கண்டான். காதலின் கீர் விட்டுக் குழைந்திருந்த அவன் மனச்சேற்றில் கவிதைக் கற்பனைகள் முளைத்து எழுவின்றன. அந்த மேகத்தின் வேகத்தைக் கண்டு ஒருகணம் திகைத்து விட்டான்! (காதலனும் பைத்தியக்காரனும், கவிஞனும் ஒன்றென்று யாரோ சொன்னது நினைவு வருகிறதா!) அந்த மேகம்.....தன் தேர் ஊரை யடைவதற்குள் அங்கே போய்ச் சேர்ந்த விடும். ஆகவே சொல்லுகிறான் அதைப் பார்த்து,

"ஒடுகின்ற மேகங்கள்! ஓடாத தேரில், வெறுங்
கடுவருகு தென்று உறுங்கோ!"

"கத்தைகள் பூட்டிய வொரு தேரிலே, உன் தலைவன்—உன்னைப் பிரிந்த தனல் கொஞ்சக் கட்டெல்லாம் பழுப்பழுவாக, இளைத்துக் கவலையுடன் வருகிறான்" என்று.....கீழ்க் போகும் பொழுது ஒரு வார்த்தை சொல்லி விடுங்கள்" என்கிறான் தலைமகன். "தலைமகன் என்னை மறந்து விட்டானோ! இன்னும் வரவில்லையே" என்று வீதி நிற்கும் தலைவிக்கு அச் சொற்கள் சிறிது "ஆறதல் நாராது" என்று தான். காதல் ஆத்திரத்திலே தன் குதிரைகள் உயர்ந்த அரபிக் குதிரைகள் என்பதையும் மறந்து விடுகிறான் தலைவன். சாதாரணச் சொற்களைக் கொண்டு இரண்டே வரிகளில் எவ்வளவோ அதிசயமான உணர்ச்சிப் பெருக்கைக் கொட்டி விட்டார்களவா, புலவர்!... ..தலைவனது ஓயாத தொந்தரவிலே சலித்துப்போய் விடுகிறான் பாகன். "ஏன் இத்தனை அவசரம்? ஊரில் போய் என்ன தான் பிரமாத காரியம் ஆகப் போகிறதோ! ஊர் தான் வந்து விட்டதே!" என்று கன்னத் தனமாக ஒரு கேள்வியைப் போடுகிறான் பாகன். தலைவன் பரிசுசமும் கவலையும் கலந்து தோன்றச் சிரிக்கிறான். "தம்பி! உனக்கு.....மணமாகி விட்டதா?" என்று பாகனைக் கேட்கிறான். "இல்லை" என்று பதில் வருகிறது. "பின் எப்படி உனக்குத் தெரியப் போகிறது.....உம்.....உன்னைப் பெரிய அறிவாளி என்று சொல்கிறார்களே!.....அட, பிரகல்பதியே.....குதிரையை அடித்து விட்டீடு.....ஏனா?.....இது தெரியாதா கற்பாகிய ஒற்றைக்காலில் வின்று கொண்டு, கன்னத்தில் ஊன்றிய கையும் சாளரத்திலே தங்கும் தேகமாமா...வாயிலே எனக்காக எதிர்பார்த்திருக்கும் அந்த அழகைப் பார்க்க வேண்டாமா!" என்று தன்னை மறந்து கற்பனா லோகத்திலே சஞ்சரிக்கிறான் தலைவன். இதோ இருக்கிறது பாட்டு.

தூல்கவின் பாக! தேர்கொவ்விறாச் சென்றீக
தேன்கவின் காதத்தெழில் கோக்கி—நானவின்
கற்புத்தான் வீழ்த்தக் கவுன்மிசைக் கையுன்றி
நிற்பான் நிலையுணர்ச்சம் பாம்.

(முத்தொன்)

(கொவ்விறா—வினாவாக, கவுன்—கன்னம்.)

தன்னைப் பிரிந்த வாடும் தலைவியின் நிலையை தலைவனுள்ளே கற்பனை செய்கிறதே தெரிகிறதா! தான் பிரிவேனென்று கூறியபோழுதே அவனது மூக்குழவின் தும் மலர்கள் கீழே விழுந்து விட்டனவே! அவன் உயிர் வைத்துக் கொண்டிருந்ததே மிகக் கடினம். அவன் உடம்பு அசைந்த தெல்லாம் அவன் கற்பின் பலத்தினாலேயே யன்றி உடற் பலத்தினாலல்ல. காதலின் அயப்பட்ட தலை மகளின் உன்னத்திடக்கையை உள்படியே வெளியிடும் இக் கவிதைத் துணுக்கின் ஓசை கயமும் ஊடுருவி நிற்கிறதல்லவா!

அரசியற் சகோதரிகள்

(உ. பி. உசேன்மீர்.)

ஒரு குடும்பத்திற் பிறந்த சகோதரிகளே, ஒரு காட்டின் தலைநகரம் அல்லவோ தலைவர்களின் மனைவியராய் அமைந்து, அந்நகரம் புத்தியுக்கும் புது கார்ப்புக்கும் பெற அரசியலிலும் ஈடுபட்டு உழைத்து வருகின்றனவோ எனின் அது பாசாட்டிப் போற்றத்தக்க தன்மையுண்டா? இத்தகைய இயல்பு வாய்ந்த சகோதரிகள் சீன அரசியல் தலைவர்களின் மனைவியராய் விளங்குதலைக் காணலாம்.

இதனால் சீன காட்டின் தலைவராய் விளங்கும் தளபதி சியாங்கே-ஷெக்ஸின் துணைவியார் ஸ்ரீமதி சியாங்கே-ஷெக்ஸும், அந்நாட்டின் பொருளாதார அமைச்சரின் மனைவியார் ஸ்ரீமதி கங்கும், சுதந்திரச் சீனாவை உருவாக்கிய சிற்பியும் இணையற்ற வீரனுமாயிய டாக்டர் சன்யாட்சென்னை மணந்த மங்கைஸ்ரீமதி சன்யாட் சென்னும் ஒரு குடும்பத்திற் பிறந்த சகோதரிகளாவர். அவர்களின் இயற் பெயர் முறையே மென்லிங், எய்லிங், சிங்லிங் என்பன. இன்று சீன தேசம் உலகத்திலுள்ள சுதந்திர நாடுகளின் மத்தியிலே கௌரவத்துடன் தலை திமிர்ந்து நிற்க இம்முன்று சகோதரிகளும் அவர் தம் சகோதரர் டி. வி. குங்கும் செய்துள்ள சேவையும் தியாகமும் சரித்திரப் பிரசித்தமானவை.

இவர்கள் தந்தையார் சிறந்த கல்விமான். அமெரிக்க காட்டிலே மேனாட்டு முறையிற் கல்வி பயின்றவர். தாயார் ஓர் ஆசிரியை, மிக்க அழகு வாய்ந்தவள். இவர்களுக்கு மூன்று பெண்களும் மூன்று ஆண்களுமாக ஆறு குழந்தைகள் பிறந்தன. அவர்களில் மூத்த மகனும் மூன்று பெண்களுமாயிய காங்வர் அமெரிக்காவிலே கல்வி பயின்று உயர்ந்த பட்டங்கள் பெற்றனர்.

எய்லிங்

டாக்டர் சன்யாட்சென் அக்குடும்பத்தாராடன் கொருங்கிப் பழகும் தொட்பு கொண்டிருந்தார். அவர் அடிக்கடி அவர்கள் வீட்டிற்குச் சென்று உல்லாசமாக உரையாடி மகிழ்வார். ஆகையால் அவர்கள் அப் பெரியாரின் அன்பையும் ஆதரவையும் பெற்றிருந்தனர். டாக்டர் சன்யாட்சென் ஜப்பான் தேசம் சென்ற காலத்திலே மூத்த பெண்ணையே எய்லிங் கைத் தம் காரியதரிசியாக அழைத்துச் சென்றிருந்தார். அங்குதான் டாக்டர் கங்கைச் சந்தித்தது. அவர்பால் காதல் கொண்டான் எய்லிங். அவர்களுடைய தோன்றிய காதல் அருள்பு ஈழமணமாய் மலர்ந்தது. ஸ்ரீமதி-கங்கே வீரமான காரியவாதி. சிறந்த அரசியல் ஞானமும் படைத்தவள். தம் கணவருக்குப் பெருங் துணையாய் அமைந்த அரசியற் காரியங்களில் உதவி புரிந்தாள் வருகிறாள். பொருளாதார அமைச்சராயிய டாக்டர் கங்கே அரசியல் காரியங்களின் திமிர்தம் காங்கிங்கிங் தங்கிய காலங்களிலே ஷாங் காயிங் ஸ்ரீமதி. கங்கே அகேச பொருளாதாரப் பிரச்சினைகளைத் திறமை வுடன் கையாண்டு வந்திருக்கிறாள்.

சிவ்லிங்

டாக்டர் சென், தம் தந்தையாருடன் உரையாடித் கொண்டிருப்பதை நிறுவியாகிய சிவ்லிங் மிக்கக் கவனத்துடன் கேட்டுக்கொண்டிருப்பான். அப்பொழுதே டாக்டர் சன்யாட்செனின் உயர்ந்த தத்துவங்கள் அவனது மனதைக் கவர்ந்தன. புரட்சியின் மூலமாகத்தான் சீன நாட்டிற்கு விமோசனம் ஏற்பட முடியும் என்ற முடிவு அவன் மனதில் பசுமரத்தாணியே போல் பதித்துவிட்டது. அவன் அமெரிக்காவிலே கல்வியில் தேர்ந்த பட்டம் பெற்று தாய்நாடு திரும்பும் வழியில்லாத சுகோதரியாகிய எய்லிங்கைச் சந்திக்க ஜப்பானிலே தங்கினான். டாக்டர் சன்யாட்சென் அப்பொழுதும் ஜப்பானிலேதான் இருந்தார். அவர்பால் நிறுபிராயம் முதற் கொண்டே பற்றிக்கொண்டிருந்த சிவ்லிங் தமக்கையுடன் சேர்ந்த அவரது காரியதரிசியாகப் பணிபாற்ற முற்பட்டான். இக்காலத்திலே தான் இளம் பருவத்தே அவன் புரட்சியைப் பற்றிக் கொண்டிருந்த எண்ணங்களெல்லாம் உருப்பெற்று வளர்ந்தன. டாக்டர் சன்யாட்சென்னுக்கு ஆலோசனை உதர்பவனாகிய அவன், அரிய துணைவியாகவும் அமைந்தான். டாக்டர் சிவ்லிங்கைக் காட்டிலும் இருபத்தேழு ஆண்டுகள் வயதில் மூத்தவரெனினும் இருவரும் கொண்டிருந்த ஒத்த உணர்ச்சியும் ஒக்கிய அன்பும் அவர்கள் வாழ்க்கையில் இளமையும் எழிலும் சிறைந்த இன்பக் காதலாய்க் கனிந்தன. அவர்கள் இருவரும் ஒன்றுபட்டு ஒன்பதாண்டுகள் சீன நாட்டின் மேம்பாட்டிற்காக இடையறாது உழைத்து வந்தனர்.

பொதுவுடைமை கோக்கம் கொண்ட இணையற்ற கோயில்டாக் கட்சியின் அற்புதச் சரித்திரத்தை நிகழ்த்தியவர்கள் அவர்களே முதலில் தன்னை விளம்பரப்படுத்திக் கொண்டாமல் மறைவாகவே தீவிர தேசப்பணி யாற்றி வந்தனர் சிவ்லிங். ஆனால் கணவன் இறந்தபின் அவரது உயரிய இலட்சியத்தை நிறைவேற்றும் கடமையை உணர்ந்தனனாகையால் கோழிகமராவே வேலை செய்ய முனைந்தான். தம் கட்சியைப் பலம் பொருத்தியதாய் அமைத்தும் அதன் கொள்கைகளை விளக்கி பிரசங்கம் செய்தும் நாடுக்கும் சுற்றிச் சலியாது உழைத்தனர்.

இவர் தலைவர்களாகிய சியாங்கே ஷெக்கும் டி. வி. ரூக்கும் தமது வணிக சம்பார்களுடன் சேர்ந்த கொண்டு வெளிகாட்டு ஆலோசனையாளர்கள் அனைவரையும் சீன நாட்டினின்று வெளியேற்ற வேண்டும்; முக்கிய மாய் மாக்ஸ்கோவின் தொடர்பை முற்றிலும் அறுத்துவிட வேண்டுமென முடிவு செய்தனர். இச்செயலால் தம் கணவரின் லட்சியங்களுக்கு அவர்கள் துரோகம் செய்கின்றனர் என்பதை உணர்ந்தான் சிவ்லிங். உடனே அக்காட்டினின்றும் வெளியேறிச் சென்ற மாக்ஸ்கோவில் வசித்துவரலானான். தமது சகாக்களால் கைவிடப்பட்ட அச்சிலையிலும் தம் லட்சியத்தின்பாற் கொண்ட மாறாத உறுதிப்பாட்டினால் குன்றாத தைரியங்கொண்டான் சிவ்லிங். தமக்கு நியாயமெனப்பட்ட கொள்கையின்பால் உண்மை யுடன் நிலை நின்று போராடினான். பின்னர் அவன், ஜப்பானியர் சிவ்லிங் தாக்கியவுடன் சியாங்கே-ஷெக் பொதுவுடைமைத் தலைவர்களுடன் சமர்தானம் செய்த கொண்டு பொது எதிரினிய எதிர்க்க உடன்பட்டபொது தான் தாய் நாடு திரும்பினான்.

சேன மக்களின் மதிப்பிற்குரிய வீரனின் மனைவி பென்ற முறையில். பொது மக்களின் மத்தியிலே அவளுக்கு அதிக செல்வாக்குண்டு. அவளும் அதற்கேற்பவே தம் கணவனின் கொள்கையை கிண்காட்டச் சலியாத உழைத்து வருகிறாள். சிவில் தமது தந்தையின் உயர்ந்த கோக்கங்களும் சிரித்த கற்பனாசக்தியும் கொண்டவனாய் தாயின் நிலை உணர்ச்சியையும் விரித்த அழகையும் பெற்று விளங்குகிறாள்.

மெய்லிங்

ஸ்ரீமதி. சியாங்கே-ஷெக்காங் மெய்லிங் தம் அக்காளைப்போல சிறந்த அழகியவள வெனினும் தோற்றப் பொலிவினாலும் கூர்ந்த மதியினாலும் மக்களின் மனதைக் கவரும் சக்தி வாய்ந்தவள். அவள் இருபத் தோறாம் ஆண்டிலேயே கல்லூரிப் படிப்பை முடித்து தாய் காடு திரும்பினாள். முதலில் சமூகச் சீர்திருத்தத்திலேயே ஈடுபட்டு உழைத்தாள். எனினும் அரசியல் விவகாரங்களில் தலையிடாதிருக்க அவளால் முடியவில்லை. ஆதலால் இளம் தலைவன் சியாங்கே-ஷெக்குடன் கெருங்லிப் பழக கோரிட்டது. அவ்வினைஞன் அவள்பால் காதல் கொண்டவனாய்த் தம்மை மணந்தகொள்ளுமாறு அவளை விரும்பி வேண்டினான். அவளும் அவளை தேசித்தானெனினும் மணம்புரித்தகொள்ள முதலில் மறுத்தாள். ஏனெனில் அவன் கிருஸ்தவன் அல்ல. பின்னர் கிருஸ்துமதக் கோட்பாடுகளைக் கற்றுணர்ந்த சியாங்கே-ஷெக் அம்மதத்தைத் தழுவவே 1927-ம் ஆண்டு இருவருக்கும் திருமணம் நிகழ்ந்தது.

அன்ற முதல் மெய்லிங் தம் கணவனுக்கு முதலு எழுப்புபோன்ற சூதாவாய் அமைத்த துணைபுரிந்து வருகிறாள். கணவனின் கருத்துக் களைக் காரியமாய் சிறைவேற்றப்பவன் அவனே. மேனாடுகளின் போக்கைத் தம் கணவனுக்கு எடுத்து விளக்குபவளும் சீனாவின் கிண்கை மேனாட்டினருக்கு விளக்கிக் காட்டுபவளும் அவனே. 1937-ம் ஆண்டு சிறைப்படுத்தப் பட்ட தம் கணவனை மீட்க அவன் காட்டிய சாகசத்தைச் சரித்திரம் புகழ்கிறது.

ஜப்பானியர் தொடுத்துள்ள இப்போர் ஸ்ரீமதி-சியாங்கே-ஷெக் இயற்கையாய்ப் பெற்றுள்ள அரசிய ஆற்றல்கள் வெளிப்பட சிந்தை சந்தர்ப்பமாய் அமைந்துள்ளது. அவளது இயக்கங்களைத் தோற்றவிக்கும் அன்மையையும் காலத்திற்கேற்ற திட்டம் வகுக்கும் திறனையும் தக்க தலைவர்களைத் தேர்ந்தெடுத்து அவற்றை நடத்துவிக்கும் பெற்றினையும் கண்டு உலகமே வியக்கிறது.

சேன காட்டு அரசியல் வானத்திலே மங்காது ஒளி வீசும் தாரைகளாய் இந்த அரசியற் சகோதரிகள் எம் காட்டு காரியமணிகளை கோக்கி,

“பட்டங்க வளவதும் சட்டங்கச் செய்வதும்
பாரினிற் பெண்கள் நடத்த வந்தோம்
எட்டும் அறிவினில் ஆண்கள்கே பெண்
இணைப்பில்லாகா வென்று கும்பியடி”

என இன்னிசைச் சீதம் பிழந்திக் குதகலத்துடன் உலி யழைக்கின்றனர். எம் பாத தேவிகள் அளிக்கும் பதில் யாதோ?

இளமைச் சித்திரம்

(P. அரங்கசாமி.)

உலக மக்கள் ஒவ்வொருவரும் தத்தம் வாழ்காட்சளில் அனுபவிக்கும் இன்பங்களில் பெரும்பாலான இளமைக்காலத்தேயாம். அவ்விளமைக் கால இன்பங்கள் எல்லாம் ஒரு சிகரண அன்று. இளமைப் பருவத்தில் ஆண் பெண் என்ற வேறுபாடு இல்லாமலேயே இருபாலரும் ஒருங்கே உடி விளையாடி ஒத்த இன்பம் அனுபவித்த மகிழ்வுறுகின்றனர். அகில தொன்றுதொட்டு இன்றளவும் உள்ள தொன்றும், பத்த அல்லது பதினைந்த வயது வரையிலும் ஆண், பெண் இருபாலரும் வேறுபாடின்றி விளையாடுகின்றனர். விளையாட்டுக்களிலும் எத்தனை விதம் தான்? பிள்ளைத் தமிழிற்குரிய இலக்கணங்கள் 'சிற்பில் சிறைத்தல்' 'சிறுதேர் ஊர்தல்' என்பனவெல்லாம் இருபாலர்க்குமுரிய பொது விளையாட்டுக்களேயாம். இவ் விளையாட்டுக்களின் மூலம் இருபாலரும் இணையற்ற இன்பம் அனுபவிக்கின்றார்களேனோ?

ஏன்? இன்றும் குக்கிராமங்களுக்குச் சென்றால், இளமைசான்ற இருவருப்பினரும் ஒருங்கு சேர்த்து 'வீடு கட்டி விளையாடுதல்' 'கூட்டாஞ்சேற ஆக்குதல்', 'பொம்மைக் கல்யாணம் செய்தல்' முதலிய விளையாட்டுக்கள் விளையாடுவதைப் பார்க்கலாம்.

ஆயினும், ஆண் இளைஞர்கள் விளையாடும் விளையாட்டுக்கள் சற்றே சேஷ்டை-குறம்பு சிறைத்தவைகளாகவே இருக்கும். ஆபத்தானவைகளாக கூட. 'பாரி கோடு' விளையாடுதல், சடுகுடு விளையாடுதல், கிட்டிப்புல் விளையாடுதல், தண்ணீரில் குதித்து நீத்துதல் முதலியவெல்லாம் சற்று குறம்பு சிறைத்த விளையாட்டுகளல்லவா? இளமைப் பருவமெல்லாம் மனதுக்கு இன்பம் அளித்தக் கழிதல் இயற்கையேயாம். 'வாலிபம் குரங்குச் சேட்டை' என்பது வழக்குறையன்றோ? ஒருவன் தன் வாலிபத்தில் தன் மனம் போனவாறு தன்னி விளையாடி, அதனால் அடையும் இன்பங்களையும், துன்பங்களையும்; வாழ்காசின் பிற்காலத்தில் உள்ள சிலைமையையும் அமைதியுடன் ஆலோசித்துப் பார்த்தால் இளமைக் காலத்தில் தான் விளையாடிய குறம்பு சிறைத்த சில விளையாட்டுக்களை எண்ணி ஒரு புறம் மனக்குதலாகவும், ஒரு புறம் பெண்களோடு உடி வேறுபாடில்லாத விளையாடியேனோ என்று எண்ணும்போது சிறிது காரணமும் மாறி மாறி வருவது இயற்கையேயாம்.

இளமைப் பருவத்தில் காரும் ஒடியாடி குறம்பு சிறைத்த விளையாட்டுகள் விளையாடி யிருக்கின்றோம். ஆனால் காம் விளையாடிய விளையாட்டுக்களை வெல்லாம் படம் பிடித்துக் காட்டுவதுபோல்-சித்திரம் எழுதவது போல் ஒன்றாகச் சேர்த்து அழகுபடக் கூறதல் கமக்குச் சற்றே கடினம் தான். ஆனால், சங்கப் புலவர்களுள் ஒருவராகிய 'தொடித்தலை வீழுத் தண்டினார்' என்ற ஆசிரியர் புறநானூற்றில் தன் இளமைக்கால செயல்களையும், முதுமைக்கால சிலையினையும் சித்திரித்துக் காட்டியிருக்கின்றார். என்னாம்? "பக்குவமான-வாலிபம் சிறைத்த இளமைக்காலம். இவ்விளமைப் பருவத்தில் மணவிட்த்த வண்டல் மண்ணால் செய்யப்பட்ட பாவைக்கு—

பொம்மைக்கு, அங்கு பூத்திருந்த பூக்களைக் கொய்து மாஸையாகக் கட்டி, அப் பொம்மைக்குச் சூட்டியும், அங்கு குளித்தக் கொண்டிருந்த இனம் பெண்களோடு-தன் வயதொத்த மகளிரோடு கைகோத்துத் தழுவி தண்ணீரில் விளையாடிக்கொண்டும், ஆற்றின் கரையோரத்தில் ஒங்கி வளர்ந்த மரத்தின் கிளைகள் தண்ணீரின்மேல் தாழ்த்து கிற்கின்றன. அக் கிளைகளில் மற்றும் சில தோழர்களோடு ஏறி, கரையில் கிற்பவர்கள் வேடிக்கைப் பார்ப்பதும் படியாக ஒருவர்பின் ஒருவராகக் குதித்தும், ஆழத்தில் மூழ்கி மண எடுத்து கரையில் கிற்பவர்களுக்குக் காட்டியும் விளையாடிக்கொண்டிருந்த அந்த கல்வி யறிவில்லாத இளமைக்காலம் எங்கு சென்றதோ? கிளைக்கும் தோறும் இரக்கமாகின்றது. இப்பொழுதோவெனில், இருமல் வந்து விட்டது, வார்த்தைகள் குழறுகின்றன, கையில் பூண் சுட்டப்பட்ட பெரிய தண்டை-தடியை ஊன்றிக்கொண்டு நடக்கும் கிளைமை வந்துவிட்டது. ஆ! என்ன இளமைக்காலம்? முதுமைக்காலம் தான் என்ன?" என்ற இவ் விளக்கம் கால வகுணையை,

"இனி கிளைத்து இரக்க மாகின்ற நிணிமணற்
செய்வுறு பாவைக்குக் கொய்பூத் தைஇத்
தண்கய மாடு மகளிரோடு கைபிணைந்து
தழுவுவழித் தழீஇத் துக்குவழித் துங்கி
மறையென வறியா மாயமி லாயமொடு
உயர்சினை மருதத் துறையுறத் தாழ்த்து
கீர்கணிப் படி கோ டேறிச் சீர்கிகக்
கரையவர் மருதத் திரையகம் பிறி
கெடுகீர் குட்டத்தத் தடுமெனப் பாய்த்து
குளித்து மணற்கொண்ட கல்லா விளமை
அளிதோ தானே யாண்டுண்டு கொல்லோ
தொடித்தலை விழுத்தண் டன்றி கடுக்குந்
நிருயிடை மிடைத்த சிலசொல்
பெருமூ.தானோ மாகிய வெமக்கே." (புறம் 248)

என்ற அழகு கிடைத்த பாட்டால். கமக்கு இளமைப் பருவ கிளைபினை சித்திரித்துக் காட்டுகின்றார் அல்லவா?

இவ் தம் இளமைக்கால வகுணையைக் காட்டிலும் முதுமைக்கால வகுணையில் உறப்பட்டுள்ள தண்டை-தடியை 'தொடித்தலை விழுத்தண்டு' அஃதாவது 'பூண் சுட்டப்பட்ட தலைபிணையுடைய பெரிய தண்டு' என்று சிறப்பித்துக் கூறியவதனால், இவருக்கு 'தொடித்தலை விழுத்தண்டி' என்ற சிறப்புப்பெயரோ வழங்கலாயிற்று.

நகைச் சுவை

(ர. பா. மு. கனி.)

நாம் ஏன் சிரிக்கிறோம்? இது ஒரு நகைச்சுவைக் கேள்வி என்று கினைக்கிறீர்களா? எந்தே பார்க்கலாம். நாம் ஏன் சிரிக்கிறோம்? பதில் சொல்லுங்கள். யாராவது விநோதமாக, வேடிக்கையாக ஒன்று சொன்னால் நாம் சிரிக்கிறோம் என்றிறீர்கள். இதோ பாருங்கள்! நம் கண்பன் ஒருவன் வழக்கி விழுந்து விட்டான். எவ்வளவோ சீக்கன் சிரிப்பை அடக்கிப் பார்க்கிறீர்கள். கடைசியில் வாய்க்குள்ளாவது சிரித்தே விடுகிறீர்கள். காரணமென்ன? திரும்பவும் யோசிப்போம். உங்களில் அனேகர் ஆங்கில எழுத்தாளர் டிக்கன்ஸ் எழுதிய 'பிரிவிக் பேப்பர்ஸ்' படித்திருப்பீர்கள். அதை வாசிக்கும்போது உங்களை அறியாமலே சிரித்திருப்பீர்கள். காரணமென்ன? அவர் நகைச்சுவை ததும்ப எழுதுகிறார் என்ற பதிலைக் கொடுக்க வேண்டாம். காரணம் இது தான். அவர் வாழ்க்கையைத் தலை சீழாகப் படம் பிடித்திருக்கிறார். அது தான் நகைச் சுவையை உண்டாக்கி விடுகிறது. இப்பொழுது தெரிந்த தகவலா நாம் ஏன் சிரிக்கிறோம் என்பதின் பதில்? ஆமாம். நாம் எது உலக இயற்கை என்று கினைக்கிறோமோ அதற்கு மாறுதலாக ஒரு விஷயம் நடந்தால் நாம் சிரிக்கிறோம். மனிதன் வழக்கி விழுவது இயற்கை. இருந்தாலும் கம்மைப் போல் நம் கண்பனும் நடந்து வரவேண்டும் என்பது நம் மனதில் உள்ள எண்ணம். அதற்கு மாறுதலாக அவன் தவறி விழுந்து விட்டால் கமக்குச் சிரிப்பு வருகிறது. அது போல் ஒரு விஷயத்தை சாதாரணமாக எப்படிச் சொல்ல வேண்டுமென்று கினைக்கிறோமோ அதற்கு மாறாக அதே விஷயத்தையே வேறொரு வழியில் சொன்னால் கமக்குச் சிரிப்பு வருகிறது. உதாரணமாகப் பெருந்த வயிறை உடைய ஒருவனை நாம் பெரு வயிறுன் அல்லது சட்டி வயிறுன் என்போம். அதற்கு மாறாகத் "தும்பிக்கை யில் வாய் பிள்ளையார்" என்றால் கமக்குச் சிரிப்பு வருகிறது.

சரி, நகைச்சுவை என்னால் என்ன என்பது கமக்குத் தெரியும். வாய் விட்டுச் சிரிக்கச் செய்வது தானே நகைச்சுவை? இல்லை. மனதிற்குள்ளேயும் நகைச்சுவை கம்மை மகிழ்ச்சியும், புன் முறுவலாகச் சிரிக்கவும் வைக்கும். வாய் விட்டுச் சிரிக்கச் செய்வது அல்லது வயிறு குறுங்க நகைச்சுவைப்பது ஒரு வகை ஹாஸ்யம். அவ்வளவு தான். இன்னொரு விஷயம். ஒரு பெரியவர் உறுகிறார், வாய் விட்டுச் சிரிப்பவனை விடப் புன் சிரிப்பாகச் சிரிப்பவன் நகைச் சுவையை நன்கு அனுபவிக்கிறான் என்று. சீக்கன் இதை அனுபவத்தில் பாராடுங்கள்.

நகைச் சுவை எப்பொழுது வெளிவருகிறது? எதை எல்லாம் நகைச் சுவையில் வெளியிடலாம்? நகைச்சுவை பொதுவாக உற்சாகத்தில், சந்தோஷமாக இருக்கும் போது மட்டும் வெளிவருகிற தென்பதில்லை. சந்தோஷ சமாச்சாரங்கள், வேடிக்கையான விஷயங்கள் இவற்றைத் தான் ஹாஸ்யமாக வெளியிட முடியுமென்பதில்லை. நகைச்சுவை எந்தச் சமயத்திலும் வெளிவரும்; எவ்விதமான உணர்ச்சியையும் வெளியிடும். ஏக்கத்தை, வருத்தத்தை, ஏமாற்றத்தை, பரிதாபத்தை எல்லாவற்றையும் ஹாஸ்யத்திலே வெளியிடலாம். தமிழ் இலக்கியத்தில் கபிலர் முதல் கம்பன் வரையும்

தகைச் சுவையைச் சுவையாண் டிருக்கின்றனர். பிற்காலத்தே தகைச்சுவை கொண்ட தனிப் பாடல்கள் பல பாடப்பட்டிருப்பதையும் பார்க்கிறோம். ஆகவே சந்தோஷம், புசுழ்ச்சி முதலியவை தவிர மற்றவற்றையும் ஹான்யமாகக் கூற முடியும் என்பதற்கு ஒரு மூன்று உதாரணங்கள் கூறி முடிப்போம்.

1. ஏக்கம்:—ஒரு கீர சுவைப் புலவர், வைணவர்களைக் கண்டாலே பிடியாது. பெருமான் கோயில் தப்பித்தவறி எதிர்ப்பட்டு விட்டால் அங்கு வின்று காணு வார்த்தை திருமாலை நித்திக்காமல் போகமாட்டார். அத்தகைய புலவர் ஒரு கான் கன்னபுரம் என்ற ஊருக்குப் போயிருந்தார். ஒரு திருமால் கோயிலைக் கண்டு அப் பக்கம் சென்றார். திருமாலுக்கு இவர் வரும் கோக்கம் தெரிந்து விட்டது போலும். கோயிற் கதவு அடைத்துக் கொண்டது. வெளியே கின்ற புலவர் யோசித்தார். திருமாலைப் புசுழ்த்த பாட ஆரம்பித்து விட்டார்.

‘கன்னபுரமாலே கடவுளிலு நீயதிகன்’

“கன்னபுரத்துத் திருமாலே! எம் கடவுளாம் சிவனை விட நீ பெரியவன்” என்றார். கபாடம் திறத்தது. உடனே புலவர் பாட்டைத் தொடர்ந்து திருமாலைக் கிண்டல் செய்ய ஆரம்பித்து விட்டார். “ஆனால் உம்மை விட என் பெரியவனுக்கும்” என்கிறார்.

‘உன்னிலுமோ யானதிகன்’

இவ்வாறு பாடிய உடனேயே கோயில் கதவு எங்கே மீண்டும் அடைத்துக் கொண்டுமோ என்று அவசரமாகவே பாட்டை முடிக்கிறார்.

‘ஒன்று கேள்—முன்னமே உன் பிறப்போ பத்து உயர் சிவனுக் கொன்றுமில் என் பிறப்போ எண்ணத் தொல்வாதே?’

“ஒரே ஒரு விஷயம். கதவை மூடுமுன் அதையும் கேட்டு விடு” என்று ஆரம்பித்துத் தன் உற்றின் காரணத்தைக் கூறுகிறார். “முன்னால் நீ பத்து அவதாரத்தானே எடுத்தாயாம். அதாவது பத்துத்தடவை தானே பிறந்தாயாம். சிவனுக்கு ஒரு பிறப்புக் கூடக் கிடையாதாமே. ஆனால் எனக்கு எத்தனை பிறப்புக்கள் தெரியுமா? அடேயப்பா! அதை எண்ணியே தொல்வாது.” பாட்டு முழுவதையும் படியுங்கள்.

“கன்னபுர மாலே! கடவுளிலு நீயதிகன்

உன்னிலுமோ யானதிகன் ஒன்றுகேள்—முன்னமே

உன்பிறப்போ பத்து உயர்சிவனுக் கொன்றுமில்

என்பிறப்போ எண்ணத் தொல்வாதே.”

இதில் புலவர் எதை வெளியிடுகிறார்? முதலாவதாகத் திருமாலைக் கிண்டல் செய்வதாக எமக்குப் படுகிறது. அடுத்தபடியாகச் சிவனின் பெருமையைப் பேசுவதாகத் தெரிகிறது. இவற்றிற் செல்லாம் மேலாக அவர் இதில் வெளியிடும் உணர்ச்சி ஏக்கம். ‘பிறவியாகிய பெருங்கடலை எவ்விதம் கடக்கப் போகிறோமோ? என்ற ஏக்கத்தான் அது. கடைசி அடியில் அது எவ்வாறு பிரதி பலிக்கிற தென்று பாருங்கள்!

2. வநுத்தம்:—ஒரு புலவர் காட்டு வழியே போய்க் கொண்டிருக்கிறார். கையில் கட்டுச் சாதமூட்டை யொன்றிருக்கிறது. பசி அதிகமாய் விட்டது. ஒரு ஓட்டையைப் பார்த்திருார். அதன் கையில்கட்டுச் சாத மூட்டையை வைத்து விட்டுக் காங்கை சத்தி செய்யச் செல்கிறார். அப்போது அவ் வழியாக வருகிறது ஒரு காய். சாத மூட்டையை வாயில் கொண்டுவருகிறது; எடுக்கிறது ஓட்டை. புலவர் வந்தார். மூட்டையைத் தேடினார். தூரத்தில் ஓடும் காயின் வாயில் அதைக் கண்டார். பசியில் அதை விட்டவும் சத்தியில்லை. வயிற்று கொருப்பை வைத்துக் கட்டியது போல் காத்துகிறது. அப்படி யிருந்தும் அவர் தன் நிலையை ஒரு பாட்டாகவே பாடுகிறார் (தற்கால சினிமாப் பாத்திரம் போல.)

‘கோட்டையற்ற வைரவன் வாகனஞ் சோகந்த
பாராகு காண்முகன் வாகனத்தன்னை முன்பற்றிக்கொளி
காராயணுயர் வாகனமாயிற்று; கம்மை முகம்
பாரான் மைவாகனன் வந்தேவயிற்றினிற் பற்றினனே?’

[வைரவன் வாகனம்—காய். காண்முகன் வாகனம்—அன்னம் (இங்கே அன்னமாகிய சாதம்.) காராயணுயர் வாகனம்—சருடன் (சருடன் போல் பறந்து விட்டது.) மைவாகனன்—அக்கினி பசுவான் (வயிறு கொருப்புப் பற்றியது போல் பசியால் காத்த வெடுத்ததாம்.)]

காய் தான் இதைப் படித்த உடன் சிரிக்கிறோம். புலவர் இதைச் சிரித்துக் கொண்டா பாடி யிருப்பார்? ‘வயிற்றொரிச்சல்’ என்று சொல்கிறோமே, உண்மையாக இந்தப் புலவர் அதோடு தான் இந்தப் பாட்டைப் பாடி யிருக்கவேண்டும்.

3. பரிசாகம்:—பாணன் ஒருவன் ஒரு வீட்டிலிருந்து சத்தமிட்டுப் பாடினான். மறுகாட் காலையில் பக்கத்திலிருந்து இன்னொரு வீட்டிற்குப் போனான். அது ஒரு கோயில் தாசியின் வீடு. அவளுக்குப் பாணனைக் கண்காத் தெரியும். பாணனுக்குத் தான் முதல் காவிராகு பாடியதை அவன் கேட்டானா, அதைப்பற்றி என்ன அபிப்பிராயம் கொண்டிருக்கிறான் என் பதை அறிய ஆவல். அவன் எதிர்பார்த்தது போலவே அவன் துறைத்த உடனேயே அவன் அதைப் பற்றி பிரஸங்காபித்து விட்டான்:

‘கட்டுபுகழ் கத்தி பாண ! நீ எங்கையர்தம்—வீட்டிருந்து பாட’

என்ற ஆரம்பிக்கிறான். பாணனுக்குத் தன் இசையின் இனிமையை அவனும் அனுபவித்திருக்கிறான் என்ற மெய்ச்சி யுண்டாகிறது. ஆனால் பின்னால் அவன் சொன்னவற்றைக் கேட்ட உடன்தான் விளக்கெண்ணெய் குடித்தவன் ஏப்பமிகும் போது முகத்தை வைத்துக் கொண்டிருப்பது போல் ஆய்விட்டது அவன் முகம்.

‘வீடிவன்வன்—காட்டிலுமும்—பேயென்றான்’ அன்னை, பிழ்ச்சரி யென்றார், தோழி—காயென்றான், நீ என்றேன்’ கான்?’

‘என் தாய் காட்டில் பேய் அழுதிடு தென்றான். என் வீட்டிலிருந்து மற்றவர்களோ சந்தேக மில்லாமல் ‘சரி தான் வான் யிருக்கிறதென்றனர். இவர்களை பெல்லாம் விட என் தோழி இருக்கிறாள் அவளுக்கு சிகைத் தன்மை அதிகம். அவள், ‘இது காயின் குரல் தான்’ என்ற ஒரு போடு

சிவராமன்

(L. V. S. மணியன்)

சிவராமன், சுந்தர கனபாடிகளின் ஏகபுத்திரன். கட்டு குடுமி. கடைத்தெடுத்த மூக்கு. மா சிறமாயிருந்தாலும் கட்டழகிகளின் மனதைச் சவரத் தருத்த வசிகரமான முகம். அதை இன்னும் அழகுபடுத்தியது காதிலிருந்த வெண்ணிற கடுக்கன், சமார் ஐந்தரை அடி உயரம், பருமனுயிற்று; ஒவ்வியுயிற்று, எப்பொழுதும் சிரித்த முகம். சிவராமன் என்றாலே அவ் சூரிய உன்னவர்கள் எல்லோருக்கும் ஒரு அவாதி பிரியம்.

சுந்தர கனபாடிகளுக்கு வெகு காட்டளாக புத்ர பாக்கியமில்லை. கல்ல வைதீகப் பிராமணன். வயது ஆக ஆக மகப்பேறு இல்லையே என்ற கவலை அதிகரித்தது கனபாடிகளுக்கு. தனது ஜாதகத்தையும், தனது சகதர்மினி தர்மம்பாளின் ஜாதகத்தையும் பிரபல ஜோதிஷர்களிடம் காட்டினார். எல்லோரும் அவருக்கு ஒரு சந்திரன் பிறப்பான் என்றார்கள். காசி, காமேஸ்வரம் முதலிய இடங்களுக்கு யாத்திரை செய்தார். வரப்பசாத்தி, காசுப் பிரதிஷ்டை முதலியன செய்தார். தர்மம்பாளும் "என் குல விசங்கை ஏற்றி வை, பகவானே, குத்து விசக்கு வாங்கி வைக்கிறேன். துண்டா விசக்கு வாங்கி வைக்கிறேன். தொட்டிலும் குழந்தையும் வாங்கித் கொண்டுவந்து கட்டுகிறேன்" என்று எல்லாம் பிரார்த்தனை செய்து கொண்டான்.

பகவான் இவர்கள் முறைபீட்டைக் கேட்டு இரங்கினார். கனபாடிகளின் காற்பத்தைந்தாம் வயதில் சிவராமன் பிறந்தான். என்னும் தண்ணியும் இறைக்க புத்திரன் பிறந்தான் என்று கனபாடிகளுக்கு எல்லையில்லா சந்தோஷம். குழந்தையைக் கண்ணின் சுருமணி போல காத்து வந்தார். ஒருகால் குழந்தை அவரைப் பார்த்து சிரித்து விளையாடாமல் போனால், அவ்வளவு தான்; அன்றையதிலும் அவர் சாப்பிடவே மாட்டார். குழந்தைக்கு ஏதோ உடம்புக்கு வந்து விட்டது என்று மிகவும் கஷ்டப்படுவார். குழந்தையை விட்டு அப்படி யிப்படி காமாட்டார். பார்த்துப் போனால் ஒன்று மிகுந்தது. ஜலதோஷம் கொஞ்சம் பிடித்துக் கொண்டிருக்கும். இதற்காக இவ்வளவு பாடுபடுவார்.

போட்டான். ஆனால் எதைக்குத்தான் விஷயம் தெரியுமே! ஏதோ நமக்குப் பழைய குரலாக இருக்கிறதே என்று சுற்று சிதானித்தேன். புரிந்து விட்டது. பாடியது நீ தான் என்று திட்டமாகச் சொன்னேன்" என்று பொருள்படப் பாடுகிறான். ஒரு பாட்டுக் கச்சேரியை இதற்காக யாராவது இப்படிப் புஷ்டிதிருப்பார்களா? சுந்தேசத்தான். இதோ முழுப்பாட்டும்.

'சட்டுபுஷ்டி சுந்திபாண! நீ என்னையந்தம்

கீட்டிருந்துபாட விடிவளவும்—காட்டிலும்

பேயென்ற(த்) அன்னை, பிறக்கி என்றார், நேரழி

காவென்ற(த்), நீஎன்றேன்(ன்) தான்.'

பரிகாசம் இதை விட எப்படித் தான் வெளிப்பாட முடியும்!

சிவராமனுக்கு ஐந்த வயது ஆயிற்று. கனபாடிகள் அவனை வரசித்த வைத்தார். சிவராமனும் கன்றாக வரசித்துக் கொண்டு வந்தான். கனபாடிகள் சாஸ்திரோத்தமமாக சிவராமனுக்கு ஏழாம் வயதில் விமரிசையாக உபநயனம் செய்வித்தார். உபநயனம் ஆனதும் குல ஆசாரப்படி சிவராமனைப் பக்கத்திலிருக்கும் வீடுகளில் பிணை எடுத்துக்கொண்டு வரச் சொன்னார்.

இந்த சமயத்தில் கனபாடிகளுக்கு சிறிது உடம்பு அசௌகரியம் ஏற்பட்டது. வியாதியால் படுத்த படுக்கையாய் கிடந்தார். போருத குறைக்கு அவர் வைதீகத்தில் சம்பாதித்து சேர்த்து வைத்திருந்த ஆயிரத்து ஐந்து ரூபாயும் போட்டிருந்த பாக் முறித்து போய்விட்டது. இதனால் அவரை மேலும் கவலை சூழ்ந்து கொண்டது. கையிலிருந்த சிறிது பணமும் தர்மாம் பாவின் கைகளும் கனபாடிகளின் உடம்பைக் கவனிப்பதற்குச் செலவு செய்யப்பட்டது. ஆனால் கனபாடிகளின் உடம்பு அசௌகரியமாக வில்லை. சிவராமனின் பதின்மூன்றாம் வயதில் அவன் மூன்றாவது பாரம் படித்துக் கொண்டிருக்கும் போது அவர் உலக வாழ்வை நீத்தார். தாயும் தனயனும் தனியே இந்த உலகில் விடப்பட்டனர். பலக்காலமான அஸைக் உன்ன இந்த உலக மென்னும் கடலில், வாழ்க்கைக் கப்பலை செலுத்திவந்த மாலுமி இறந்தான். அக் கப்பலை செலுத்த வேண்டிய பொறுப்பு கப்பல் இன்னது என்றே அறியாத இரு பேரைகளிடம் விடப்பட்டது.

கனபாடிகள் இறக்கும்போது “சிவராமனை, என்னைப்போல, என் தலையில் அடக்கை போடு என்று கேட்கும்படியாக விட்டு விடாதே. எப்படியாவது கஷ்டப்பட்டு பத்தாவது வரையிலாவது படிக்க வைத்து விடு. பிறகு அவன் தானே முன்னுக்கு வந்துவிடுவான். அவன் படிப்பு முடியும் வரையில் கஷ்டப்பட்டால், பிறகு அவனுக்கு எங்காவது பத்த ரூபாய் வேண்டியானாலும், அப்புறம் சென்கியமாக இருக்கலாம். என்னைப்போல அவனை ஆரும்படியாக விட்டு விடாதே” என்று தர்மம்பாளிடம் சொல்லி விட்டுப் போனார்.

கனபாடிகள் இறந்ததும், தாயும் மகனும் கடுக்காட்டில் கண்ணைக் குத்தி விடப்பட்டவர்கள் போல் ஆனார்கள். இதுவரையில் கஷ்டம் என்ன வென்று அறியாதவர்களுக்கு பெருந்த கஷ்டம் ஏற்பட்டது. என்ன தான் கையிலிருந்த ஒன்றிரண்டு கைகளை விற்றாலும் 200 ரூபாய்க்கு மேலாகாதது. இதை வைத்துக்கொண்டு சிவராமன் பத்தாவது பாக் பண்ணும் வரையில் எப்படி சாப்பிடுவது, பன்னிக்கடச் சம்பளம் எப்படிச் சட்டிடுவது. குடிக்கலிக் கொடுப்பது. மிகவும் கஷ்டம்தான். என்ன செய்வது? இறக்கும் தருவாயில் தன் பர்த்தா, கேட்டுக் கொண்டதை எப்படியாவது பூர்த்தி செய்துவிட வேண்டுமென்பது தர்மம்பான் மிகவும் பாடுபட்டான்.

சிவராமனும் கன்றாகப் படித்ததால் பன்னிக்கடத்தில் அரைச் சம்பளம் கிடைத்தது. வருப்பிலும் முதல் மாணவனாக இருந்தான். தர்மம்பான், கனபாடிகள் வைதீகம் வைத்துக் கொண்டிருந்த சில பெரிய மனிதர்களிடம் சென்று யாசித்து சிவராமன் பன்னிக்கடச் சம்பளத்திற்கு ஒன்று, அரை வாக்ஷிக் சட்டிடுவான். வயிற்றையும் வாயையும் ஒழுக்கிக் கொண்டான். சிவராமன் பிணை எடுத்துக்கொண்டு வருவதை வைத்துக் கொண்டு காலம் தன்னி வந்தான்.

சிவராமன் என். எஸ். எல். லி. பி. லை. முதல் வகுப்பில் பான் பண்ணினான். ஆனால் கணபாடிகள் கிளைத்தபடி வேலை தான் உடனே விட்டான். மூன்று வருடங்கள் சென்று விட்டன. வேலை யொத்ததும் கிடைக்கவில்லை. இரண்டு டிப்ளமன் வைத்துக் கொண்டிருந்த சிவராமன் இரூபாய் கிடைத்தது. பிணை எடுத்துக்கொண்டு தாயும் மகனும் ஏதோ காலம் தன் னிக்கொண்டு வந்தார்கள்.

சிவராமன் இருந்த தெருவிற்கு அடுத்த தெருவில் சப் கலெக்டர் கல் யாணராமய்யரின் வீடு. கல்யாணராமய்யர் தங்கமான மணிதர். அவருக்குப் பிள்ளைகள் இல்லை. ஒரே ஒரு பெண். அவள் பெயர் தான் கோமளம். கோமள மென்ற பெயருக்கு ஏற்றபடி கோமளமாகத் தான் இருப்பாள். கல்ல சிவப்பு. நிலையை வாரிப் பின்னிக்கொண்டு, முகத்தை அகம்பி கெற்றிக்கு இட்டுக்கொண்டாலே போதும். அன்றைக்கெல்லாம் பார்த்துக் கொண்டிருக்கலாம். அவ்வளவு அழகு என்ருல் பார்த்துக் கொள்ளுகளேன்! வயது பதினைந்து. காங்காவது பார்த்தில் படித்துக் கொண்டு இருந்தான். கணபாடிகள் வைதீசம் வைத்திருந்த வீடுகளில் கலெக்டர் வீடு ஒன்று. கல்யாணராமய்யர், சிவராமன் சம்பந்தத்திற்காக மாதம் இரண்டு ரூபாய் கொடுத்த வந்தார். ஆதலால் சிவராமன் இவர் வீட்டிற்குத் தினந்தோறும் பிணைக்கு வருவது வழக்கம்.

பரிசாரகன் இருந்தாலும் கல்யாணராமய்யர் ஸம்ஸாரம் கந்தரி தான் தினந்தோறும் பிணை யிடுவது வழக்கம். "பவதி, பிஷாத்தேஹி" என்ற குரல் ஒருநாள் கேட்டது. கந்தரி உள்ளே ஏதோ அவசரக் காரியமாக இருந்தான். கோமளத்தை பிணைபிடச் சொன்னான். கோமளம், சிவராமனை ஏதோ பார்த்திருக்கிறாளே தவிர, கிட்டே யிருந்து அதுவரையில் கன்றாகப் பார்த்ததில்லை. சிவராமனும் அப்படியே. பிணை எடுத்துக் கொண்டு கோமளம் கடத்த வந்தது. மான் புல்லு வாயில் கவ்விக்கொண்டு மருக மருக விழித்துக்கொண்டு வருவது போலிருந்தது. தோளில் தொங்கிக் கொண்டிருந்த பிணை பையின் வாயை விவக்கிக்கொண்டு பிணையை ஏற்றுக்கொண்ட சித்தமாக சிவராமன் இருந்தான். அருகில் சென்று பிணை பிடப்போன கோமளம், சிவராமனைப் பார்த்தான். சிவராமனும் பார்த்தான். இருவர் கண்களும் ஒன்றை பொன்று பார்த்தன. மருடி சப்தத்தைக் கேட்டு தடையுண்ட காகம் போலவும், கதுமலரின் வாக்ஷையை தகர்ந்து திகைப்புண்ட வண்டு போலவும், இரண்டு காசாய் பசியால் வாடுபவன் அன்னத்தைக் கண்டதும் அடையும் நிலையை அடைந்தான் கோமளம். வஜ்ஜையால் கைகள் கடுங்கின. ஆனால் சிவராமனைப் பார்ப்பதிலிருந்து திரும்பவில்லை. தோள் துணியை பிணையை ஏற்றுக் கொள்ள விவக்கிக் கொண்டிருந்த சிவராமனின் கைகள் கழுவி விட்டது. அவனும் கோமளத்தின் அழகைப் பருகிய வண்ணம் தன்னையே மறந்து தின்றுகொண்டிருந்தான். இத்தகைய நிலைமையில் ஒரு சிமிகுங்கட ஆகி யிருக்காது. "கோமளம், பிணை போட்டாயா?" என்று தாயின் குரலைக் கேட்டான் கோமளம். திடுக்கிட்டான். சுய உணர்வை அப்போதே அடைந்தான். "ஊம், போட்டாச்சு, அம்மா" என்று சொல்லிக்கொண்டே பிணை பிட்ட அவசரத்தில், சிவராமனும் துணியை அவசரத்தில் கையால் விவக்கின தால், சேற்றுப் பருக்கைகள் கீழே சிதறிப் போய் விட்டது. அப்பொழுது

அங்கே வந்த சுந்தரி, "இன்னும் உனக்கு பிணை கூடப் போடத் தெரியவில்லையே. இப்படியா சாதத்தை வாரியிலைப்பது" என்றான். சிவராமன், "சிறிசுதானே அம்மாயி, ஏதோ, கைதவறி சித்திவிட்டான்," என்றான்.

சுந்தரி சிரித்துக்கொண்டே "சீ ரொம்ப பெரிய மனுஷனுக்கும்," என்றான். சிவராமனும் சிரித்துக் கொண்டே போனான்.

உள்ளே போய் பிணை கொண்டு வந்த சிப்பலை கோமளம் வைத்தான். அவளுக்கு இந்த உலகிலிருப்பது போலவே யில்லை. தன்னையே அறியாமல் ஒருவித உணர்ச்சி அவளுக்கு ஏற்பட்டது. அந்த ஒரு சிப்பல்தான் எவ்வளவு சந்தோஷமாக விருந்தது. அந்த அழகிய முகத்தை இன்னும் சிறிது கோரம் பார்க்கக் கொடுத்த வைக்கவில்லையே, என்று ஏங்கினான். இப்பொழுது எங்கு பார்த்தாலும் சிவராமனே கிற்பது போலவும், தனக்கு பரிந்துகொண்டு தனது நாயிடம் பேசுவது போலவும் அவளுக்குத் தோன்றிற்று. நெருப் பக்கமாயிருந்த ஜன்னலைப் பிடித்துக்கொண்டு யோசனையிலாழ்ந்தான். பிணை பை தோளில் தொங்க தூரத்தில் சிவராமன் சென்று கொண்டிருந்தது தெரிந்தது. கோமளம் என்ன கம்பீரமான கடை என்று நினைத்தான். அன்றையதினம் பன்னிக்கூட பாடக்கூடையும் எழுதவில்லை. பன்னிக்கூடத்தில் கூட அவளுக்கு பாடமே ஓடவில்லை, புஸ்தகத்தை திறந்தால் சிவராமன் முகம், அதிலில் உபாத்தியாயரைப் பார்த்தால் சிவராமனின் தோற்றம், பக்கத்தில் உட்காக்கி இருக்கும் தனது சிகேதிகையைப் பார்த்தால் சிவராமனைப் போல இருந்தது. எப்பொழுது கானையதினம் வரப்போகிறது மறுபடியும் பிணை யிடும்போது சிவராமனைப் பார்க்கலாம் என்று ஏங்கி யிருந்தான்.

மறுகாள், "ஏன், இன்று இன்னும் சிவராமன் பிணைக்கு வரவில்லை" என்று சுந்தரி சொல்லிக் கொண்டிருந்தான்.

கோமளம்:—"கான் இன்னிக்கி பிணை போட்டு விட்டேனம்மா," என்றான்.

சுந்தரி:—"பவதி பிகாந்தேலி" என்று அவன் குரல் கூட கேட்க வில்லையே? இன்னிக்கும் என்ன, வாரி இறைத்துக் கொண்டே போட்டாயா?" என்றான்.

கோமளம்:—"இல்லையம்மா, அவர் வருவதை வாசலிலிருந்தே பார்த்தேன். கான் உன்னைக் கூப்பிடுவானேன் என்று, கானே பிணை போட்டு விட்டேன்," என்றான்.

ஆனால் அன்றைய தினம் மாத்திரம் சிவராமன் வரவிற்காக காத்திருந்த பிணை இடவில்லை. தினமுமே அந்தமாதிரி காத்திருந்த பிணை விட்டாஸ்தான் அவன் மனம் சிம்மதியடையும். அன்று இரவு தூக்கமும் வரும். இல்லாவிட்டால் அன்றையதினம் பித்தப் பிடித் தவன்போ விருப்பான். ஒருவருடனும் பேசமாட்டான். ஏதாவது குருட்டு யோசனை செய்துகொண்டே யிருப்பான். இப்பேரைப்பின் மனம் இவ்வாறு தவித்துக் கொண்டிருக்கிறது. ஆனால் இறைவன் என்ன நினைத்துக் கொண்டிருக்கிறானோ?

அன்றையதினம் கோமளம் பிணையிட்டப் போனபோது சிவராமனின் மூகம் வரட்டமுற்ற சோபையை யிழந்திருந்தது. குனிந்த பிணையிட்ட போது பை காலியாக விருந்ததைக் கண்டான். சிவராமனை அடிக்கடி கேரிடையாக பார்க்க கோர்த்ததால் இப்பொழுது கட்சம் போய்விட்டது. கோமளம் "ஏன் இன்று பையில் ஒன்றையும் காணோம்?" என்று கேட்டான்.

சிவ:—எனக்கு உடம்பு சரியாயில்லை. நேற்றை மத்தியானத்திலிருந்து ஜூரம். எங்குமே பிணைக்குப் போகவில்லை. இங்கு கூட என்னால் வர முடியவில்லை. ஆனால்....."அதற்குமேல் அவனால் ஒன்றும் சொல்ல முடியவில்லை. சொல்லத் தெரியவில்லை.

அதற்குக் கோமளம், "தினம் உங்களுக்கு பிணையிட்ட பிறகுதான் என் சாப்பிடுவது வழக்கம். இன்றையதினம் நீங்கள் வராதிருந்தால் அதிக கஷ்டப்பட்டிருப்பேன். இருங்கள், இதோ வருகிறேன்," என்று உங்கே சரசாவென்று போய் இன்னும் ஒரு சிப்பல் சிறைய அன்னத்தைக் கொண்டு வந்து பையில் போட்டுவிட்டு "உடம்பை ஜாக்கிரதையாகப் பார்த்துக் கொள்ளுங்கள்", என்றான்.

சிவராமன் உடம்பு சரியாயில்லை. அதனால் எங்கும் பிணைக்குப் போக வில்லை என்றதும், அதிகம் பிணை போடவேண்டும் என்று தோன்றியது. இன்னமொரு சிப்பல் அன்னம் அப்பொழுது கொண்டுபோய் போட்டு விட்டான். பிறகுதான் அம்மா, "ஏன், அவ்வளவு பிணை விட்டாய்," என்று கேட்டால், என்ன சொல்வது என்று புரியவில்லை. கடைசியில் ஒரு யுக்தி செய்தான். பேசாமல் போய் கட்டிலில் போர்த்திக்கொண்டு படுத்து விட்டான். கணவனுக்கு சாதம் போட்டுவிட்டு சுத்தரி வந்தான். "கோமளம், நீ தானே பிணை விட்டாய், வெங்கலப்பாணியில், ஏன் அவ்வளவு சாதம் குறைந்திருக்கு. நீ சாப்பிட்டாய்விட்டதா என்ன? ஏன் போர்த்திக்கொண்டு படுத்துவிட்டாய்" என்று கேட்டான்.

கோமளம்:—"இல்லையம்மா, இன்னிக்கி சிவராமனுக்கு உடம்பு சரியாயில்லையாம். ஜூரம்போ விருக்கு. எங்கேயும் பிணைக்குப் போகவில்லையாம். இங்கு மாத்திரம் வந்திருக்கிறார். எனக்கு வயிற்றுவலி. என் சாப்பிடப் போவதில்லையே என்று இன்னமொரு சிப்பல்சாதம் என் தான் பிணை போட்டு விட்டேன்," என்றான்.

சுத்தரி:—"சரி, குறைத்து இருக்கேனு கேட்டேன். பேசாமல் படுத்துக்கொண்டு தங்கு. சிறிது பொறுத்த சாப்பிடலாம்," என்று சொல்லிவிட்டு போய்விட்டான். ஆனால் உண்மையில் கோமளத்திற்கு வயிற்றுவலி தானா?

இதற்குப்பிறகு இரண்டு மூன்று நாட்கள் ஆகிவிட்டன. தினந்தோறும் முடியாத ஜூரம் சிவராமனுக்கு; மலேரியா ஜூரம், இவ்வளவு ஜூரத்திற் சப்படி அவனால் பிணைக்குப் போக முடியும். தர்மம்பாளுக்கு ஒன்றும் ஓடவில்லை. கணபாடிகன் காலமானபிறகு சிவராமனை கம்பியே இந்த உலகில் வாழ்த்த வகுக்கிறான். அவனும் மலைபோல் படுத்துக்கிடக்கிறான். அழுத அன்னம் சிந்திய மூக்குமாகவே விருந்தான். ஆஸ்பத்திரிக்கோ சிவராமனால் போக முடியாது. எல்ல இங்கிலீஷ் டாக்டர்களை வரவைத்த

துப் பாக்கலாமென்றாலோ கையில் பீன் கொடுக்க பணம் இடையாது. ஆதலால் அவனே போய் தெரிந்த ஒரு காட்டு வைத்தியரிடம் சிவராமனின் தேக நிலையைச் சொல்லி மருத்த வாங்கிக்கொடுத்து வந்தான். ஆனால் ஜூரம் தின்றபாடிவில்லை. கஞ்சி உட ராமன் அருத்தவில்லை. நினைவே யில்லாமல் படுத்துக் கொண்டிருந்தான்.

சிவராமன் காங்கு காட்களாக பிணங்குக்கு வராததினால், ஜூரம் அதிகமாக இருக்க வேண்டுமென்று கோமளம் வந்தாள். எப்படியாவது சிவராமனைப் பார்க்க வேண்டுமென்று அவன் மனம் துடித்தது. வீட்டிலிருந்து தாய் தந்தையர்களுக்குத் தெரியாமல் எப்படிப் போகமுடியும்? அப்பா, அம்மாவுக்குத் தான் சிவராமனைப் போய்ப் பார்ப்பது தெரியக்கூடாது. கூடலிற்குப் போகும் போதும் காரிலேயே போகிறான். வரும்போதும் காரிலேயே வருகிறான். பின் எப்படித்தான் சிவராமனைப் பார்ப்பது என்று யோசனை செய்து கொண்டிருந்தான். கடைசியில் ஒரு யோசனை அவனுக்குத் தோன்றிற்று. மத்தியானம் சாப்பாட்டிற்கு விடம் இடைவெளியில் பன்னிக்கூடத்திலிருந்து கோராகப் போய் பார்ப்பது என்று தீர்மானித்துக் கொண்டான்.

எப்பொழுது சாப்பாட்டிற்கு மணியடிக்கப் போகிறது என்ற காதலுக் கொண்டிருந்தான். மணியடித்ததும் தன் புத்தகங்களை ஒரு சிகெமிதியிடம் கொடுத்தவிட்டு சிவராமன் வீட்டிற்குக் கிளம்பினான். எப்பொழுதுமே ரோட்டில் நடத்தறியாதவன் கோமளம், பருக்கை கற்கன் காலை குத்தின, வலியோ பொறுக்க முடியவில்லை. வேகமாக நடக்க முடியவில்லை. மெதுவாக கஷ்டப்பட்டு நடத்து வந்தான். பாருங்கன் காதலின் வேகத்தை! சிவராமன் வீட்டை வடைத்ததும் மெதுவாகக் கதவைத் திறந்துகொண்டு "சிவராமன் இருக்கிறாரா?" என்றான்.

தர்மம்பாள்:—"இருக்கான். நீ யாறடி யம்மா? என்ன வேண்டும்?" என்றான்.

கோமளம்:—"ஒன்றும் வேண்டாம். அவருக்கு உடம்பு ஜூரம் எப்படி யிருக்கிறது என்றுப் பார்த்துப் போகலாமென்று வந்தேன்."

தர்மா:—"இதோ, பாரு, கண்ணைத் திறக்காமல் படுத்துக் கொண்டிருக்கிறான். ஜூரம் விடவேயில்லை. கஞ்சியும் குடிக்கலை. பகவான் இன்னும் என்னை என்ன பண்ண நினைத்துக் கொண்டிருக்கிறானோ, நீ யாரு அம்மா?" என்றான்.

கோம:—"கான் தான் சப் கலெக்டர் கல்யாணராமய்யர் பெண் கோமளம்."

தர்மா:—"என்ன, சப் கலெக்டர் பெண் கோமளமா? நீ சிறிசா யிருக்கிறத்தே கான் பார்த்தது. அடையாளமே தெரியவில்லை. வாடி யம்மா. இப்படி உட்கார்," என்றான்.

(தொடரும்.)

அறியாமை தானே!

(தி. முத்துராம கிருஷ்ணன்.)

ஆகஸ்த்போதினி 27-வது தொகுதி 9-வது பகுதியில் அரிசியைப்பற்றிய சில குறிப்புகளைக் கொடுத்தேன். அரிசியே கமக்கு முக்யமான உணவா யிருப்பதனால் முதலில் கவனிக்கப் பட்டதாயினும் அரிசியில் மாத்திரம் கமது கவனத்தைச் செலுத்திக் கொண்டிருக்க முடியாது. ஏனென்றால் கமது உடல் வளர்ச்சிக்கும், உடல் பலத்தக்கும் பற்பல தினுடைய உணவுகளைச் சேர்த்த சாப்பிடவேண்டியது இருக்கிறது. கமது உடலில் அநேக பாகங்கள் இருக்கின்றன. ஒவ்வொரு பாகமும் வளர்ச்சியடைய வெவ்வேறு உணவுகள் இருக்கின்றன. ஆகவே காம் சாப்பிடும் தினசரி உணவில் எல்லாப் பாகங்களுக்கும் வேண்டிய சத்துள்ள ஆகாரத்தைச் சாப்பிடுகிறோமா என்பதை காம் கவனிக்க வேண்டியது மிக மிக அந்யாயமே. அது இல்லாமல் சம்மா கண்ணை மூடிக்கொண்டு வெந்ததைத் தின்று விதி வந்தால் சுகிறது என்றிருந்தால் ஏதாவதொரு, ஒன்றோ அல்லது ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட பாகங்களுக்கு வேண்டிய உணவு குறைந்த அது வளர்ச்சி மடையாமலே போய்விடும். அதனால் பிள்ளை காம் கஷ்டப்படவேண்டி யிருக்கும். ஒரு ரூபாய் செலவழிக்காததன் குற்றம் ஒன்பது ரூபாய் டாக்டர் 'பில்'லில் வந்த முடிந்தது என்று ஆகியும். தேடிக்கொள்ள வசதிகள் வேண்டிய மட்டும் மலிந்த மிடக் கின்றன. ஆகவே கம் கிராமங்களுக்கு தகுந்தவாறே காம் ஆகார வசதிகளைச் செய்து கொள்ளலாம்.

தினசரி சாப்பாட்டில் காம் சேர்க்கும் மற்ற உணவு வகைகள் என்ன என்பதைப் பார்ப்போம். மாமிச பதார்த்தங்களென்றும், மாமிச மல்லாத பதார்த்தங்களென்றும் இருவகை உணவுகள் அமைந்திருக்கின்றன. சிலர் மாமிசம் சாப்பிடுகிறார்கள், சிலர் மாமிசம் சாப்பிடுகிறதில்லை, மாமிசம் சாப்பிடாதவர்கள் பால், மோர், தயிர், செய் பருப்பு வகைகளை அதிகமாகச் சேர்க்கவேண்டும், மற்றம் காய் கறிகளைப்பற்றிக் கவனித்தால் அவ்வுறு பொதுவாக வேகவைத்துச் சாப்பிடுகிற உணவுகளைக் கவனித்தால் இங் கேயும் அரிசியில் கடந்த கதைதான் நடக்கிறது. காய்கறி முதலாகிய உணவுகளையும் காம் அதிகமாகத் தண்ணீர் வைத்து வேகவைக்கிறோம். கன்றாய் அதிலும் குழுவாய் வெந்த விட்டதா வென்ற பார்த்து அதுவே வில்லை பென்றால் இன்னும் கொஞ்சம் தண்ணீரைவிட்டு வேக வைக்கிறார்கள் கமது பெண்மணிகள். வெந்தபின்பு தண்ணீரை அப்படியே சரக்கடைக்கு புண்ணிய தீர்த்தமாகிவிடுகொட்டி விடுகிறார்கள். அத்தோ! அதில் தானே கமது உடல் வளர்ச்சிக்கும் பலத்தக்கும் வேண்டிய சத்து அமைந்திருக்கிறது. சட்டியில் மிடக்கிறது சக்கை வல்லவா! அந்தச் சக்கையைத் தான் கன்றாய் மசுலாப்பொடி போட்டு, கடுகு போட்டு, தாளித்துச் சாப்பிடுகிறோம். அந்த தண்ணீரில்தான் கமது உடலுக்கு வேண்டிய உணவுகள் சத்து இருக்கிறது. அதில் 'கால்ஷியம்' என்ற இருமயுச்சத்தும் 'பால் பேட்' என்ற வேறொரு சத்து மிகுக்கின்றன. தண்ணீரைக் கொட்டி விடுவதால் இந்த இரண்டு சத்துக்களும் செத்து விடுகின்றன. நோயும்

பற்றின வியாதி இந்நாலேயே வருகிறதாம். ஆகவே, சந்து போய் கண்ணையுந்தான் சாப்பிடுகிறோம். அதனால்தான் வியாதிகள் வந்து அதிகச் செலவாகிறது என்று ஒருவாறு உணர்ந்தபோதிலும் இன்னும் பழைய கதைதான் நடக்கிறது. காய்கறிகளை வேகவைக்க எவ்வளவு தண்ணீர் தான் வைக்கவேண்டும். அது முடியவில்லையே என்றால் தவிட்டைப் பயன்படுத்தினமாதிரி இந்தத் தண்ணீரையும் ஏதாவதொரு வழியில் பயன் படுத்திக் கொள்ளவேண்டும். சிலர், அதாவது மாயிசும் சாப்பிடுபவர்கள் சூட்டுக் கால் மற்றும் தோழி 'ரூப்' போட்டுச் சாப்பிடுவார்கள். இது ஏதாவதொரு வியாதி வந்தால்தான் மிக அவசியம் ஏற்படும். அந்த 'ரூப்' எப்படியென்றால் மிகவும் அதிகமாக தண்ணீர் வைத்து வேகவைப்பார்கள். தண்ணீர் கன்றாய் வற்றிக் கொஞ்சம் இருக்கும்பொழுது அதாவது வஸ்துவியுடைய சந்தெல்லாம் அந்த தண்ணீரில் இறக்கி விடுக்கும், அதை யெடுத்துச் சாப்பிடுவார்கள். அதே சங்கதியைத்தான் இங்கே தப்பிதமாகச் செய்திருக்கும். ஆகவே அதற்கு ஒரே வழி 'வெஜிடபின் ரூப்' என்று ஆங்கிலத்தில் சொல்வார்கள்; அதாவது காய்கறிரூப்' பண்ணிச் சாப்பிடலாம். அவசியம் அப்படித்தான் செய்யவேண்டும்.

சிழக்குகள், பருப்புகள் முதலியவைகளை வேகவைக்கிற பொழுது இதே மாதிரி முறைகளைத்தான் கையாள்வேண்டும். சிழக்குகளை முதலில் தண்ணீர் விட்டு எழுவுவேண்டும். பிறகு அதன்மேலுள்ள அழுக்கை மிகவும் வேகாக சுண்டவேண்டும். சுமது காட்டினால் செட்ட வழக்கமென்னவென்றால் சிழக்குகளை அவித்த மேஸ்தோலை மருத்துக்குக்கட இல்லாமல் உரித்து விடுகிறார்கள். இது மிகவும் தப்பு என்று டாக்டர்கள் சொல்லுகிறார்கள். ஏனென்றால் தோலுக்கு கொம்ப பக்கத்தில்தான் 'மின் எல் சாப்ட்' என்ற உலோக உப்புகளும் 'புரோமன்ஸ்' என்ற புரதமும் இருக்கின்றன. அவற்றைச் சேதப்படுத்தக் கூடாது. ஆகக் கூட இப்படியிருக்க காய்கறிகளுக்கு இன்னும் பருப்பு முதலியவைகளுக்கு சிலர் சோடா போடுவார்கள். இது மிகவும் கெடுதலாம். சிக்கிரம் வேக வேண்டுமென்ற எண்ணத்துடனேயே கம் பெண்மணிகள் இவ்வாறு செய்கிறார்கள். சேடா சேர்ப்பதால் 'வைடமின்' ஏ, 'வைடமின்' சி. அழித்து போகின்றன. அதனால்தான் வியாதிகளைக் கவனித்தால் அப்பப்பா, சொல்ல முடியவில்லை. ஆகவே காம் உணவை வேகவைத்துச் சாப்பிடுவதில் கவனிக்கவேண்டிய முக்கியமான சங்கதி 'சத்து' சாகாமலிருக்க வேண்டுமென்பதே.

அரிசியைச் சூழுவியும், கஞ்சியை வடித்தும், காய்கறி, சிழக்கு, பருப்பு முதலியவைகளை அதிக தண்ணீர் வைத்து வேகவைத்து பின் அதைச் சாக் கடைவில் கொட்டியும் அதனால் உண்டாகிற வியாதிகளையும் சிலவோகத்துக் கணுப்ப ஒரு சல்ல வழி இருக்கிறது. அதை கடைமுறையில் கொண்டு வரவேண்டுமே அதிலேதான் இருக்கிறது சங்கடமெல்லாம். சூவிஜீலே சமைப்பதுதான் அந்த ரகசியம். பருப்பு, அரிசி, காய்கறிகளை ஒரே நடவையில் சமைத்து விடலாம். அதற்கு ஒரு 'குக்கர்'தான் தேவை. சரிதான் இப்போது குக்கருக்கு எங்கே வழி யிருக்கிறது? அதிலும் இப்பொழுது சண்டை கேட்க என்ன சிலர் எண்ணலாம். கம்மிடம்தான் தோழி விருக்கிதே. சுமது சொந்த 'மேக்' 'குக்கர்' ஒன்று செய்தால் போய் விட்டது. என் வீட்டில் கூட இதைச் சொல்லிச் சொல்லிப் பார்த்திருக்கிறேன்.

ஆமை

(ஆசிரியர் வே. அப்பாசாமி.)

சூனம், குட்டை, இளை, ஆறு முதலிய நீர் நிலைகளில் ஆமை வளிக்
கும். அதற்குத் தண்ணீரினுள் வாழ மிக்க விருப்பம். இளை
தேடும் காலத்த தனது உண்டாகிய ஐயுறுப்புக்களை—விசிறி—அவிழ்த்து—
உடைத்து விடும். பகைவரைக் காணும்கால், பகை வருக்கமாய் காண,
குரோத, லோப, மோக மத, மாற்சரியம் கண்ட அந்தணர்—அறவோர் ஐம்
புலன்களை அடக்குவதே போன்று, தனது வெளிச்சீண்ட ஐயுறுப்புக்களையும்
அடக்கி அசையா கல்லே போன்று அமைந்த விடும். பகைவர் சென்றபின்
பண்டைய நிலையுற்ற தனது இரைப்பொருளை காடும். இதனுடைய வாழ்க்
கையும் இனப்பெருக்கமும் தனுதி ஆராய்வார்க்குச் சிறிது வியப்பினை
அளிப்பதாகும்.

கடலாமை, கல்லாமை, இணற்றுமை, ஆற்றாமை முதலிய பல வகை
கள் உண்டு. இந்த ஆமைகள் மனித சமூகத்துக்கு என்மையையும் புரிந்
தில்லை; நிமையையும் புரியவில்லை; அவ்வனம் இருக்க, "ஆமை—புருத்த
கீடும், அமீனா புருத்த கீடும் உருப்படாது" என்ற பழமொழி என் எழுந்
துவது? அமீனா புருத்த கீட்டிலாவது தாவர சங்கமப் பொருள்களுக்கு
விபத்த ஏற்பட்டு விமோசனம் அடைந்த விடும். அதனால் கீடு உருப்
படாது போகலாம்! ஆமை புருத்த கீடு ஏன் உருப்படாது? அந்த கீட்
டுக்கு எவ்வாறு செருதல் ஏற்படுகிறது? இவ் வினாக்களுக்கு விடையிருமை
ஒருபுறம் இருக்கட்டும்.

இல சமயங்களில் சில காரியங்களைச் சரிவர செய்யாமை ஏற்படுகிறது.
அதனால் நன்மை விளைவாமை உண்டாகிறது. பாருங்கள்! செய்யாமை
விளைவாமைகளை உற்பத்தி செய்த வாழாமைக்கு இடம் கொடுக்கிறது.-(ஏற்
படுத்திறது.) என்கு வாழாமை ஏற்படின் உயிர் நிலையாமை உண்டாகிறது.
அப்புறம் எம் கதி அதோகதிகான்!

அவர்கள் போடா, நீ சொல்லுகிறபடிச் செய்தால் சாய்கறிக் கொல்லாம் என்
னிப்போகுமே யென்று, பிடிவாதமாக இருக்கிறார்கள். உடனே சந்தா
கிரகம் செய்யலாமா என்று உட பார்த்தேன். உடனே தோஷை எல்லதா
இட்டவி எல்லதா என்று கேட்டேன். இட்டவிதான் எல்லதா என்னார்கள்.
என் அப்படி யென்றேன். உம், இட்டவி ஆயிப்பிலே வேறொரு இல்லையா.
தோஷை குடல்லவா என்னார்கள். அப்பப்படுக கொண்டுகளா என்
றேன். காணும் அதைத்தான் சொல்லுகிறேன். ஆயிப்பில் சமைத்தால்
முதலில் உடம்புக்கு மிகவும் எல்லதா. இரண்டாவது ஆகாசத்த வெளிநே
தப்பி போக முடியாது. மூன்றாவது விறகு எவ்வளவோ மிச்சமாகிறது.
காங்காவது பெண்களுக்கு வேகம் எவ்வளவோ மிச்சமாகிறது. அந்த
கோத்தில் அதாவது சமைப்பல் பண்ணிக் கொண்டிருக்கும்போதே தையலுக்
கேற்ற துணிப் பார்த்த படித்துக் கொண்டிருக்கலாம். இதை பெண்கள்
தெரித்தும் கடைமுறையில் கொண்டு வராதது அறிவாமைதானே!

இத்தக் கல்வாழைமைப் பார்ப்போம். அறிவாமை அகக்கண் தெரியாமை, அறிவு விளங்காமை. கண்மை புரியாமை இத்தனை ஆமைகளை உண்டாக்கி விடுகிறது. தான் மட்டும் தனித்த வாழ்கிறதா! மிக்க சாமார்த்தியமுடையது. பல ஆமைகளையும் உண்டாக்கியதோடு புதுவாழைமைக்கும் இடம் ஏற்படுத்துகிறது.

ஆற்றாமை. இது சோம்பேறிகளிடம் வாழும். எளிதில் இயற்றும் காரியங்களைக் கூட இயற்றாது எய்த்நிறுப்பதாகும். இவ் வாற்றாமை யால் சமூகத்தில் கூடாமை, அக போகங்களில் கல்வாழை, உடல் உண்ப பண்புகள் திருத்தாமை முதலியவை உண்டாகின்றன.

இங்கோர் ஆமை இருக்கிறது. இது புருந்த வீட்டில் ஒவ்வாமை ஏற்படும். அடிக்கடி ஒவ்வொருவ ருள்ளத்தையும் ஒவ்வாமைக்கு உட்படுத்தும். குடும்பத்தினர் குறைத்துக் கொள்ளுவர். குடும்பத்தக்கு—வீட்டுக்கு வந்தது ஆபத்தி. இத்தப் பொருமை புருந்த வீடு தான் உருப்படாது என்று மூண்டி உறியதாகும். இத்த ஆமை புருந்த சங்கமோ, தொழிற் சாலையோ அரசாங்க அரசங்கமோ எந்த இடமாயினும் சரி; அது பாழ்.

ஆமைகளை எல்லாம் எவ்வாறு உண்டாகின்றன? நிலத்தில் முட்டை விட்டு உண்டாவது எம் கண்ணுக்குப் புலப்படும் ஆமைகளாகும். எம் கண்ணுக்குப் புலப்படா ஆமைகள் பல இருக்கின்றனவே! அவை 'ஆ' என்னும் எதிர்மறை விருதியுடன் 'மை'யும் கலந்த ஆமை யாகும் இவ் வாமைக்கு உடன்பாட்டிற்கு மாறான—எதிர் மறைவான சொற்களை புண்டாக்கும் ஆற்றல் ஏற்பட்டுள்ளது. இதைக் கண்டு கலங்காமை வேண்டும்.

மற்றும் பல ஆமைகள் உள்; அவை எமக்குப் பெரும் பெரும் கண்மை அளிப்பவை. கண்ணாமை கொள் என்னாமை ஏற்படும். பிறர் பொருளை வெகுகாமை வேண்டும். அதனால் உன்னத்தாய்மை ஏற்பட்டு வீட்டுவகம் உண்ணா தீக்காமை ஏற்படும். நிலையாமைகளை கிண; மனம் நிலையாமை உண்டாகும். கொல்லாமை இப்பூமியின் பிறப்பு இல்லாமைக்கு ஏதாவன்றோ?

இத்தத் தீண்டாமைகளைக் கவனி. இதை ஒரு பெரியார், "விளக்கும் கண்! விளக்கும் கண்!" என்கிறார். இதை சமூகம் உணராமையால் இத்த சமூகத்தக்கே புதுவாழைமை உண்டாகிறது. தீண்டாதார் அயல் மதங்களை கண்ணாமை வேண்டுமாயின் தீண்டாமைகளை ஒழியுங்கள். இத்தக்களின் உன்னம் கனியாமை யானதா? தீங்கம் மனம் கனியாமை புன்னவர்களாயின் இனியாமை ஏற்பட்டு இத்த மதமே இராமை ஏற்படும் அல்லவா!

உழைவாமை ஒர் கேடல்வவா! காட்டுக்கு உழை, சமூகத்துக்கு உழை; பிற உயிர்களுக்கு உழை. இன்னாமை இயற்றாதே. பொல்லாமை கொள்; அஞ்சாமை உண்டாகும்; இகழாமை ஏற்படும்.

மறவாழைமை எடுத்துக் கொள்ளுவோம். உலகின் உன்னத மந்தா னத்தையே இம் மறவாழை அளித்த விடும். சிவகாமம் மறவாழைமைக் கொள்; பிறவாழை—இறவாழை கிடீடும், ஆனந்தம்—பேரானந்தம் பெறுவீர்.

ஜ்யோதிஷ பல ரகஸ்யம்

(சி. வி. ஆனந்தம்.)

16. வெள்ளி உலகத்தின் இயற்கையும் பலனும்

சூரியன் அண்டம் ரூபினுள் நடுவாகி அதனைச் சுற்றி ஓடும் கதிரில், கமத நில உலகினுக்குத் தென் கிழக்கில் (South East)—அதாவது உதயவானுக்கும், அடிபாதலம்—நீர்க்கீழ் என்னும் கீழ் அடிவானுக்கும் மத்தியமான எல்லைக் கண் இதன் தோற்றம் காணப்பெறும். இது கூட, சுக்கிரனுக்கு அந்த நிலையின் ஆதிக்கத்தைக் கூறினார். இதன் சுற்ற வீதி பூமியின் சுற்ற வீதிக்கு உட்புறமாக—அதாவது பூமியின் சுற்ற வீதியை அதற்கு வெளிப்புறமாகக் கொண்டு அமைந்திருந்தவின், இதன் இயற்கைப்பலன் முழுவதும் நிலவுலகினுக்கே உரித்தான தென்ற கருத இன்றனர். அந்தப் பலன்கள் முழுவதும் பொருள் எல்லையின் நிறப்புக் கருக்கு எவ்வளவு தூரம் அவற்றின் உச்சஸ்தாயியின் முழுவதும் மட்டும் உதரத்தக்கதோ அவ்வளவிற்கு காட்சிக்கும்—உணர்விற்கும் அப்பாலாய தெய்வ எல்லையின் சீர்த்திகளுக்குக் வெள்ளி உலகன் அதிசய சத்திகளை உரித்தாகக் கற்பிக்கலாம். பொருள் எல்லை தொட்டு—காட்சிக்கும் உணர்விற்கும் அப்பாலாய தெய்வ எல்லை மட்டும் ஆதிக்கம் கொண்ட விபாழ உலகினைப் பற்றி இது முன் கீழ்க்கண்ட அறித்திருக்கிறீர்கள் அல்லவா! ஆனால், தெய்வ எல்லையின் போதிசயங்கள் பொருள் எல்லையிலேயே—அதாவது காட்சி எல்லையிலேயே கிழவிற்கு அல்லது அனுபவங்களுக்குரியதாக ஆவது வெள்ளி உலகில் பெரும் பெற்றியால் சாத்தியமாகின்ற தென்னை நனார். எனவே, சுக்கிரனின் பலன்கள் விபாழுனிலும் மகத்தானதாய்—அதற்குரிய இயல்கள் நிறைந்ததாக விருக்கின்றதென அறிவின்றோம்.

இத்தப் பலன்கள் பூமிக்கு கீழ் அல்லது மேற்பால் சுக்ரன் ஊருகையில், ரூபன் பூமிக்கும் சுக்ரனுக்கும் இடைநிலையிற் சோத காலம் மட்டும் மிகவும் உன்னதம் கொண்டிருக்கும். அவ்விதம் ரூபன் சுக்ர அண்டத்திற்கும்—பூமிக்கும் இடைநிலையில் வாய்க்கும் காலம் மனமீர்க்கை எல்லையில் காட்சி நடுவாக இருக்கும். அவ்வித நிலையில், ரூபனுக்கு மேற்பால் உதயநாகா பென்ன (மெல்விய—ஆனால் பெரிய வொரு பிறைவடி வென்ன); சுக்ரன் ஊரும் பொழுதில், வித்தி நிலங்களின் படிப்படியான ஏற்றங்கள்—அவற்றிற்குரிய முயற்சிகள்—முற்போக்குகள் இவை முதலியன பலனாக கிளையும். அதேபோல் ரூபனுக்குக் கீழ்பால், சின்னஞ் சிறிய முழுமதி பென்னத் திசும்காலம், வித்தி நிலங்களின் பலனான இன்ப அனுபவங்களுக்குரியதாக காலம். அப்பாசமான தன்னம் பிச்சை-தனர் வில்லாத ஊக்கம்—மிருத்த மனோநிடம்—அஞ்சாமை—சேர்மை யின் பெரு நினைவுகள்—உற்சாகம்—பரிசுத்தம்—திவாகம் இவை இதன் இயல்களாகும். இவ்வுழி, வெள்ளி முதல் மதிமத்திரி என்பர்.

இதையும் விபாழினைப் போன்றே எல்லாள் வாலினும் அறிவு நிலையின் ஆதாயில் மனோபுத்தி பாசங்களின் நிறப்புக்களுக்கு உரியதாகும். ஆனால்,

கூர்ப் பேருலகம் அசாத்தியமான-அசாதாரணமான விர்த்திகளையும் கூட அளவில்லாத-வரையின்றி வர்த்திக்க வல்லதாகும். பொதுவில், பொருள் நிலையின் விர்த்தி அனுபவங்களே இதன் தன்மையாதலால், பொருள் எல்லையின் தொடர்புகளில் யோசனபலன்வெருவாகக் கொண்ட தென்னவேண்டும். இவ்விர்தம் பொருள் எல்லையின் தொடர்பு இதன் செல்வாக்காக இருத்தபோதினும், வியாழனைப் போன்றே எல்லாக் யாவற்றினும் ஈடுவியையுடைய சம்பந்தங்களைக் கொண்ட தென்பதையும் கிளைவிற் கொள்ளவேண்டும். அந்த சம்பந்தங்களின் விசேஷத்தினால், 'அறிவது அறிவு' என்னும் அனப்பரிய பெற்றியின் விர்த்திகளுக்கு இதன் பலன் பெரிதும் உகந்ததென்று 'பல பாகம்' சிறப்பு வழி உறும். இதில் வியாழனுக்கு ஊதாதல் வேண்டாத வையிக்கத்தன்மையைக் கற்பித்தால், சுக்ரனுக்கு தாராள மனப்பான்மையும் (Liberal)-பார்த்த கோக்கமும் பெரு நிலைகளைக் கூறலாம். இவ்வழி சுக்ரனுக்கு புலன் மறப்பு-தன்னகத் தியாகம்-கோமைகொறி-உயர் சித்தாந்தம்.—விடாமுயற்சி இவை இயற்பலன்களாகும். ஐயோதிஷ பலபாகம் இதனை செய்வ சக்தி-மந்திரி என்றது.

ஜீவ நிலைக்குரிய-அதாவது ஜீவநிலையின் இன்ப நிலையம் அதன் ஒரு முதல் ஊற்றென இயல்பின் இயங்குவது சுக்ரன். அதில் அடங்கியுள்ள திகுண்மம் மிகுந்த மூன்-பின் சத்தங்கள் பேரளவையடைதும் அதிதமாவனவ. பலன் கிசுத்தவதில் அவ்விர்தம் மதிக்கப் பெறுகின்றது. இதனால், தோற்றங்கடிக் காதாரான வரை (எல்லை) முதல்-ஒடுக்கத்த உயர் கோடு என்னும் உபசார்த்த எழில் நிலையம் மட்டும் ஒரு ஈடுமுதல் காயகமாய்-அவ்லது நாயகமாய் எல்லா முனைகளிலும் பெரு விகாசத்தை கிடைப்பதாக சுக்ரனின் இயல் இருப்பதை உணர்ந்திருக்கின்றனர். இதனொன்று 'என்னி யென மறைபேகம்' உயர் அன்னை—ஒரு முதல் சக்தி யென்பர். எல்லைகள் யாவற்றினும் ஆக்கத்தின் எழில் நிலையாதல், அருட்பேறு-நிலையதென எனக் கொள்வர். பெறுவதற் கரிய பெரும் பேறுகளின் விர்த்தி லக்ஷிய நாவதால், லட்சிய முதல் (Lord of Ambitions or Aims) என்றனர். இச்சை இதன் மூல விர்த்தாகலின், காமகாரகன் என்றது பல பாகம். அழ்ச்சி-உத்வேகம் இச்சையின் விளைவாதல், தெய்வ எல்லையினும் கொள் ளத்தக்க காதல் நிலை (Love Purity) என்பர். அனுபவ எல்லைகளில் இன்பமே காணுதலின், ஓய்பகாரகன் (Lord of Enjoyments) என்றது உறவர். விர்த்தி முதலாய் (Lord of Achievements) உயர்த்தாத்த ஸ்சியங்களின், படைப்பிற் காணும் உடைமையைக் அனைத்தும் இதன் ஆதிக்கத்த வகுதலின், பாக்கிய காரகன் எனக் கருதுவர்.

மாக-மறவற்ற காத்தி-அருகம்புல் துனியின் ஒளித்தோச இதன் வண்ணம் வீசம் எழில்-அதாவது வெண்மை நிறத்தது சுக்ர அண்டம் ஆகும். பிரவர்த்திக்கும்-கிவர்த்திக்கும் ஈடுநிலையாக இதன் குணம் இரஜோகுண மூடையதாக இருக்கும்.

பொருள் எல்லையில் சர்வவிர்த்தி காரகனாய்—மனஎல்லையின் ஸ்படிகம் போன்ற கின்மல நிலையினனாய்-அவ்வழி உயர்ந்த லக்ஷிய புருஷனாய்—உணர்வு எல்லையில் அருள் கிறைவின் ஞானமாய்-உபசார்த்த எல்லையில் தெய்வ எழிலின் அருள் விர்த்தியேயாய் சுக்ர அண்டத்தைப்பற்றி அறிஞர் கூறி வைத்திருக்கின்றனர்.

இந்திலியில், பொருள் எல்லையின் பாக்கியங்களும்—மனோகாமான வன் தர்களும்—இன்ப எழிற் குரித்தாகும் சேர்க்கைகளும்—இனிமை நிறைந்த சங்கங்களும் இரகசிக்கத்தன்மையும்—இன்ப அனுபவமும்—வகிய விரிந்தியும்—ஒலி—ஒளி நிலைகளின் எழில் விளக்கென மிளிரும் இரை-சிறுத்தங்களும்—சுந்தரின் பலன்சொகக் கூறலாம்.

இவை யெல்லாம் அண்டவானின் எல்லைக்குரிய பலன்களும் அடங்கும். இனி, பிண்டவானின் எல்லைக்குரிய பலன்கள் காணுதல் அவசியம். தலையே ஜீவனாகவுடைய சுந்தர்—தலையேக்குரிய இன்ப நிலைகளின் ஒரு முதல் வக்து—அல்லது தாயகமான அல்லது சங்கிதியான அனப்பரிய ஜ்யோதிர் மண்டலத்தின் (சூர்ய மண்டலத்தின்) கருதோற்ற-ஒலிக்கங்கட் காதாவான அருட்டேசவாக மிளிருகின்றது. இதயம் இதன் எழிற் கோட்டம். மூலம் முதல் ஆக்ஷை மட்டும் இதன் பிரவர்த்தி விவாகம். பொறிவாயில்கள் இதன் பீடம். ஆக்ஷை முதல் சகலகாரம்மட்டும் இன்ப எல்லை. உடற்கூறில் உற்பத்திக்குரிய அங்கத்தையும் சுக்ல கீர்பத்தையும்—நிலேஷமா திகாரத்தையும் சுந்தனுக்குக் கூறுவர்.

மரம் உருக்கை விட உயர்ந்தது மரத்தைப் பதப்படுத்துவது முக்கியம்

காசான், கறையான், கடற்கெயின், பூச்சிகள் இவற்றி விருத்த மரத்தை எப்படிச் சாப்பாற்றலாம்? டேரோன், காட்டு ஆராய்ச்சி இவ்வா சரீபத்தில் பிரகரித்த தண்டுப் பிரகாரம் இதற்கு வழி கூறுகிறது.

காசான், கறையான் முதலியவற்றுல் மரத்தக்கு அதிக சேதம் ஏற்படுகிற தென்றும், மரத்தைப் பதப்படுத்தவது பொரு ளாதார முக்கியத்தவம் வாய்க்க தென்றும் தண்டுப் பிரகாரம் கூறுகிறது. சரியானபடி உபயோகித்தால் மரம் உருக்கையும், மற்றப் பொருள்களையும்விட உயர்ந்தது என்று தந்தால ஆராய்ச்சி நிரூபித்துள்ளது. உஷ்ணம், மின்சாரம், சந்தம் மூன்றும் மரம் வழியாய்ப் பாயாது. மரம் கலபமாகக் கிடைக்கிறது. வேலை செய்வதற்கும் எளிதா யிருக்கிறது. இக் காரணங்களால் உலோ கத்தை விட மரமே விலக்கியம். மரத்தை உபயோகிப்பதற்கு முன்னர் சாயனப் பொருள்களைக் கொண்டு பூச்சிகள் அரிக்காத படி அதைப் பதப்படுத்தினால் அது வெகு காலக்கு கன்றாக உழைக்கும். எண்ணெய் பூச்சுக்களாலோ, அல்லது தண்ணீரில் கறையும் சாயன மருத்துகளாலோ அல்லது ஆலியாய்ப் பேர்கும் திர வகங்களில் கலக்கப்படும் பொருள்களாலோ மரத்தை எப்படி பதப்படுத்தலாம் என்பது தண்டுப் பிரகாரத்தில் கொடுக்கப்பட்டி னது. இதற்காக மரத்தை எப்படி தயார் செய்வது. அனேக பதப்படுத்தும் முறைகள், அவற்றுக்கு ஆகும் செலவு, பதப்படுத் தின பிரகு உபயோகிக்க வேண்டிய விதம் எல்லாம் தண்டுப் பிர காரத்தில் காட்டப்பட்டிருக்கின்றன.

வைத்தியம்

(வீ. சங்கர ஐயர்.)

பித்த காங்கைக்கு

(a) ஏலம், வவங்கம், திப்பிலி, கொல்லிப்பருப்பு, அமிததாம், விவா கிச்ச வேர், வெட்டிவேர், இதுப்பைப்பு, சமம் ரூணித்த திருகடுப் பிர மாணம் ஜீனியில் கொடுக்கவும்.

(b) சுக்கு 3 பலம், மிளகு 2 பலம், திப்பிலி 5 பலம், உவைரீர் ஏலம், வவங்கம், வகைக்கு 3 பலம், ரூணித்த சமம் ஜீனிசேர்த்த திரிகடுப் பிரமாணம் கொடுக்கவும்.

(c) ஜீரகம், கொல்லிவற்றல், சுக்கு, ஏலம் இவைகளை சமம் பொடி செய்து சமம் ஜீனிசேர்த்த திரிகடுப் பிரமாணம் சாப்பிடவும்.

இருமணுக்கு

(a) திருகடு, கடுக்காய், அரத்தை, ஒமம், வகைக்கு 1 பலம் பொடி த்த சமம் ஜீனி சேர்த்த திரிகடுப் பிரமாணம் தேனில் சாப்பிடவும்.

(b) சுக்கு 2 பலம், திப்பிலி 1 பலம், மிளகு 3 பலம், ஏலம் 3 பலம் கிராம்பு 1½ பலம், பொடித்த சமம் அமுக்கரா ரூணம் சேர்த்த சமம் ஜீனி சேர்த்த திரிகடுப் பிரமாணம் செய்யில் சாப்பிடவும்.

(c) துதுவினை, முருங்கைப்பிண்டை, திப்பிலி இவை சமம் பொடித்த சமம் ஜீனி சேர்த்த செய்யில் திரிகடுப் பிரமாணம் சாப்பிடவும்.

(d) ஒமம், கடுக்காய், மிளகு, திப்பிலி, அரத்தை, அக்கிரகாரம், சமம் பொடித்த சமம் ஜீனி சேர்த்த திரிகடுபு சாப்பிடவும்.

பல் கோய்க்கு

செக்கொட்டை 10 பலம் கரியுப்பு 5 பலம், ஒரு கலயத்தில் போட்டு இவை முழுதும்படி எருக்கம்பால் விட்டு மூடி சிலமன் செய்த முழு புடம் போட்டு எடுத்துப் பொடித்த பல் துவக்கவும்.

காதிரைச்சல், காது வலிக்கு

(a) பெருங்காயம், உப்பு, வசம்பு, வில்வப்பழச்சதை, முருங்கை கைப்பிண்டை சமம் தட்டி தைவினைச்சாதம் கல்லெண்ணெயும் வேப்பெண் ணெயும் சேர்த்த காய்ச்சி வடிக்கடி காதில் விடவும்.

(b) வேப்பெண்ணெயில் மஞ்சள், எருள்ளி, வசம்பு, தட்டி காய்ச்சி காதில் விடவும். உச்சிவிலும் தேய்க்கவும்.

(c) கல்லெண்ணெயில் கிண்பினைக் கிழங்கு அரைத்துக் கலக்கிக் காய்ச்சி தலை முழுவி வரவும்.

மேகம், சுக்கில பிரம்மியம் முதலியவை

(சீர்த்தாணாக்குத்த, சுக்கிலம் விழுதல்)

(a) முருங்கைப்பு, கற்றாழைச் சோத, வெண்ணெய், சமம் அரை த்த வேனை யொன்றுக்கு மாகையளவு காலை மாலை மூன்று கால் சாப்பிட வும். உப்பு புளி சீக்கவும்.

(b) கல்கொம்பு, சந்தனம், சமம் மோரில் அரைத்த கொட்டைப் பாகைகள் தேன் சேர்த்து சாப்பிடவும்.

(c) கோதம்பிலுக்கு, விஷ்ணுக்கிராந்தி, மிளகு, வகைக்கு பலம் 1½ வீதம் 3 படித் தண்ணீரில் போட்டு 3 படியாக்கி 3 நாள் கொடுக்கவும்.

(d) அநிமதாத்தை குணித்து திரிகடுப் பிரமாணம் கிராகாத்தித் தினம் காலை மாலை 12 நாள் சாப்பிடவும்.

(e) ஒரு பல சிவக்காத்தை பசுவின் பால் விட்டார்த்த விஸ்ஸு தட்டி சில மண் செய்த புடம் போட்டு வேளை யொன்றுக்கு விராகனிடை 11 எலுமிச்சம்பழச் சாற்றில் காலை மாலை 3 நாள் கொடுக்கவும். பத்தியம்—பசுவின் மோரும் சோதம்—உப்புக்கடாது.

(f) சோத்துச் சந்தாழை வேர் ஒரு பிடிவை இளநீரில் அரைத்து ½ பல வெந்தியத்தையும் அரைத்து ஜீனி சேர்த்த மூன்று நாள் சாப்பிடவும்.

(g) எலுமிச்சம் பழச்சாறு, ஈருள்ளிச்சாறு, பனங்கருப்பட்டி சேர்த்து, இரவு பனியில் வைத்து காலை சாப்பிடவும்.

(h) மஞ்சள், வெல்லம், வகைக்கு 4 பலம்; மிளகு, சுக்கு, ஏலம், வகைக்கு பலம் 2; வெங்காயம், கிராம்பு, வகைக்கு வராகனெடை 2, இவைகளை 1 படி எல்லெண்ணெயில் போட்டு காய்ச்சி வடிவட்டி வேளைக்கு ஒரு டீஸ்பூன் வீதம் கிராகாத்தித் சாப்பிட சகலவித பிரம்மியம், பெரும் பாடு, உஷ்ணம், கல்வடைப்பு, நீர்க்கடுப்பு, மூத்திர கிருச்சிரம் முதலிய சகல வியாதிகளும் குணப்படும்.

(i) இளநீர், கண்ணா குடைந்த அடில் ஜீரகம், ஜீனி, பாசிப்பயிறு ½ பலம் வீதம் போட்டு இரவு வறிய பிரகு காலை அரைத்த கல்கி 3 நாள் காலை மாலை சாப்பிடவும்.

(j) சீழ்வாய் செல்லியிலை 1 பிடி, ஜீரகம் ½ பலம் அரைத்து ஒரு மைத்திரியில் மூன்று நாள் சாப்பிடவும்.

(k) வெங்காயம், கற்பூர சலாசத்தா, வகைக்கு 1 பலம், எலுமிச்சம் பழச் சாற்றில் அரைத்து விஸ்ஸு தட்டி சுண்ணாம்பால் குடை செய்த அந்நுண் வைத்த சித புடம் வைத்து வேளைக்கு 1 விராகனிடை வீதம் தேனில் கொடுக்க கிராடைப்பு, கல்வடைப்பு, வெட்டை, கடுப்பு, பிரமோசம், முதலியன குணப்படும்.

(l) தேங்காய்ப் பால், பருத்திவிதைப் பால், பசுவின் பால், வகைக்கு 1 படி பறக்கிப்பட்டை, சுக்கு, மிளகு, ஜீரகம் வகைக்கு 1 பலம் அரைத்துப் போட்டு காய்ச்சி 1½ படியாக்கி 6 நாள் காலை மாலை சாப்பிடவும்.

(m) பூனைக்காலிவிதை, சிலப்பிணக்கிழங்கு, கல்கொம்பு, ஆவார வேர், ஆவார விதை சமம் சேர்த்த பசுவின் பால் விட்டு அரைத்து 3 நாள் காலை மாலை கொடுக்கவும்.

(n) மரமஞ்சள், கருவேலம் பிசின், வகைக்கு ½ பலம், மஞ்சள், தேநீரும் விதை வகைக்கு ½ பலம், ஆவார விதை 2½ பலம், பொடி செய்து தேனில் 20 நாள் காலை மாலை சாப்பிடவும்.

(o) மா மஞ்சள், சங்கு, கடுகு $\frac{1}{2}$ பலம் வீதம், கருவேலம் பிளின் $\frac{1}{2}$ பலம், ஆவாரா விதை $2\frac{1}{2}$ பலம், ஆவாரா வேர் கஷாயத்தில் அரைத்து, மோரில் 20 நாள் காலை மாலை கொடுக்கவும்.

(p) காங்கு பலம் ஜீனிப்பாகில் கோதுமை மா, உழுத்த மா, பாசிப் பருப்புமா, கற்சிரகம், அமுக்கிரா, கசகசா, திலப்பனைக்கிழங்கு, இவைகளின் தூள், வகைக்கு 4 பலம் போட்டு 4 பலம் கெய் விட்டு கிசறின வேகியம் வேளை யொன்றுக்கு கொட்டைப் பாக்களவு காலை மாலை சாப்பிடவும்.

(q) கருஞ்சிற்றகத்திலிலை பசுவின் பால் விட்டு இடித்த சாறெடுத்த சமம் கல்லெண்ணெய் சேர்த்து காய்ச்சி முழுசுவும்.

குலைக் கடுப்புக்கு

(a) வில்வ இலைச் சாறு $\frac{1}{2}$ படி, பெருங்காயம், வெள்ளுள்ளி வகைக்கு 1 வராகளினிட அரைத்துக் கலக்கி தினம் இரு வேளை வீதம் 7 நாள் கொடுக்கவும்.

(b) கொடுவேலி வேரின் பட்டை, பரங்கிப்பட்டை, மிளகு வகைக்கு 2 பலம் பசுவின் பால் விட்டு அரைத்து 2 பலம் ஜீனிப்பாகில் போட்டு $\frac{1}{2}$ படி கல்லெண்ணெய் விட்டு கிண்டி லேகிய பாகத்தில் எடுத்த எலுமிச்சம் பழ அளவு காலை மாலை சாப்பிடவும்.

காமாலைக்கு

(c) கையாத்தகரை, தும்பை, கீழ்வாய் கெல்லி, வகைக்கு ஒரு பிடி இடித்து சாறு பிழித்து அதில் 15 மிளகை அரைத்து கலக்கி $\frac{1}{2}$ படி வெள்ளாட்டின் பாலின் $\frac{1}{10}$ பலம் ஜீனி சேர்த்து தினம் 2 வேளையாக, மூன்று நாள் கொடுக்கவும்.

(d) கெல்லியிலை அரைத்து புன்னக் காயளவு அரைத்து பசுவின் மோரில் கலக்கி 3 நாள் காலை கொடுக்கவும்.

(e) சிரகம், சங்கவேர்ப்பட்டை, பாக்களவு அரைத்து பசுவின் பாலில் கலக்கி 3 நாள் கொடுக்கவும்.

புதிய ஜீவிய சந்தாதார்.

இவ்வருஷம் கமத "ஆனந்தனு"க்கு பூஜ்யர்-ஷர்பர் பூபதி தாலிர், (அன்பு மார்க்க சங்க ஸ்தாபகத் தலைவர், கொழும்பு-இலங்கை) ஜீவிய சந்தாதாராகச் சேர்த்துள்ள, கற்செய்தியைப் பெரு மிழிச்சியோடு தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறோம். எம் "ஆனந்தனை" ஆதரவு செய்யும் கோக்கத்தடன் ஆயுட் சந்தாதாராக முன்னத்த அவருக்கு கமத மனப்பூர்வமான கன்றியறிதலைச் 'செலுத்தவ தோடு, அவர் எல்லா கலன்களும் பெற்ற இனித வாழ அருள் புரிய வேண்டுமென்று இறைவனை இறைஞ்சுகிறோம்.

பத்திராதிபர்.

நூதன மார்வாடி

(ஏ. ஆர். ராஜகோபாலன்.)

மெதவாச புருஷோத்தமனும், அவனைப் பின்தொடர்ந்த வீர மார்த்தாண்டனும் வீட்டினுள்ளே பிரவேசித்தார்கள். முதல் பக்கத்தில் யாரும் காணப்படவில்லை. மெதவாச அப்படியே எட்டது பின்சட்டிக்குச் சென்றார்கள். அப்பொழுது வீரமார்த்தாண்டனுக்கு வர வர, தரை கடுவது போன்ற உணர்ச்சி யேற்பட்டது. இதன் காரணம் ஒன்றும் அவனுக்குப் புரியவில்லை.

சிறிது நேரத்தில் அவர்கள் 2-ம் எட்டையடைந்தார்கள். அங்கு கூடம் போற் காணப்பட்டதொரு பெரிய விஸ்தாசமான இடம் காணப் பட்டது. அங்கு 5 அல்லது 6 முாட்டு மனிதர்கள் நின்று கொண்டிருக் தார்கள். ஒவ்வொருவனின் மடியிலும் ஒரு கூரிய கத்தி செருகப்பட் டிருந்தது. அங்கு பட்டப் பகல் போல் மின்சார விளக்குகள் பிரகாசித்துக் கொண்டிருந்ததினால், வீரமார்த்தாண்டன் அவ்விடத்தின் அமைப்பை ஒரு நூறு அறிந்து கொண்ட முடிந்தது.

அந்த விடத்திலிருந்து பின் பக்கத்திற்கு இன்னும் வழி பிரப்பதைக் கவனித்த வீரமார்த்தாண்டன் அப் பெரிய வீட்டில் குறைந்தது காங்கு எட்டுகளாவது இருக்குமென்று தெரிந்து கொண்டான். தவிர மூன்றும் எட்டிலோ அல்லது காலாவது எட்டிலோ தான் முகமூடி யிருக்க வேண்டு மென்றும், தவிர நன் வரவை எதிர் கொண்டழைக்கவே இங்கும் 5-6 மனிதர்களை நிறுத்தி வைத்திருக்கிறா னென்றும் தெரிந்து கொண்டான்.

அப்பொழுது புருஷோத்தமன் வீரமார்த்தாண்டனைப் பார்த்து "இங்கு அதிக உஷ்ணமா யிருக்கிறதல்லவா?" என்று வினவினான்.

வீரமார்த்தாண்டன் பதில் கூற வில்லை. ஆனால் அங்கு நின்று கொண் டிருந்த முாட்டு மனிதர்களைக் கவனித்தான். அப்பொழுது அவர்களின் கரங்க எல்லாம் மடியின் பக்கத்திலிருந்தன. அவர்களுக்குத் தலைவனைப் போல் காணப்பட்ட ஒரு முாட்டு மனிதன் அவர்களின் கடுவில் நின்று கொண்டிருந்தான். அவன் முகத்தில் கரோமும், கோபமும், பொங்கிக் கொண்டிருந்தன.

அவன் உத்தியகிற்காகக் காத்துக் கொண்டிருப்பவர்கள் போல் மற்ற முாடர்கள் நின்று கொண்டிருந்தனர்.

அப்போது அந்த முாட்டு மனிதன், இவனைக் குரோதத்துடன் பார்த்து, "ஃ தானே வீரமார்த்தாண்டன்? ஃ தானே என் கிரேயிதர்களைக் கொண்டவன்?" என்றான்.

அதற்குப் பதிலாக, வீரமார்த்தாண்டன் அலட்சியமாகப் புன்னகை புரிந்த தன் நிலையை யாட்டினான். ஆனால் அதே சமயத்தில் அவனது பார்வை முாட்டு மனிதனையே மாருமல் பார்த்தது. பிறகு வீரமார்த்தாண் டன், "ஃங்கள் தானே, முகமூடி பெண்பவனுக்கு உதவியாளர்கள்? அவன்

பாதகம் செய்களுக்குக் கர்த்தாக்களா யிருக்கிறீர்கள்?" என்று வினவினான்.

முரடன்:—“உம், அதிகமாகப் பேசாதே. முதலில் உன் கைகளிதன் னையும் மேலே தூக்குவாயாக; ஏனெனில் காங்கன் உன்னைச் சோதிக்க வேண்டும்” என்று அதிகாரமாகக் கட்டளை விட்டான்.

உடனே வீரமார்த்தாண்டன் தன்னிரு கைகளையும் மேலே தூக்கினான். உடனே ஒரு முாட்டு மனிதன் மூன்றாம் வந்து வீரமார்த்தாண்டனைச் சோதிக்க வாரம்பித்தான். அப்பொழுது வீரமார்த்தாண்டனின் உரிய பார்வையும், கம்பீரமான உருவமும், அகட்சியப் பான்மையும் அவனுக்குத் திடுக்கிட்டு உண்டாக்கி யிருக்கவேண்டும்! ஏனெனில் அவன் வீரமார்த்தாண் டனைச் சோதிக்கும்போது, அவனது உடம்பு பயத்தினால் கிடுகிடு வென்று கடுக்கிக் கொண்டிருந்தது.

ஆனால் அவன் வீரமார்த்தாண்டனின் மார்ப்புப் பக்கத்திலிருந்த சட் டைப் பையில் இருந்த காங்கு கிரெட்டுகளைத் தவிர வேறு ஒன்றையும் காணவில்லை; அதனால், பின்னால் கார்த்தான்.

ஆனால் அங்கிருந்தவர்களில் ஒருவனுக்காவது புருஷோத்தமனைச் சோதிக்க வேண்டு மென்ற எண்ணம் உண்டாகவில்லை, ஏனெனில் அவர் கள் புருஷோத்தமனை அபாயமற்றவனாகக் கருதினார்கள்.

வீரமார்த்தாண்டனைச் சோதித்துப், பின்னால் கார்த்த முரடன் வீர மார்த்தாண்டனிடம் ஒன்றுமில்லை யென்று தலைவனிடம் கூறினான்.

அப்பொழுது வீரமார்த்தாண்டனின் கண்கள் விரிந்தன. ஏனெனில் அப்பொழுதே முாட்டு மனிதர்கள் எல்லோரும் மிகிர்த்த நின்றார்கள். அப்பொழுது அவர்கள் யாதோ வெகு கட்டளைக்குக் காத்த நிற்பவர்கள் போல் நோன்றினார்கள்.

கடைசியில் அக் கட்டளையும் வந்தது! திடீரென்று அந்தத் தலைவன், “தோழர்களே, அவனைக் கொல்லுங்கள். உங்கள் கத்திகளை அவன் தேக மெங்கும் செலுத்துங்கள்,” என்று கட்டளை விட்டான்.

வீரமார்த்தாண்டன் இதை எதிர்பார்த்துத் தானிருந்தான். இவன் இது மாதிரி கடக்கு மென்ற முாட்டு மனிதர்களின் மூலம் அறிந்தான். ஆகையால் கத்திகளை ஒங்கிக்கொண்டு, முரடர்கள் பாய்ந்ததும், சடே கொன்று ஒரு பக்கமாக ஒதுங்கினான். அதே சமயத்தில், காற்றில் அலைந்த அவனது கருப்பு அங்கியில் காங்கு கத்திகள் பாய்ந்து, அவை ஒரு பக்கமாகக் கிழித்துக்கொண்டு போயின.

அதே சமயம் வீரமார்த்தாண்டனுக்கு சேர் அதிகார கத்தியை ஒங்கிக் கொண்டு ஒரு முாட்டு மனிதன் வேகமாக வந்தான். வீரமார்த்தாண்டன் வாகவமாக ஒதுங்கி அவனது கைகளிதன் னையும் கெட்டியாகப் பிடித்துக் கொண்டான். அப்போது வீரமார்த்தாண்டனின் இரும்புப்பிடி அம் முாட்டு மனிதனின் கையிலிருந்த கத்தியை கழுவி விழச் செய்தது.

மறு கணம் வீரமார்த்தாண்டன் அம் முரடனை அவக்காக அப்படியே தூக்கி மறு பக்கத்தில் தன்மீது பாய்ந்து வந்தவரின் மீது வேகத்துடன்

மோதிலன். உடனே 5 ரூபாய்களும் ஒருவர் மேல் ஒருவர் விழுந்த புரண்டார்கள்.

அதே சமயம் தலைவர் தன்னுடைய கத்தியைத் தூக்கிக்கொண்டு, வீரமார்த்தாண்டனின் பேரில் பாய்ந்தான். இப்பொழுது வீரமார்த்தாண்டன் வலது புறமாக ஒதுங்க, உடனே ரூபாய் மணிதனின் குதி தவறி விட்டது. மறுபடியும் அவன் கையைத் தூக்க முயற்சிப்பதற்குள் வீரமார்த்தாண்டனின் பலமான கைக்குத்தொன்று, அவனை அங் கறையின் மூலக்குத் தள்ளிச் சென்றது.

அப்பொழுது புருஷோத்தமன், "அதோ, பின்னும் பார்!" என்று கூக்குரலிட்டான். வீரமார்த்தாண்டன் உடனே பின்னால் சேரென்று பார்க்க, கீழே முதலில் உருண்டு வீழ்ந்திருந்தவர்கள் மறுபடியும் தங்கள் கத்திகளை ஒங்கிக் கொண்டு தன்மீது பாயத் தயாராக விருப்பதைக் கண்டான். இப்பொழுது வீரமார்த்தாண்டனிடம், அவர்களை எதிர்ப்பதற்குரிய ஆயுதமொன்றுமில்லை. சண்டையின் ஆரம்பத்திலிருந்தே புருஷோத்தமன் விவகிக் கொண்டானாகையினாலும், இப்பொழுது புருஷோத்தமனுக்கும், வீரமார்த்தாண்டனுக்கும் உள்ள இடைவெளி அதிகமாக விருத்தமையினாலும், வீரமார்த்தாண்டனுக்கு தப்பாக்கிரகிப்ப பெற வழி யில்லை. இப்பொழுது அவன் தன் தேக அன்மையின் மூலமாகவும், மனோவன்மையின் மூலமாகவும் அம் ரூபாய்களை எதிர்த்த வேண்டியதாயிற்று.

அம் ரூபாய்கள் மூன்று பக்கங்களிலிருந்து இப்பொழுது வீரமார்த்தாண்டனை கோக்கி வந்தார்களாகையினால், வீரமார்த்தாண்டன் இடத்திற்காக பின் பக்கமாக ஈகர்த்தான். அவன் முதலு அப்பொழுது கவரில் உராய்ந்தது. உடனே—அச் சுவரையே தனக்குத் தாக்குதலாக அதன் மீது சாய்ந்த அண்ணம், அப்பொழுது தனக்கு கோர் எதிரே வந்தவனின் முழங்காலைப் பார்த்து, தனது வலதுகாலால் ஒங்கி உதைத்தான். அவ்வுதை யிக வேகமாகவும், ஆனால் குறிப்பாகவும் கொடுக்கப்பட்டதனால் கோராகச்சென்று அம் ரூபாடனின் முழங்கால் முட்டியில் சென்று தாக்க, அம்மணிதன் 'ஐயோ' வென்றலறிக் காலைப் பின்னிக்கொண்டு கீழே விழுந்தான். அதே சமயத்தில் இடது பக்கத்திலிருந்து வந்தவனின் கீழ்த்தாடையில் வீரமார்த்தாண்டன் வலது கை முஷ்டி பலமாகத் தாக்கவே அவனும் ஒரு மூலையில் சென்று விழுந்தான்.

இப்பொழுது வலது பக்கத்தி லிருந்தவன் தன் கத்தியை, ஒங்கிக் கொண்டு வீரமார்த்தாண்டனின் பேரில் பாய்ந்தான். ஆனால் இதைக் கடைக்கண்ணால் கவனித்துக் கொண்டிருந்த வீரமார்த்தாண்டன், உடனே இடது பக்கமாக ஒதுங்கி, அதே சமயத்தில் கீழே இறங்கிய ரூபாய் மணிதனின் கையைப் பிடித்துக்கொண்டான். மறுகணம் வீரமார்த்தாண்டனது இடது கை அம் ரூபாய் மணிதனின் முகத்தில் கோராகத் தாக்க, உடனே அவனும், கிணங்குதல் கீழே விழுந்தான். அப்பொழுது வீரமார்த்தாண்டன் இரண்டுகணத்தில் வெற்றி வீரனாய் விஞ்ஞன். அவன் முகத்தில் கம்பீரவாய்வி குடி கொண்டிருந்தான்; அவனது உதடுகளில் அளட்செயுப் புன்னகை தவழ்ந்து கொண்டிருந்தது.

அப்பொழுது கீழே விழுந்தவர்களில் தலைவனாகத் தோன்றியவன்¹ எழுந்து பின் புறத்தை கோக்கி ஓட ஆரம்பித்தான். அதைக் கண்ட வீர மார்த்தாண்டன் கீழே கிடந்த கத்திகளி் லொன்றை வலது கையிலெடுத்துக் கொண்டு, ஒடிப்போய் தலைவனை இடது கையால் பிடித்துக்கொண்டான். பிறகு கத்தியை ஒங்கிய வண்ணம், “முட்டான்! எங்கே, ஓடா மென்று நினைக்கிறாய்? நான் இப்போது முகமூடி மணிதனைப் பார்க்க வேண்டும். உடனே முகமூடியினிடம் என்னை யழைத்துக்கொண்டு போகா விட்டால் இக் கத்தி உன் மார்பின் ஆழத்தைப் பார்த்துவிடும்” என்று கட்டளை விட்டான்.

உடனே தலைவன், “சரி, அப்படியே செய்கிறேன்,” என்று சொல்ல இருவரும் மூன்றாம் கட்டை கோக்கி கடந்தார்கள்; புருஷோத்தமன் அவர்களைப் பின் தொடர்ந்தான்.

சற்றுநேரம் சென்றதும் அங்கு ஒரு பெரிய கதவு இருந்தது. அதைத் திறந்த முட்டைமனிதன் உடனே போருமரது இவர்களை விளித்தான். உடனே தன் கையிலிருந்த கத்தியை ஒரு ஓரத்தின் தாக்கி பெறித்து விட்டு, வீரமார்த்தாண்டன் உடனே கம்பீரமாகப் பிரவேசித்தான். ஏனெனில் அவன் கிரகபுதபாணியாக வங்லவோ முகமூடியைப் பார்ப்பதாகச் சொல்லி யிருக்கிறான்.

ஆனால் இத்தக் கட்டில், தரையில் உஷ்ணம் அதிகமாக விருந்தது. தவிர கெடுப்பு எங்கோ ஒரு பாகத்தில் கண்களையென்று கொதிப்பது போன்ற சப்தம் உண்டாயிற்று. அத்தக் கூடம் போன்ற விஸ்தாரமான இடத்தில், பாதிப்பாகம் ஒரு கீனமான கருப்புக்கம்பளியினால் மறைக்கப் பட்டிருந்தது.

அவ்வறையின் கடுவில் முகமூடி மனிதன் நின்று கொண்டிருந்தான். அவனும் வீரமார்த்தாண்டனைப்போல கருப்பு உடைகளை யணித்த கொண்டிருந்தான். அவன் முகத்தில், யாதோ யொரு இரும்புக்கவசம் போன்ற நொரு முகமூடி யிருந்தது.

இப்பொழுது வீரமார்த்தாண்டனும், முகமூடியும் ஒருவரை யொருவர் கேருக்கு கோகச் சந்தித்தார்கள். அப்பொழுது அவர்களுடைய கண்களில், இன்னதென விவரிக்க கொண்ணாத நொரு ஒளி பரவி யிருந்தது.

சுமார் 5 நிமிஷகாலம் வரையில் ஒருவரை யொருவர் முறைத்துப் பார்த்துக் கொண்டிருந்தனர். கடைசியில் முகமூடி முதலில் பேசினான்:— அரககேசரியே! வரவேண்டும், வரவேண்டும். தங்களைப் பார்ப்பதன் மூலம் எனக்கு மட்டற்ற மகிழ்ச்சி யுண்டாகிறது. தங்களிடம் தருந்த சாமர்த்தியங்கள் இருப்பதனால் தான் தங்களைக் கண்டு ஜனங்கள் பயப்படுகிறார்கள். சீக்கன் வெகு சாமர்த்தியமாக, என்னுடைய இறந்த ஆட்களில் ஒருவனை தங்களுடைய மேக்கப்பின் மூலம், கிஜ அரககேசரியைப்போல தோன்றும்படி செய்வித்து, “அரககேசரியின் மாணம்,” என்ற தலைப் புடன் பத்திரிகைகளில் விஷயம் வரும்படியாகச் செய்தீர்கள். ஆனால் அதை கம்புவதற்கு நான் முட்டாளில்லை. ஏனெனில் நானே அவனை அரககேசரியின் வேஷத்தில் அனுப்பினேன்,” என்றான்.

(தொடரும்.)

(இந்தியா ஸ்டாண்டர்ட் கடியார மணி-சென்னை காலை 7-மணிக்கு)

(இந்தியா ஸ்டாண்டர்ட் கடியார மணி-சென்னை காலை 7-மணிக்கு)

ஆகாயக் காட்சி.

18-ம் தேதி பின் இரவு மணி-5, சிமிலும் 45-க்கு (14-ம் தேதி விடிய
முன்-உஷங்காவ பொழுது) தெற்கில் பரணை 1-ல் சனி-சந்திர சமாதானம்.

17-ம் தேதி முன் இரவு மணி-11, சிமிகுடம் 40-க்கு வடக்கில் பரகை-8-
தலை 80-ல் குறு-சுந்திர சமாசுமர்.

“ ஆனந்தபோதினி ” பஞ்சாங்கம்.

சித்திரபாஸுரன் புரட்டாசி—கலியுகாதி 5044, சாலிவாகனம் 1865,
பசவி 1852, கொல்லமாண்டு 1118, தமிழரா 1861,
இங்ஙனே 1942ஆம் செப்டம்பர்—அக்டோபர்

புரட்டாசி	செப்டம்பர்	வாரம்.	திதி.	சுக்ரத்திரம்	யோகம்.	விசேஷங்கள்.
1	17	வியா	சுப்11-24	சே86-1	பு86-1	ஷடசி புண்ணியகாலம்
2	18	வெங்	அஷ்ட5-23	மூல31-48	அ31-48	அவமாகம், தசாவதார விரதாரம்பம்
3	19	சனி	தச58-25	பூரா27-36	சித்60	சுக்ர விரதாரம்பம்
4	20	ஞா	வசா47-28	உத்24-1	அம்60	பரிவர்த்தன வசாதசி
5	21	திங்	து42-36	திரு 20-28	அ20-23	சங்கி துவாதசி, மாடுவாங்க
6	22	செவ்	திச38-23	அவி17-24	அ17-24	பிரதோஷம், மருத்துண்ண
7	23	புத	சுத34-48	சுத15-1	சி15-1	அனந்தபத்மசாப சதர்த்தி
8	24	வியா	பு32-25	பூரா14-25	சித்60	ஓமாமகேஸ்வர விரதம்
9	25	வெங்	பிர31-18	உட்14-24	சி14-24	மாறாணயபக்ஷாரம்பம்
10	26	சனி	துதி30-37	சே15-1	ம்15-1	அருண்யசயன விரதம்
11	27	ஞா	திரு31-11	அச17-24	சித்60	பிரஹ்மயுக விரதம்
12	28	திங்	சுத34-12	பா21-0	சி21-0	கிருத்திகை விரதம்
13	29	செவ்	பஞ்37-37	திரு36-25	சி26-25	
14	30	புத	சுஷ்ட42-1	சேரா31-48	சித்60	
15	1	வியா	சுட்48-48	திரு37-47	மா60	
16	2	வெங்	அ52-11	திரு44-25	சித்60	
17	3	சனி	வச57-0	புன50-24	சித்60	
18	4	ஞா	தச60	பூச56-24	சித்60	
19	5	திங்	தச1-48	சுபி60	சித்60	
20	6	செவ்	வசா5-24	சுபி1-48	சித்60	
21	7	புத	து7-11	மச5-25	சி25-அ	
22	8	வியா	திச8-28	பூரா7-47	சி7-47	
23	9	வெங்	சுஷ்ட-24	உத்9-0	சி9-0	
24	10	சனி	அமா7-11	அன்9-1	மா60	
25	11	ஞா	பிர4-48	சித்8-24	சித்60	
26	12	திங்	துதி1-12	சவா6-36	அ6-36	
27	13	செவ்	சுத51-1	சி8-36	ம3-36	
28	14	புதன்	பஞ்45-57	அ0-37	சி0-37	
29	15	வியா	சுஷ்ட39-36	சே56-1	1	
30	16	வெங்	சுப்38-35	மூல52-28	சித்60	
				பூரா48-36	பு48-36	

		சனி	குரு
சே	4-துவா-புத		
	12-சன்-சுக்		
	13-சன்-புத	ராகு	சுக்
		கு-பு	அம்

விஷ்ணுசாஸ்திரஹதன மானய சர்வநீதிர் அமாவாசை, சர்வ பிதுரு மானய அமாவாசை வசாரத்திரி ஆரம்பம் ஆஸ்தீனு சுத்தம், எருவிட அவமாகம், மாடுகொன்ன, வியாதியயந்தர் மருத்துண் மாச சதர்த்தி விரதம் அவமாகம், உபவசா விவிர கெனரி விரதம் கிரகான், சஷ்டி விரதம் சந்தியபிரயாண தீர்த்த புண்ணியாதினம்

ஆனந்தபோதினி பாவ ஸ்புட கணனம்

ஜோதிடர்களுக்கு உற்ற தோழன்.

12 பாவங்களையும் எனிடில் ஸ்புடம் பண்ணி ஜாதகங்களைக் கணிப்பதற்கும், பல பாவ கிரகங்களையும் மூலக்கியமர்க வேண்டிய எல்லா விவரங்களையும் அறிவதற்கும் இது பேருதவியாக இருக்கும். ஜோதிட சாஸ்திரத்தில் சாதாரண ஜாநமுடையவர்களுக் கூட, இப் புத்தகத்தின் உதவியைக் கொண்டு எளிதாகக் கணனங்களைச் செய்துகொள்ளலாம்.

இதன் விலை ஒன்றரை ரூபாய்தான்.

சீறு கதை உலகில் ஒரு பேரும் புரட்சி!

“ஜீவா” உயிரோவியம்
தீட்டிய

“உயிரோவியத்தை, என் ஓரே மூச்சில் படித்தேன் என்றும், அது என்வளவு ம்வாஸ்யமாகவும் இனிப்பாகவும் இருக்கவேண்டும் என்று என் சொல்லவும் வேண்டுமா?

தாய்மை என்ற அசடு தட்டாமதும் கவர்த்தி என்ற நிற்றிப்ப மய நாட்சமதும் காதலை எழுத்தச் நித்திரத்தில் கவானது கிசவும் கடினமான வேஸையாகும். இந்த அழர்வமான வேஸையை “ஜீவா” கையழுது வாய்க்க எழுத்தச் திறனுடன் செய்த முடித்திருக்கிறார் என்பது என் கருத்து.

உயிரோவியத்தை உடனே படியுங்கள் என்று என் பிராரிச செய்கிறேன்” என்று “செய்யுசம்” சூரிமர்-ஜி. வ. ரா. இக்கதைக்கு எழுதிய முகவுரையில் எழுதியிருக்கிறார்.

இதன் விலை அணு 12. (தபாற் செலவு அணு 5.)

இந்திர கவச மென்னும் சர்வ தேவதா வசியம்

(பீஜாக்ஷர யந்திரங்களடங்கியது)

இதில் ஒவ்வொரு தேவதைக்கும் மூல மந்திரங்களும், யந்திரங்களும், பூஜைகளும், நன்னீர் மந்திரித்தல், தேப்பிசு மந்திரித்தல், கீழ்க் கிடித்தல், பிராக விசுக்கல். கழிப்புக் கழித்தல், மந்திரம் எட்டம் முதலியவைகளும், கவுத்திர பவாபவங்களும் அறந்திற்குக் கட்டிக்கும் வெகு தேளிவாக சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

முதல் பாகமும் இரண்டாம் பாகமும் சேர்ந்து விலை ரூபா 1.

ஆனந்தபோதினி ஆபீஸ், தபாக் பெட்டி செ. 167, மதராஸ்.

பூவுகை வாழ்க்கைக்கு இன்றியமைவாத
சிங்கபலத்தைத் தருவதேது?

முறைமையிற் செய்த அபக்காந்திசெந்நூரத்தைக்காட்டிலும்
தேகபலத்தைத் தரும் ஓளடதம் வேறொன்றுமில்லை.

வினாம்பரம். ஒதைக் கண்ணுளும் கனவாக்கினே! இந்த லேகிய செந்
நூரத்தைச் சாமான்யமானவையில், அபரமான பலத்
தைத் தரக்கூடிய சத்தி ஆமைக்குள்ளவை. உறுதியால் இவற்றை கம்பி வாங்
கிச் சாப்பிட்டால் ஒரு தடவைவினேயே இவற்றின் குணம் கன்கு விளங்கும்.

இந்த லேகிய செக்தூரங்களால் நிவர்த்தியாகும் முக்கிய வியாதிக
ளாவன :—

தந்தரத்தில் மனிதரின் பால்ய சேஷகூடயாலும், இரத்தப் போக்கி
ளும் அவருக்கு உண்டான 20 வகை மேகரோகங்கள், குளிரோகம், குளம்
ரோகம், பித்தபாண்டு, கை கால் முடக்கு, ஒடுவாய்வு, பித்த வப்பம், கொஞ்
சு நெரண்டை எரிச்சல், வயிற்றுப்பிசம் அஜீரணம், பசியில்லாமை, நாடி
நீயம், நேக உணர்ச்சல், கண்ணில் கீர்வடிதல், சோம்பல், கித்தியாவில்
லாமை, தலை சுழற்றல், கீர் இறங்கும்பொதுபொதுக்கமுடியாத பரதையைத்
தரும் தந்திமேகம், முதலியவைகள் ஆச்சரியப்படத்தக்க விதமாக கீழ்க்
கிடும், பயக்கமான மேக சம்பந்த வியாதிகளைப் பத்தே வேலையில் போக்கி
ர்ப்பத கார்ப்புகளுக்கும் முதுக்கேற்றி அபரிமிதமான இரத்த விருத்தியைப்
பெருக்கி பலத்தைத் தருவதில் இந்நுக்குகினை இலேகிய பம்பம் வேறொன்று
கிடும். எழுது காம் உறுதியாகச் சொல்லுவோம். இதன்வாயில் நேகத்தையி
பல்கடியாகித் தேகத்தடிப்பு கைகன் வெகுத்திருத்தல், மகிமை விளக்கி

னைக் கண்டித்து தினத்தோறும் மலத்தை தாசானமாய்ப் போக்குவதில் இந்தலேவிய செந்தூரங்களை முதன்மையானது யென்பதை நாம் எழுது அது வத்தில் கண்டிருக்கிறோம். தீர்த இந்த லேவிய செந்தூரங்கள், மேற்கண்ட சியாதிகளைக் கண்டிப்பாய் சிவர்த்திக்குமா என்னும் சந்தேகமுடையோர் பரிசுார்த்தமாக முதலில் 48-காணாவது வாங்கி யுண்டால் இவற்றின் அபராத குணம் தெரியவரும். தவிர யாங்கள் இம்மகத்துவம் பொருத்திய லேவிய செந்தூரங்களை எவ்வளவு சிறப்பித்துக் கூறியபோதிலும் அது தரும். மேலும் இவற்றை கோய் உன்னவரே தான் சாப்பிடவேண்டும் என்ற அவசியமில்லை; யாவரும் சாப்பிடலாம். கோய் உன்னவர்களிடமிட கோய் இல்லாதவர்கள் எண்ணிக்கையாக 48-காள் இந்த லேவிய செந்தூரங்களை யாதம் பத்தியமின்றிச் சாப்பிட அவர்க்கு கல்ல பலம் ஏற்படும். இது தவறாது. இவற்றைத் தருவித்து எண்பர் எண்ணிக்கையாகச் சாப்பிட்டு 10-காளைக்குள் குணம் இல்லாவிடில் உடனே தெரியப்படுத்தினால் கட்டாயம் இவற்றிற்கு வாங்கிய பணம் வாய்ஸ் செய்யப்படும். தவிர மேற்காட்டிய கோய்கள் உடையோர் 48-காட்கள் சாப்பிடுவார்களேயானால் அவை முழுதும் சீக்கிவிடும். அப்படி சீக்கித் குணம் ஏற்படாவிடில் காங்கள் அதற்கு உத்தரவாதிகளாவோம். யாங்கள் இவ்வளவு அருமையான லேவிய செந்தூரங்களை எவ்வளவோ சிரத்தையுடன் கஷ்டப்பட்டு முடித்துப் பரோபகார்த்தமாக வெளியிட்டோம். இவ்வருமை வாய்த்த லேவிய செந்தூரங்களுக்குப் பொன்மெடல், வெள்ளிமெடல், பெற்றதல்லாமல் ஆயிரக் கணக்கான யோக்கியதாம்ச பத்திரங்களும் பெற்றிருக்கின்றன. ஆதலின் எழுது லேவிய செந்தூரங்கள் நாம் சொன்னபடி குணத்தைக் கொடுக்கும் என்பதைப்பற்றி ஐவாப்தாரியாக யிருக்கக் காத்துக் கொண்டுருக்கிறோம். இது உண்மை. இவற்றை ஒரோதரம் தருவித்துப் பாராக்கச்; எழுது உண்மை விளங்கும்.

வாதாதிக்க தோஷத்தினாலாவது, தாப்பியாசத்தினாலாவது, துதிசு கனக்கவலையினாலாவது, அடிக்கடி உண்டாகும் கோயினாலாவது, மற்றேந்த ராணத்தினாலாவது பலமிழத்தவர்கள் எண்ணிக்கையாக 48 லேவிய செந்தூரங்களைப் புசிப்பார்களானால் இவை தேகாரோக்கியம், வலிமை, அழகு முதலியவற்றை அவர்க்குக் கொடுத்து அவர்களைச் சந்தோஷிக்கச் செய்யும் என்பதில் தடையிலலை. வெளியூர்க் கணவான்கள் இந்த லேவிய செந்தூரங்களில் முழு நம்பிக்கை வைத்து ஒரோ ஒருதரம் இவற்றைப் பரிசுரிப் பார்களானால், அவர்கள் அவசியம் ஆனந்தமடைவார்கள்.

இந்த லேவிய செந்தூரங்களுக்குப் பத்தியமே கிடைக்காது. எத்தப் பலகாரங்களையும் சீக்குதலின்றி சாப்பிடலாம். மருத்து சாப்பிடும்போது மரி அதிகமாய் எடுக்கும் ஆதலால் பச்சைப்பயற்றுக் குழம்பு, சிறி, மாரிசு கண்ட குப்பு, இவைகளை அதிகமாகப் பசியைத் தணிக்கும்படியாக விதிகைத் தாமதம் செய்யாமல் சாப்பிடல் வேண்டியது. இவற்றைப் புசிக்கும் போதெல்லாம் பலகாராதிகள் சாப்பிடல் வேண்டும். தயிர், பால் முதலியவைகள் எவைகளாயிருந்தாலும் சந்தேகமின்றி சாப்பிட்டு வரலாம்.

இவ்வருமை வாய்த்த லேவிய செந்தூரங்களை மட்டும் ஒருவர் தருவித்து எண்ணிக்கையாக 48-காள் சாப்பிடுவாரே யானால் இவை தேகத்தின் வாத னுறு, மேகமெல்லாம் குரியாக்கண்ட பரிபோல் சீக்கி அவர் தேகமானது வறுத்துப் புதிய தந்தம் பரவி தன் வாழ்க்கைப் பரிபந்தம் இவர்க்காகவிருத் தும். இவற்றைப் புருஷன் பெண்சாதி இருவரும் மகாகாந்தியில் ஒத்தவை யாய் சாப்பிட்டு வந்தார்களேயானால், அவர்க்கு உதிக்வும் மகிழ்வும் விருத்த

தேஜஸோடு தோன்றுவார்கள். இது உண்மை. இதை அதிகம் எழுதாது அனுவசியம். இந்தியா, விலோன் ஆகிய உள் நாடுகளுக்கு 24-நாள் சாப் பிடக்கடிய லேகியமும் செந்தூரமும் விலை ரூ. 1-12-0. போஸ்டேஜ் அனா 8. ஒரே தடவை 48-நாள் மருத்து வாங்குவோர்க்கு போஸ்டேஜ் உள்பட ரூ.4.

பர்மா, பினாங்கு, சிங்கப்பூர், செட்டால் முதலிய அயல்காடுகளுக்கு 24 நாள் சாப்பிடக்கடிய மருத்து விலை ரூ. 1-12-0. தபாற்கவி ரூ. 1-4-0.

48-நாள் மருத்து வாங்குவோருக்கு போஸ்டேஜ் உள்பட ரூபா 5-8-0 சிங்கப்பூர், பினாங்கு, மலாக்கா முதலிய வெளிநாடுகளுக்கு வி. பி. ஆர்டர் இருந்தாலும் முன்பணம் அனுப்பாதவர்களுக்கு மருத்து அனுப்பப்பட மாட்டாது.

**விலாசம்:—லேகியம் டிபோ,
நெ. 6, வெங்கடேச மேஸ்திரி தெரு, மதராஸ்.**

நரை மயிர் கருக்குந் தைலம்

தற்காலத்தில் பலவிதமாகச் செய்து விற்கப்பட்டு வருகிற கப்புள மயிரைச் செம்பட்டையாகவும், பசுமை நிறமாகவும், சாத் பல் வர்ணமாகவும் ஆக்கி விகாரப்படுத்தி விடுகின்றன. எமது தைலமோ நரைத்த மயிருக்குப் பூசிய 3 நிமிஷத் திற்குள்ளாக நரைப்பதற்கு முன்பிருந்த கருமை நிறத் தையும் பளபளப்பையும் உண்டுபண்ணும். மேலே கூறியுள்ள விகார குணங்கள் இதில் உண்டாகமாட்டா. இதைப் பூசிய பிறகு முகஸ்சுணமும் வசிகரமு முண்டாகி படியால் வயோதிகரும் வாலிபரைப்போல் தோற்றப்படுவார்கள். இதை உபயோகிக்கும் விதம் பார்ச

லோடு தெரிவிக்கப்படும். இதன் விலை ரூபா 1.

கர்ணபிந்து

1. 11 காதிற் சிழ் வடிதல், காது குத்தல், காது கேளா திருத்தல், காதிற் கமைச்சல் முதலிய வியாதிகளுக்கு இந்த மருத்தில் 2-துளி, காலை மாலைகளில் காதிற் விட்டுவா, காதினுள்ள கோய்களெல்லாம் சீர்க்கிவிடும். புட்டி 1-க்கு அனா 4. வி. பி. தபாற்கவி வேறு.

(காட்லீவர் ஆயில்) மீன் எண்ணெய்

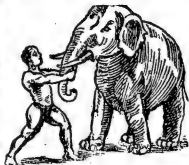
இது பலத்தை உண்டாக்குகிறது. தவிர இரும்பு விலை உண்டாகும் இளைப்பையும் அடக்கும். இளைத் தவர்கள் உபயோகித்தால் தேகம் புஷ்டியாகும், இரத்தத்தைச் சுத்தி செய்யும், கலாசகாசங்களின் கோரத்தை குணப்படுத்தும், சரீரத்தினுடைய ஓர் வொரு பாகத்துக்கும் பலத்தைக் கொடுக்கும். இதைச் குழந்தைகளுக்கும் கொடுக்கலாம். புட்டி 1-க்கு விலை ரூபா 1-8-0.

தளவட்சமி கம்பெனி, 6, லாயர் சின்னத்தம்மா மகலி தெரு, மதராஸ்

ஜீவாதார சஞ்சீவி திராவகம்

இது தங்கம், அயம், மற்றும் சில சத்துப் பொருள்களைச் சேர்த்த அனுபோக முறையில் தயார் செய்யப்பட்டதாகும். சரீரத்திலுள்ள தாதுகளும் தளர்த்து பலம் குறைந்து அகால மரணத்துக் குன்னாகும் கொடிய விபத்துக்கு இத்திராவகம் கைகண்ட சஞ்சீவியைப் போன்றது. இது சரீரத்திற்கு சுகத்தைக் கொடுத்து, ஆயுளை விருத்திசெய்து, பலவினம், கைகால் ஓய்ச்சல், சோம்பல், தேகம்மெலிதல், ஜீரணக் குறைவு, புனியேப்பம், பசியின்மை, ரூபகக் குறைவு, தைரியமின்மை, தாது கல்டம், கண்டமாலை, மலச்சிக்கல், கரம்புத் தளர்ச்சி, மார்போய், சரீரம் வெளுத்தல் முதலிய விபாதிகளை ஒரு வாரத்திற்குள் மாத்திரிகம்போல் குணப்படுத்தும். இது வரையில் எந்த வைத்தியர்களாலும் கண்டுபிடிக்கப்படாத அவுஷதம் இதுவே என்பதை இதை உட்கொண்ட ஐந்து சிமிஷத்தில் தெரிந்த கொள்ளலாம். குழந்தைகள் முதல் பெரியோர்கள் வரையிலும் உபயோகிக்கலாம். புட்டி 1-க்கு விலை ரூ. 1. புட்டி 3-க்கு விலை ரூ. 2—3—0.

மோஷினி பரிமாள் கூந்தல் தைலம்

இந்தத் தைலத்தை உட்கலில் தடவிக்கொண்டால் அன்று மலர்ந்த புஷ்பங்களின் வாசனைக்கு சிகராயிருக்கும். கூந்தலுக்கு வளர்ச்சியைத் தருவதுடன் தலைக் கொதிப்பையும் அடக்கி தேகத்திற்கு ஆரோக்கியத்தைத் தரவல்லது. இதன் விலை அனா 12.

சுகபேதி மாத்திரை

இந்த மாத்திரையில் 2-முதல் 4-வகையில் தேகநிடமறித்து சாப்பிட்டால் கசமார்ப் பேதியாகியிடும். இம் மாத்திரையை சிறு குழந்தைகளுக்கு 1-மாத்திரை முதல் திரோக நிடமறித்து முன்ப்பாவில் உபயோகிக்கலாம். வாய்க் கசப்பு, கொமட்டல், செஞ்சு காகாப்பு, வாந்தி, வயிற்றவலி முதலிய எவ்வித செட்ட குணம் கிடையாது. உபயோகிக்கும் விதம் மருத்துடன் அனுப்பப்படும்.

24-மாத்திரை புட்டி 1-க்கு விலை அனா 4.

அயத்தங்கத் திராவகம்

மித்திரர்களே! இந்த அபூர்வ மருந்தானது அநேக கொடிய வியாதிகளை ஆச்சரியமாகக் கண்டிக்கக் கூடியது. இதை அநேக ஆயிரக் கணக்கான ஜனங்கள் உபயோகித்துச் சந்தோஷிக்கின்றனர். வியாதியினாலாவது வேறு எந்தக் காரணத்தினாலாவது இளைத்துப்போயிருக்கும் தேகத்தைப் புஷ்டி பாக்கி பலவீருத்தி தருவதில் இது நிகரற்ற மருந்தாகும். ஆக்கிலேய

முறைப்படி தயாரிக்கப்பட்ட அருமை யான மருந்து. சாப்பிடுவதற்கு மிக இன்ற மாயிருக்கும். இருமல் கோய்கண்டு அங் னைப்படுபவர்கள் இதை உட்கொண்டால் இரண்டே வேளையில் ஆச்சரியமான சக த்தை யடைவார்கள். இதனால் உண்டா கக்கூடிய அநேக குணங்களில் முக்கி யமான சிலவற்றை இங்கே குறிக்கிறோம்.

இது, கரைத்த மயிரைக் கருப்பாக்கும், உஷ்ணத்தினாலாவது, புழு, வெட்டினாலா வது மயிர் உதிர்வதை நிறுத்தும்; இதனால் கீர் வியாதிகள் திரும். கண்ணெரிச்சல், கைகால் கார்தல் இவை திரும். இன்னும் இது முக வசிகரத்தை உண்டாக்கும்.

தேக அசதியை யோட்டும். ஜீரண சக்தியையும், கல்ல பசியையும் உண் டாக்கும். மனதை அதிக உற்சாகப்படுத்தும், நரம்புகளுக்கு அதிக வறு வைத் தரும், தேகத்தில் கல்ல இரத்தத்தைச் சுரப்பிக்கும், ஆயுரோகத்தை அணத்தில் தீர்க்கும், சந்த நா துக்களுக்கும் கல்ல பலத்தைத் தரும், முகச் சூடு, மூலவாய்வு, மலச்சிக்கல் ஆகியவை திரும்.

இந்தச் சஞ்சீவியை கல்ல போஜனத்துடன் 15 நாள் சாப்பிட்டால் இரையில்லாத ஆனந்தத்தைத் தரும். மனிதர் நாம் இழந்தபோன தேக திடத்தைப் பழையபடி யடைவதற்கு இதைவிட வேறு மருந்தே கிடையாது. ஒருவர் 40-நாள் மருந்தை உட்கொள்ளும்படியில் அவனுடைய தேகம் வஜ்ஜிரமேயாகும். இதற்கு யாதொரு பத்தியமும் கிடையாது.

20-நாள் மருந்து விலை ரூபா 1. 40-நாள் மருந்து விலை ரூபா. 1-12-0.

காசா காசம், இருமல், ஆயம் முதலிய வியாதிகளுக்கு தலை நிறத்த ஓடைதமாகும். (இம் மருந்து மலையாள அஷ்டாங்க முறைப்படி) மலையாளத்தில் அநேகவிதமான வனஸ்பிகை உலோக வந்துக்களைக் கொண்டு முறைப்படி தயார் செய்தது. பத்திய மின்றி சாப்பிடலாம்.

80 நாள் 60 வேளை மருந்து விலை ரூபா. 2-8-0.

எலிக்ஷரைன் பத்தியம் கிடையாது. குகிரமானது. இந்த சத்திக்கும் இந்த விருத்திக்கும், தசை விருத் திக்கும், நாது பலத்திற்கும் இது ஒரு அமிர்த சஞ்சீவியாகும்.

20 நாள் மருந்து 40 வேளைக்கு உபயோகிக்கக்கூடியது. பூரண குணத்தக்குப் போதுமானது. விலை ரூபா 2-4-0.

தனலட்சுமி கம்பெனி, 6, ஸாபர். சின்னதம்பி முதலி தெரு, மதராஸ்.

நாராயண சஞ்சீவித் தைலம்

இத்தைலம் முழுவதும் பச்சிலைகளாலும், பசும்பால் முதலிய சிரோஷ்ட
மான வஸ்துக்களாலும் ஆயுர்வேத முறைப்படி மிகப் பரிசுத்தமாகத் தயார்
செய்யப்பட்டது. இத்தைலத்தில் ஸ்கானம் செய்வதினால் தலைவலி, ஒற்றைத்
தலைவலி, மண்டையிடி, மண்டைக்குத்தல், கண் எரிச்சல், கண்களில் நீர்
வடிதல், சாலேஸ்வரம், காதுகோய், தலைபாரம், அதிக வெய்யிலினால் உண்
டாகும் சிரரோகங்கள், சரீராதாபம், மூளைக்கொதிப்பு முதலியவைகள் ஆக

சரியப்படும் விதமாய்த்திரும். தொடர்ச்சியாய்ச்
செய்துவரும் இதன் ஸ்கானங்களினால் நரைத்த
மயிர் கருத்துவிடும். மூளையைக் குளிரப்பண்ணி
அறிவையும் திடச் செய்ததையும் உற்சாகத்தையு
ம் உண்டு பண்ணுவதில் இது நிகரற்றது. சாராய சத்து முதலிய ஆம்லி வாக்சினைகள்
இதில் சேர்க்கப்படவில்லை. சுத்தமான பச்சிலை,
கிழங்கு புல் முதலிய இந்திய வாக்சினைகளே
சேர்க்கப்பட்டிருக்கின்றன. தினம், இதனைத்
தலையில் தடவி வாரி வருவதினால் மயிர் கருப்

புப் பட்டைபோல் பளபளப்பாகக் கருத்து ஆலம் விழுதுபோல் நீண்டு
வரும். இன்னும் இது, உஷ்ணத்தைத் தணித்து ஞாபக சக்தியையும்,
முகவசிகரத்தையும் உண்டாக்கும். கஷ்டப்பட்டு வேலை செய்தவர்களும்
வெகுதரம் கடந்தவர்களும் படுக்கும்போது சிறிது தைலத்தை உன்னங்கை
உன்னங்கைகளில் தேய்த்துக்கொண்டால் காலையில் எழுந்திருக்கும்போது
திரேகம் ஆரோக்கியமாய் இருக்கும். 5 பலம் 12ன்
1-க்கு ரூபா 1. தபால் சார்ஜ் பிரத்தியேகம்.

கூந்தல் வளரும் துளி

இதை கல்லெண்ணெய் அல்லது தேய்காய்யெண்
னெயில் கலந்து பிரதிதினம் மயிருக்குப் பூசுவந்தால்
உத்தமனது ஆலம் விழுதுபோல் உண்மையாய் வள
ரும். அதில் பேன் சோறு; சுண்டு உண்டாகாது;
மயிர் உதிராது. வழுக்கை விழுந்த இடத்திலும் மயிர்
மூளைக்கும். புட்டி 1-க்கு அணு 12. தபால் உலி வேறு.

சூதக நிவாரணி மாத்திரை

ஸ்திரீகளுக்கு மாதாந்திர பதிலிஷ்டை (சூத) கிரமமாக வெளிப்படா
மல் காலத் தவறி வெளிப்படுதல், சிலகாலம் வெளிப்படாமலே
யிருத்தல், வயிற்றுவலி, ஜூரம், மார்பு கோய், மயக்கம், கழுத்
திலிவு, ஜன்னி தோஷங்கள், மஞ்சட் காமாலை, உணர்ச்சியின்றி
சிறுநீர் பெருக்கெடுத்தல், மூர்ச்சையாகுதல், மார்பு படபட
வென்று அடித்துக்கொள்ளுதல், மேல்மூச்சு வாங்குதல், மர்ம
ஸ்தானத்தில் பொறுக்கமுடியாத வேதனை உண்டாகுதல் இன்
னும் மாதந்தளுக்குக் காணும் சூத சம்பந்தமான எல்லா வியாதி
களையும் கண்டித்து தருப்பகோசத்தைச் சரிப்படுத்திச் சந்தான
விருத்தியை உண்டாக்கும், ஒரு டப்பி மாத்திரை விலை ரூபா 1.

நனவட்சமி கம்பெனி, 6, லாபர் கிஷ்ணதம்பி முதலி தெரு, மதராஸ்.

நூதன தமிழ் நாவல்களும் கதைப் புத்தகங்களும்.

ஆணி-நுப்புசாமி முதலியார்			ஆ. அ.		
ஆய்நிறுவவை.			ஆ. அ.		
கு: ஸசெல்வரம்பாள் 5பாகம்	9	10	துயரானன் கதை	...	0 12
சுத்பகச் சோலையின் அற்புதச்			பூலோக லக்ஷ்மி கதை	...	0 10
கொலை	...	1 4	கனகரத்தினம்	...	0 8
உடற்கொள்ளைக்காரன் 2பாகம்	3	4	கண்டிராஜா நாடகம்	...	0 12
மதனும்பாள் 2-பாகம்	...	3 0	நளின் சுந்தரி	...	0 10
லோகநாயகி	...	1 0	கம்பராமாயண வசனசங்கிரகம்	2	0
வினாயாட்டுச் சாமான்	...	1 6	குசேலோபாங்கியாண வசனம்	1	0
பவனத்திவு 2-பாகங்கள்	...	3 0	ஸ்ரீபாலன்	...	0 8
தபால்கொள்ளைக்காரர்கள்	...	0 14	உதயணன்	...	0 7
அமராவதி 2-பாகங்கள்	...	4 0	தச்சகிவன்	...	0 14
மஞ்சள் அறையின் மர்மம்	...	1 8	போஜு சரித்திரம்	...	0 5
கற்கோட்டை	...	2 0	சுதானந்தர்	...	1 4
பூங்கோதை	...	0 10	ஜீவகன் வசனம்	...	1 0
வீரநாதன்	...	0 12	கண்ணன் சரிதை	...	0 12
கனகபூஷணம் 2-பாகமும்	...	3 8	பீஷ்ம விஜயம்	...	0 10
கமலசேகரன்	...	1 12	கீர்த்திசிக்கன்	...	0 8
கினகாகுந்தரி	...	1 0	முப்பெருந்தாசர்	...	0 10
ரத்தினபுரிசகசியம் 9பாகமும்	18	2	அரிச்சந்திரன் சரிதை	...	0 8
சத்திராபாய்	...	2 0	கீலக்கொடி	...	0 5
இராஜாமணி	...	2 0	மணவாளன்	...	0 8
இரத்தினபாய்	...	1 12	பாசுராமன்	...	0 8
மதனபூஷணம்	...	1 0	சிசுபாலன்	...	0 8
சுவர்ணம்பாள்	...	0 12	அங்கதன்	...	0 4
தேவசுந்தரி	...	1 4	தசாவதாரம்	...	0 6
குணசுந்தரன்	...	0 12	கிருஷ்ணன் துது வசனம்	...	0 8
பத்மாவணி	...	0 14	சண்டோபாக்யானம்	...	0 6
ஆனந்தலிங்	...	2 0	கருணாகரரும் சத்தியசெலும்	...	0 8
யின்சார மாயவன்	...	1 8	சத்தியவசனி	...	0 4
ஆனந்தசிங்கின் அஷ்டஜயங்கள்	1	12	விமலன்	...	0 4
அரகுர் இலக்ஷ்மணன்	...	2 0	கண்ணபிரான்	...	0 4
கைவல்லிய கவரீத வசனம்	...	1 8	செய்யுட்பாடத்திரட்டு	...	0 4
சகோதரவாஞ்சை	...	0 7	காஜமந்திரி கதை	...	0 4
			மங்கனேசுவரன்	...	0 6
			தக்கன்	...	0 6
தத்வசங்கரஹ ராமாயணம்	...	4 0	சீமந்தனி	...	0 8
ஸ்ரீராமகிருஷ்ண பரமஹம்சருடைய			நான்குகொடி	...	0 4
சரித்திரமும் உபதேசங்களும்	1	12	மதிமோசவிளக்கம்	...	1 0
விவேகானந்தர்	...	4 0	மெய்க்காதலி	...	0 8
தமிழ் மெடிரியா மெடிகா	...	3 0	மேனாமினுக்கி கதை	...	0 8
மாதவி மாதவன் 2-பாகம்	...	2 0	கீனாகானன் ஞானேந்திரி	...	0 8
மலையாள பகவதி	...	1 0	மனோகாண்டி கதை	...	0 8
அற்புத கவரீத ரமணபு	...	1 0	செய்யுட்கல்வி கதை	...	0 8
அகட விகட விவாச வினோதம்	0	10	விஜயவல்லி கதை	...	0 8
சீமாட்டி கார்த்தியாயினி	...	0 12	தரவிட்ட மறந்த கதை	...	0 6

தேச நன்மைக்காக உதவிக்கவும் (ரிஜிஸ்டரிங்.)

“சகுந்தலா” கூந்தல் வளரும்

பரிமாசுத் தைலம்

ஆழாக்கு எண்ணெய் அடங்கிய

டின 1-க்கு விலை அனு 12.

இத்தலைத்தின் பரிமாசு எவருக்கும் இப்பத்தை யளிக்கும். இது உத் தலை தீனமாக வளரச் செய்யும். மூலையின் கொதிப்பைத் தணியச் செய்யும். கண்களுக்குக் குளிர்த்தியைத் தரும். சிரசிலுள்ள பல வியாதிகளையும் நிவர்த்தி செய்யும். கண்களில் தீர்வடிதல், தலையில் புண், மயிர்வெடிப்பு, மயக்கம், தலைச்சுற்றல், தேச நமைச்சல், சொறி, சிரங்கு, கற்றாழை காற்றம், மலே வியாகூலம், ரூபகமறதி இவைகளைப் போக்கடித்துத் தேச ஆரோக்கியத் தைத் தந்து வாசனையை உண்டாக்கும். இந்தத் தைலம், பல வனமுலிகை களால் சான்றிரப்படி தயார் செய்யப்பட்டது. இதில் ஒரு டின் தைலம் வாங் கிப் பார்த்தால் இதன் அருமை விளங்கும்.

கிருஷ்ண சஞ்சீவி

தலைகோய், பாரிச வாய்வு, களுக்கு, புண்கள், காயங்கள், வீக்கங்கள், கொப்பளங்கள், கட்டிகள், இருமல், மூச்சடைப்பு, தேன் கொட்டின விஷம் இவைகளைத் தீர்ப்பதில் இது முதன்மை பெற்றது. கோய்கண்ட இடத்தில் இந்த கிருஷ்ண சஞ்சீவியைத் தடவி கன்றாய் இரண்டு மூன்று மீமிஷங்கள் வரை தேய்த்தால், அது மாயமாய் ஒடிவிடும். இங் குழந்தைகளுக்குக் காணாமல்சுத்திய கோய்களுக்கும் இதை உபயோகிக்கலாம். இதன் புட்டிகள் ஆங்கி கணக்காகச் செலவழித்த கொண்டு வருகின்றன. ஒவ்வொரு குடும்பத்திலும், பிரயாணிகள் கையிலும் இந்த கிருஷ்ண சஞ்சீவி இருந்தே தீரவேண்டும். இதன் விலை புட்டி 1-க்கு அனு 8. டினன் 1-க்கு அனு 12. விலாசம்:-தலைக்கமி கம்பெனி, தபால் பெட்டி No. 167, மதுரை.

“இரசுண்ட விகடன்”

மாதம் இருமுறை வொள்வரும்
ஒரு ஹாஸ்யப் பத்திரிகை.

ஆண்டுச் சந்தா தபால் உலி
யுட்பட உள் காடு ரூ. 2—0—0.

வெளி நாடு கு. 3—0—0.

தனிப்பிரதி விலை ரூ. 13.

ருதம்பு:—ஏஜண்டுகளாக விரும்புவோர் மமது காரியாலயத் திம்து எழுதி விவரம் தெரிந்துகொள்ளலாம்.

ரவில்லே ஸ்டேஷன்களிலுள்ள ஹெக்ஸின்பாதம் புஸ்தகசாலைகளிலும் "சுதேசமித்திரன்" புஸ்தக சாலைகளிலும், எல்லா ஊர்களிலுமுள்ள ஏஜண்டுகளிடமும் "பிரசண்ட விகடன்" 1½ அணவுக்கு விற்கப்படும்.

ஏஜெண்டுகள் இல்லாத ஊருக்கு ஏஜெண்டுகள் தேவை.

மானேஜர், “பிரசண்ட விகடன்” ஆபீஸ்.
 கெ. 8, லாபர் சின்னதம்பி முதலி தெரு, மதராஸ்.

